

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006****Torsdag den 14. juni 2006 kl. 16.00****Dagsorden:**

- 406/06 Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen retter henvendelse til justitsministeren vedrørende forbud mod at bære kniv på offentlige steder i det Københavnske natteliv
- 404/06 Medlemsforslag vedrørende kampagne mod antisemitisme blandt børn og unge
- 405/06 Medlemsforslag om at afholde en dag under overskriften "Europa og København"
- 407/06 Medlemsforslag om konsekvenserne for foreningslivet m.v. af den udvidede afgiftsperiode ved parkering
- 408/06 Medlemsforslag om videreførelse af projekt Sydhavns-Compagniet
- 409/06 Medlemsforslag om oprettelse af et samværs- og aktivitetssted for psykisk syge på Ydre Østerbro
- 395/06 Udkast til Københavns Kommunes integrationspolitik
- 393/06 Styrket integration gennem tiltag på idræts- og foreningsområdet
- 394/06 Styrket integration gennem nye tiltag vedr. rekruttering, sociale klausuler og præmieordning
- 386/06 Sammenlignende undersøgelse af havnetunnelforslag
- 397/06 Aftale med KE Afløb A/S for at muliggøre anlæg af Nordhavnsvejen på tværs af Lersøgrøften
- 384/06 Retningslinier for udlejning af støttede kollegie- og ungdomsboliger i Københavns Kommune i forbindelse med studiestart i efterårssemestret
- 376/06 Lokalplanforslag "Fuglsang Allé" med tilhørende kommuneplantillæg
- 374/06 Lokalplan "Runddel-karreen" med tilhørende kommuneplantillæg
- 373/06 Byfornyelse Runddel-karreen
- 341/06 Endelig vedtagelse af lokalplan "Bisiddervej"
- 357/06 Lokalplanforslag "Hf. Våren"
- 359/06 Vedtægtsændringer i KE-aktieselskaberne
- 383/06 Garanti for realkreditlån til 7 almene afdelinger i Tingbjerg samt anvendelse af byfornyelsesmidler til kommunale pladser og belysning af kommunale vejstykker i Tingbjergs Gavlpladser
- 380/06 Busfremkommelighed på Store Kongensgade
- 379/06 Bryggebroen
- 377/06 Ansøgninger til Landsbyggefondens 600 mio. kr. pulje
- 367/06 Tillægsbevilling - Nørrebro Cykelrute og bro over Ågade
- 366/06 Krydset Otto Baches Allé/Kongelundsvej/Løjtegårdsvej - tillægsbevilling
- 365/06 Renovering af bolværker i Nyhavn
- 363/06 Nedlæggelse af dækningsgrave 2006
- 364/06 Legepladsrenovering 2006
- 362/06 Tillægsbevilling til netværksbygningen på kvartermiljøstationen i Møllegade
- 361/06 Københavnerens grønne regnskab 2005
- 358/06 Styregruppen for "Dogme 2000 for kommuner og miljø"
- 390/06 Indstilling til formandskab for Eurocities Mobility Forum

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

- 403/06 Socialforvaltningens samarbejde med Dugnad Vesterbro om ansøgning til Vesterbro-puljen
- 400/06 Udpegning af medlemmer til Københavns Kommunes Handicapråd
- 391/06 Borgerrådgiverens Beretning 2005
- 332/06 Ny bydelsinddeling i København
- 346/06 Københavns Borgerservice - ændring af Københavns Kommunes styrelsesvedtægt
- 414/06 Afsked af tjenestemandsansat direktør i Økonomiforvaltningen
- 356/06 Redegørelse om Offentligt-Privat Partnerskab
- 399/06 Kommunens ordinære overførsler 2005-2006
- 396/06 Aktivitetstilpasning af budget 2006 og budgetforslag 2007-2010
- 398/06 Fordeling af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets lokalcentremidler på 60 mio. kr.
- 392/06 Regnskab 2005 for Metroselskaberne
- 389/06 Internetopkobling til medlemmer af lokaludvalgene
- 375/06 Aftale vedr. byggefelt 2D i Ørestad City
- 378/06 Nyt Kulturcenter på Indre Nørrebro
- 387/06 Masterplan for lokalisering af centralforvaltningen og Plan for fremtidige lokaler til borgerindgange
- 372/06 Anlægsbevilling til gennemførelse af etape 1 og 2 på Randersgades Skole
- 371/06 Tillægsbevilling fra moderniseringspulje for skoler uden for udbygningsplanen i 2006
- 370/06 Anlægsbevilling til Gammel Kalkbrænderivej 9 - etablering af fritidshjem
- 360/06 Anlægsbevilling til afsluttende byggearbejder ved Sortedamskolen
- 369/06 Anlægsbevilling til Vesterbro Ny Skole
- 368/06 Økonomiske konsekvenser af senere ibrugtagning af den nye bygning til Ørestad Gymnasium
- 401/06 Rådet for de Gymnasiale Uddannelser
- 402/06 Niels Brocks Handelsskole
- 413/06 Mødeplan for Borgerrepræsentationen i 2007
- 412/06 Bekendtgørelse af møder
- 410/06 Besættelse af stilling
- 411/06 Besættelse af stilling
- 388/06 Indstilling om salg
- 385/06 Salg af areal
- 382/06 Udkast til aftale
- 381/06 Tillægsbevilling

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Mødet er åbnet. Og i dag kan jeg vel sige god eftermiddag og velkommen til det sidste møde, inden forsamlingen holder en velfortjent sommerferie. Mødet er indkaldt som et dobbeltmøde, og som I alle har opdaget, så er der rigtig mange sager på dagsordenen, så vi ser i løbet af aftenen.

Jeg har modtaget afbud fra Winnie Larsen-Jensen på grund af arbejdsmæssige årsager.

Der er udsendt en dagsorden med i alt 62 sager, og 6 skal behandles for lukkede døre.

Jeg har modtaget en sag til behandling uden for dagsordenen. Det drejer sig om en sag vedrørende et forslag til tillæg til lokalplan nr. 391, F.L. Smidth. Økonomiudvalget besluttede på mødet i går at behandle sagen, og sagen blev godkendt, og udvalget videresendte den til behandling i Borgerrepræsentationen. Men den kan kun optages på dagsordenen, hvis alle er enige. Derfor skal jeg høre, om alle er det? (*Ophold*). (*Afbrydelse*: Vi er ikke enige). Godt, Enhedslisten er ikke enig i det, og dermed kan sagen ikke komme på dagsordenen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Så har der endelig været en anmodning om, at punkt 32, der omhandler Dugnad fra Vesterbro, rykkes frem og behandles som det første punkt på dagsordenen. Gruppeformændene besluttede, at hvis der var rigtig mange tilhørere, ville vi flytte den frem, og ellers ville vi ikke. Det er der ikke, så vi anbefaler ikke, at den flyttes frem. Er der øvrigt bemærkninger til dagsordenen? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er dagsordenen godkendt.

Teknik- og miljøforvaltningen har bedt om, at Hjalte Aaberg og Jens Purup kan overvære behandlingen af punkt 61 på dagsordenen, der skal behandles for lukkede døre. Er der nogen bemærkninger til den anmodning? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er den godkendt. (*Afbrydelse*).

Søren Pind (V): Det er til dagsordenen. Jeg skal høre, om overborgmesteren har overvejet at indkalde til et møde efter dette møde i forhold til F.L. Smidth-grunden.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Nej, det har jeg ikke overvejet. Jeg har taget stilling til, om den kunne komme på dagsordenen i dag, og ladet det være op til Borgerrepræsentationen, sådan som reglerne foreskriver. Det har der altså været en protest imod, og så kan den ikke komme på dagsordenen, og det er de sidste møder, vi har, og jeg har ikke modtaget nogen anmodning om et ekstraordinært møde.

Søren Pind (V): Da det er gået op for mig så sent, at denne sag er blevet standset af Enhedslisten på den baggrund, den er blevet standset på, vil jeg godt bede overborgmesteren om at ulejlig sig med ganske kort lige at fremstille reglerne for, hvorledes der kan blive indkaldt til et ekstraordinært møde, sådan at man i givet fald ville kunne gøre det, hvis det overhovedet er muligt.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så har vi fundet den tykke bog frem, og det er § 8, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse. Der står:

"Ekstraordinære møder afholdes, når borgmesteren finder det fornødent, eller mindst en tredjedel af medlemmerne forlanger det. Borgmesteren fastsætter tid og sted for de ekstraordinære møders afholdelse, og møderne bekendtgøres så vidt muligt forud for kommunens beboere."

Så mange var ordene.

Søren Pind (V): Jeg skal så bare for at få fuldstændig klarhed over det spørge: Ønsker overborgmesteren i præcis denne sag at bruge den kompetence, der er tillagt overborgmesteren i styrelseslovgivningen? Jeg kan tilsige min egen støtte til en sådan fremgangsmåde. Eller skal det være nødvendigt at indsamle – og så kigger jeg jo på Den Socialdemokratiske Gruppe, for det vil selvfølgelig hænge på Den Socialdemokratiske Gruppe, om man vil være villig til at støtte en sådan indkaldelse. Så jeg beder om vejledning igen.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg tror ikke, der er nogen grupper, der har haft lejlighed til at drøfte denne sag. Vi har simpelt hen behandlet den i forhold til, at vi efter mødet i Økonomiudvalget i går havde håbet på, at vi kunne behandle den her i dag. Indtil videre har jeg i hvert fald ikke nogen intentioner om at forlange et ekstraordinært møde.

Borgmester **Klaus Bondam**: Jeg skal meddele, at det Radikale Venstre gerne ser, at der bliver indkaldt til et ekstra møde, hvor denne sag kan behandles.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg vil foreslå, da grupperne jo bør have en mulighed for lige at snakke sammen, at jeg vender tilbage til denne sag efter en time eller to på dagsordenen, så der

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

er mulighed for, at grupperne lige kan koordinere, hvordan de stiller sig til sagen. Og så går vi videre med dagsordenen.

1) BR 406/06. Medlemsforslag om at Borgerrepræsentationen retter henvendelse til justitsministeren vedrørende forbud mod at bære kniv på offentlige steder i det Københavnske natteliv (Stillet af Carl Christian Ebbesen, Karin Storgaard og Louis e Frevert – alle O):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen pålægger overborgmesteren at rette henvendelse til Justitsministeriet med opfordring til, at ministeriet sætter fokus på initiativer, som kan forhindre den tiltagende vold med knive i det københavnske natteliv, f.eks. ved totalt forbud mod at bære kniv eller dolk på offentlige steder i det Københavnske natteliv.

Carl Christian Ebbesen (O): Københavns Politi har for nylig indført særlige visitationszoner i det københavnske natteliv. Det sker som følge af det stigende antal knivoverfald i den seneste tid, fordi i den seneste tid har vi nemlig set skræmmende eksempler på, at knive fortsat er til stede i det københavnske natteliv.

I april måned mistede en mand livet efter at være blevet stukket ned med kniv i Vinbaren i det indre København. I maj 2006 blev en 53-årig mand udsat for voldsomt knivoverfald i det københavnske nordvestkvarter. Kun nogle få dage senere blev en 26-årig mand stukket ned i Boltens Gård.

Det her er nogle af de eksempler, som tydeligt understreger, at det er nødvendigt, at vi her fra Borgerrepræsentationen sender et klart signal til Folketinget og justitsministeren om at gøre en indsats for at få forhindre, at der er knive i det københavnske natteliv.

Jeg vil gerne meget kraftigt understrege, at Dansk Folkeparti er ikke modstander af, at man går med kniv generelt, hvis det er, man skal ud og fiske, eller man på anden måde i sin hobby eller fritidsliv har brug for en sådan. Men problemet er, at selv om de her visitationszoner er lavet, så er det stadig tilladt at have en kniv, som er op til 7 cm lang. Men det er altså uhørt, at når man går i byen for at hygge sig, for at more sig, så er der nogle mennesker, der vælger at tage en kniv med, og som, når de bliver voldsomt provokeret, ligefrem vælger også at benytte den.

Det er årsagen til, at Dansk Folkeparti nu sætter fokus på det her og opfordrer overborgmesteren til at sende et brev af sted til justitsministeren med henblik på helt at forbyde knive i det københavnske natteliv og samtidig selvfølgelig også sikre, at politiet så også er til stede til at kunne kontrollere, at et sådant forbud bliver overholdt.

Med de ord håber jeg på, at I vil støtte, at overborgmesteren får mulighed for at formulere et sådant brev og sende det af sted til justitsministeren.

Lars Rasmussen (A): Vi Socialdemokrater har sammen med både SF og Enhedslisten i dette forår udarbejdet et forslag om en styrket indsats mod ungdomskriminalitet. Forslaget retter sig både mod de unge, der allerede er kriminelle, og dem, der er i farezonen for at blive kriminelle.

For os er det vigtigt, at København er en by, hvor alle kan færdes trygt på alle tidspunktet af døgnet. Desværre har vi set nogle meget modbydelige eksempler på mennesker, der er blevet stukket ned både i København og andre steder i landet. Det er selvfølgelig dybt bekymrende, og vi kan selvfølgelig godt derfor støtte forslaget om en henvendelse til justitsministeren om et generelt forbud mod knive på offentlige steder. Et knivforbud vil sammen med en række sociale tiltag bidrage til at opfylde vores målsætning om at reducere kriminaliteten blandt helt unge.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Bo Normander (B): Det er sådan set første gang, jeg står på denne talerstol, så jeg vil lige først sige, at det er en stor fornøjelse for mig. Herfra kan jeg jo også kigge ud over en hel masse dygtige politikere.

Men det er ikke for, at jeg skal holde en længere tale, jeg vil blot forholde mig til Dansk Folkepartis forslag. Det er jo sådan, at våbenloven i Danmark allerede blev skærpet i 2004. Det er forbudt at bære kniv med en klinge på mere end 7 cm i det offentlige rum, og 7 cm svarer til – nu skal jeg se, om jeg har sådan en her – det svarer til det her, så det er altså små knive, vi snakker om. Oveni så er alle foldeknive og enhåndsbetjente knive uanset bladlængde ulovlige. Så hovedparten af de knive, som desværre findes i bylivet i dag, er allerede ulovlige.

Psykisk syge og voldelige elementer tager åbenbart ikke lovgivningen særlig højtideligt. Jeg så gerne, at der ikke var en eneste kniv i bylivet, men det kræver en omfattende indsats i forhold til behandling af psykisk syge. Det kræver en indsats for at ændre en knivkultur, der vinder indpas i visse kredse.

Det er svære løsninger, men det i hvert fald sikkert, at vi politikere både lokalt og i Folketinget må gøre en indsats. Et forbud mod knive kortere end 7 cm er den lette løsning, til gengæld vil den heller ikke give resultater. Derfor er Det Radikale Venstre stærkt kritisk over for forslaget fra Dansk Folkeparti.

Frank Hedegaard (F): Nu tror alle, at nu kommer SF herop for at tale imod Dansk Folkepartis forslag, som vi plejer, men det gør vi for en gangs skyld ikke. Vi synes, der er fornuft i det her forslag.

Diskussionen og henvendelsen må selvfølgelig også gå på, hvor er det så, at evt. forbud ikke kommer til at krænke andre ting, bl.a. ved at man ikke laver zoner, hvor politiet bare kan undersøge folk på det mindste grundlag og uden at behøve at oplyse hvorfor. Altså at vi får nogle regelrette signaler omkring det her, så vi ikke ser, som vi ser i øjeblikket i visse zoner, hvor man undersøger for visse ting, man har i lommerne, hvordan det forvaltes, at vi undgår det. Så er der en stor ræson og en stor fornuft i at sende signalpolitik, fordi det her er signalpolitik, der sendes ud, og det vil SF godt være med til at sende ud, også så vi får en mindre voldelig by.

Al den der snak om, hvad der er ulovligt lige nu, og hvad der ikke er ulovligt lige nu, det tror jeg, at mange faktisk ikke har et overblik over, heller ikke altid mængden af våben. Men der er ræson i at sende et signal ud. Der er ingen, der skal på fisketur, ikke mange i hvert fald, inde midt i byen med en stor kniv med takker på om aftenen.

I forhold til sidste talers indlæg om det ikke at bære kniv i offentlige rum, det er der, jeg mener, man bør være varsom, fordi vi har lige åbnet op for fiskeri i havnen, der er folk, der har knive med ned. Hvis man så også nærmer sig en af Winnie Larsen Berndtsons festivalzoner eller sådan noget, så kan man komme jammerligt på røven i fremtiden, hvis det her forslag bliver gennemført.

Så hvis justitsministeren bliver sat over for de problemstillinger, så vi får et godt forslag ud af det, så synes vi, det er noget, vi vil støtte op om.

Borgmester Mikkil Warming: Jeg kan jo starte med at erklære mig meget enig med Frank Hedegaard, at det jo næppe er den type fisketur, man er på, hvor man har brug for en fiskekniv i det københavnske natteliv. Faktisk er der ingen fornuftig grund overhovedet til at gå med nogen former for kniv i natten.

Men som Bo Normander allerede er inde på, så er lovgivningen faktisk strammet op enstemmigt af Folketinget, i parentes bemærket det Folketing, hvor Dansk Folkeparti burde have rejst dette forslag, for det er det, der hører hjemme. Det forbyder jo allerede knive over 7 cm plus springknive og den slags, der er under 7 cm. En lovgivning, som er ganske streng med ret hampre bøder ved førstegangsforsøelser, mulighed for fængsel, hvis det er i det offentlige rum, at man bærer ulovlige knive.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

En lovgivning, som ifølge politidirektøren i København har den tilsigtede effekt, har den tilsigtede effekt.

Problemet med det totalforbud, som Dansk Folkeparti foreslår i nattelivet, er, at det næppe kan håndhæves mere, end det faktisk sker i dag, idet der faktisk har været visitationszoner i det københavnske natteliv i 2 måneder, 231 personer er blevet visiteret, 1 kniv er blevet fundet, 3 knivstikkerier har til gengæld fundet sted.

Det er selvfølgelig dybt, dybt problematisk, at det er sket, og der er mange ting, der kan gøres bedre. Derfor er vi selvfølgelig også med på at henvende os til justitsministeren, men ikke med et forslag om totalforbud, for vi tror ikke, det kan håndhæves. Vi synes, det er problematisk at lave love, som det er svært at håndhæve.

Derfor kan vi ikke stemme for forslaget, som det ligger, men ser meget gerne henvisning til Økonomiudvalget, så vi kan diskutere, hvad det er, vi skal henvende os om i forhold til f.eks. også, at Justitsministeriet, politiet tager initiativ også til kampagner, som handler om at få folk til at lade være med at gå med kniv. For der, hvor vi er enige alle sammen meget bredt er, at det er der ingen grund til, ej heller i nattelivet.

Peter Schlüter (C): Dette forslag er jo ren signalpolitik. Men i modsætning til tidligere forslag af samme skuffe, så er det her signalpolitik med et formål og et forslag, som tager konkret udgangspunkt i et pokkers problem, vi har her i København.

Så lad os dog se at bruge de muligheder, vi har ved at pålægge vores overborgmester om at sende et utvetydigt signal til vores justitsminister, kan vi nu ikke få strammet op, kan vi nu ikke rettet fokus på dette område. Fordi når man bærer kniv i København ved nattetide ud for diskoteker og andre steder, så er man ikke på vej ud at fiske eller på jagt.

Carl Christian Ebbesen (O): Jeg vil blot takke for de tilkendegivelser, der har været, og så vil jeg sige, at fra Dansk Folkepartis side er vi trygge ved, at overborgmesteren kan få formuleret en sådan skrivelse til Justitsministeriet, som indeholder et forbud mod at bære kniv i det københavnske natteliv.

Så det er ikke en diskussion om, om man gå med knive, der er 7 cm eller 12 cm eller 5 cm, nej det er en henvendelse, der skal gå på, at det er et forbud mod at bære kniv i det københavnske natteliv. Når man skal ud og hygge sig, når man skal ud og feste, så er det ikke rimeligt, at man tager en kniv med. Og i de yderste tilfælde, hvis man bliver provokeret, har vi set, at der faktisk også er nogle, der vælger at bruge den.

Så vi takker for den opbakning, der har været, og har tillid til, at overborgmesteren får sendt sådan et brev af sted.

Et forslag fra Enhedslisten om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget blev forkastet med 30 stemmer imod 22.

For stemte: B, F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, C, O og V.

Medlemsforslaget blev herefter tiltrådt med 32 stemmer imod 21.

For stemte: A, C, F, O, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: B, Wallait Khan (løsgænger), V og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

2) **BR 404/06. Medlemsforslag vedrørende kampagne mod antisemitisme blandt børn og unge** (Stillet af Venstre, Det Konservative Folkeparti, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger)).

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen pålægger Børne- og Ungdomsforvaltningen at udarbejde forslag til kampagne om antisemitisme rettet mod børn og unge,

at Borgerrepræsentationen pålægger Børne- og Ungdomsforvaltningen at udarbejde forslag til finansiering af kampagnen, samt

at forslaget til kampagnen bliver fremlagt til politisk behandling senest på Borgerrepræsentationens møde d. 14. september 2006.

Martin Hirsch (V): Dansk Institut for Internationale Studier udgav for nylig en rapport om antisemitisme, racisme. På grundlag af den rapport anbefaler integrationsministeren, at man netop arbejder med information rettet mod børn og unge, en information om jødedom, om historisk forløb omkring antisemitisme, omkring Holocaust og det, der i det hele taget ligger i forhold til menneskeforfølgelse.

Man skal bruge rapporten. Integrationsministeren anbefaler, at man lærer af historien i de her tider, hvor man taler meget om tolerance og racisme, så understøtter det jo ganske udmærket, at man skal lære af historien, man skal flytte unges uvidenhed til viden, som igen skal være motivation for, at børn og unge forstår, hvordan man på respektfuld vis behandler hinanden i vores samfund. Det være sig, hvad man nu kommer fra af kulturel eller religiøs baggrund, det være sig, om man kommer fra København eller det øvrige Danmark. Vi skal behandle hinanden med respekt og forståelse.

Det er så omkring den rapport, der er fremlagt og de anbefalinger, som integrationsministeren så lægger op til.

Som en yderligere understøtning af, at der er et område her, som det er vigtigt at sætte fokus på, kan jeg nævne, at der faktisk desværre har været en stigning i overgreb på jøder fra året 2004 til 2005. Der har været en ganske markant stigning, og det har jeg selvfølgelig dokumentation for, at det er sket, det findes faktisk desværre.

Politimand Per Larsen udtalte for et par år siden, at der er visse områder af Nørrebro, man ikke skal begå sig i, hvis man er jøde, og i øvrigt, hvis man har kalot på hovedet, frarådede han simpelt hen, at der er visse dele af Nørrebro, man ikke går ind i.

Det er jo fantastisk udansk, det er fantastisk forkert, at man ikke i Danmark kan begå sig, hvor det skal være på hvad for et tidspunkt af døgnet og på hvad tidspunkt af året, om man så må sige. Det er helt uacceptabelt, at der findes også fra officiel side nogle meldinger om, at man fraråder folk at begå sig i nogle bestemte kvarterer af København.

Vi har for nylig talt, vi har gennemført for nylig en masse spændende ting omkring det at skabe tolerance og skabe dialog mellem hinanden i København. Hvis det virkelig, vi alle sammen er så positive over for det, og det er vi selvfølgelig, så skal det her gælde for alle. Det vil sige, alle dele af det københavnske samfund, uanset hvad for en kulturel og etnisk baggrund, man nu kommer fra, skal man respektere hinanden som borgere, som ligeværdige borgere, der forstår at bruge hinanden og respektere og i det hele taget leve i fredelig sameksistens.

Så derfor er min opfordring, at hvis man virkelig mener det her, så skal man også efterleve det, og så tror man på, at netop at gennemføre en kampagne mod antisemitisme rettet mod børn og unge, at så har man også der et godt kort til på en positiv måde at arbejde med den tilgang, man hver især gerne vil have at vise frem i offentligheden, netop den at vi alle sammen er så tolerante og vil så gerne i dialog med hinanden.

Så derfor lad os tage linjen helt ud og sikre, at vi får den her del af tolerancen med i vores arbejde med børn og unge i den kommende tid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

En kampagne kan gennemføres på mange forskellige måder. Vi har netop i forslaget lagt op til, at det ikke er noget med at pådutte skolerne yderligere ting i deres undervisningsforløb, som det i øjeblikket siges rundt omkring, der er alt for meget i folkeskolen at se til, der er alt for mange områder, man belaster skolerne, de kan simpelt hen ikke rumme det. Vi har helt bevidst sagt, det her skal ikke være et direkte direktiv, hvor man pålægger skolerne at arbejde med dette område. Men det kan da godt være, og set i rent historisk-undervisningsmæssig sammenhæng, at det er ganske fornuftigt at bringe holocaust og i det hele taget menneskeforfølgelser ind i undervisningen.

Men ud over det så kan man lære mange andre spændende ting. Man har haft tiltag til at lave ungdomskonferencer, man kan arbejde med hjemmesider, man kan lave samarbejde med for den sags skyld det jødiske samfund, man kan tage samarbejde med muslimske samfund, med kristne organisationer osv.

Der er en lang række muligheder for at gennemføre en kampagne, så skolerne får det som et tilbud, som jeg er helt overbevist om, at man i folkeskolerne i København vil tage for gode varer og vil tage imod, så man kan få succes også på det område, og at det kan være med til at krydre hele den tolerance, som jeg før omtalte, den udvikling, som vi gerne ser i København, skal gå imod.

Så jeg vil varmt anbefale, at man støtter forslaget, og at det indgår som en naturlig del af vores arbejde i den kommende tid.

Jan Andreasen (A): Socialdemokraterne vender sig imod enhver form for diskrimination i det danske samfund, det være sig antisemitisme eller andre former for diskrimination, det vil jeg godt understrege her til at begynde med. Jeg vil også understrege, at vi er meget enige med Martin Hirsch i mange af de betragtninger, han kom med i sit indlæg lige før.

Samtidig må man også sige, og det er jo ikke nogen hemmelighed for denne forsamling, at dette forslag falder jo i tråd med et hav af medlemsforslag, som er kommet tidligere, som også vender sig mod diskrimination af minoriteter.

Det har gjort, at vi er kommet på et ganske stort arbejde i Børne- og Ungdomsudvalget, fordi vi synes som så mange andre, at politik i meget stor udstrækning drejer sig om at prioritere. Vores bekymring går i meget stor udstrækning på, at alle de her forslag simpelt hen spænder ben for hinanden, så der ikke kommer noget ud af det.

Samtidig har vi lyttet til skolerne, som Martin Hirsch også var inde på. Skolerne føler sig simpelt hen lige for øjeblikket overdænget af forslag, der skal rette sig imod det her. Der vil vi altså også understrege, at vi lige har indgået et forlig "faglighed for alle", hvor vi understreger, at skolerne skal tage sig af det fagligt.

Jeg har tidligere fra denne talerstol fortalt om en oplevelse, jeg havde her for nylig, hvor jeg var til en debat ude på en skole, og hvor skolelederen kom over til mig bagefter og sagde, at han havde lige lavet en beretning over, hvor meget matematik hans 9. klasser, der skulle til eksamen her til sommer, havde haft. De havde haft 60 pct. af de timer, de skulle have. Så spørger jeg selvfølgelig, hvordan det kan lade sig gøre, og så siger han: Der kommer så mange initiativer, der har med alt muligt andet end undervisning at gøre. Det er simpelt hen et problem, hvis vi helt fundamentalt vil have skolerne til at fungere fagligt.

Så det, vi har gjort, og det er et temmelig stort flertal i B & U-udvalget, er, at vi er nået frem til, at den her type forslag behandler vi to gange om året, nemlig i februar og i september, og så har vi tænkt os at foretage en prioritering.

Derfor er vores holdning til det her, at vi vil gå ind for en udvalgshenvisning, og så vil vi i øvrigt gøre opmærksom på, at det 3. "at" skaber nogle problemer, fordi det kan vi simpelt hen ikke nå, hvis det skal følge udvalgets arbejdsgang.

Ninna Thomsen (F): Det var som talt ud af SF's venstreorienterede og dog så pragmatiske mund.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Jeg er meget enig i Jans betragtninger om, at der er behov for en udvalgshenvisning og også dine betragtninger om, at vi samler de her forslag til vores septembermøde og dermed også besværliggør, at vi får det tilbage i BR til september.

I SF kan vi kun støtte op omkring det her forslag. Vi mener, at man skal støtte tolerance, man skal støtte dialog, og man skal selvfølgelig gå imod antisemitisme. Alligevel kan vi heller ikke lade være med at undre os over, at man gang på gang får de her mange forslag om kampagner og fejring af særlige mærkedage. Der kunne måske være andre og vigtigere ting at tage sig af.

Men vi støtter som sagt op om det her forslag og støtter op om Socialdemokratiets ændringsforslag.

Khaled Mustapha (Ø): Enhedslisten mener i udgangspunktet, at det er et godt forslag. Det glæder os også, at forslagsstillerne nu vil tage initiativ til at fremme tolerancen mellem mennesker og forståelsen mellem forskellige etniske grupper.

Da vi for et stykke tid siden diskuterede dialogdagen, var en del af forslagsstillerne af den opfattelse, at det ikke var bredt nok at snakke om etniske og religiøse grupper. Homoseksuelle og handicappede m.m. skulle også ind i projektet. Derfor kan det godt undre, at man nu fremsætter et smallere forslag, der kun går på de semitiske folkeslag, altså araber og jøder. Men jeg synes, det er fint nok, at man kan ændre holdning som politiker.

Det undrer mig i øvrigt også, at forslagsstillerne taler om antisemitisme, men i motiveringen kun nævner et enkelt af de semitiske folk, men det kan de sikkert forklare mig.

Vi synes også, det er glimrende, at forslagsstillerne vil have mere undervisning i holocaust. Det er det virkelige skrækscenarium, som intolerancen og fremmedfjendtlighed kan føre til. Derfor synes vi, det er vigtigt, at eleverne lærer om, hvilke skæbner der overgik romaerne, de homoseksuelle, de handicappede, jøderne og de venstreorienterede under nazismen, ikke mindst fordi vi i dag ser flere nynazistiske og højreradikale grupper i fremvækst, inspireret af den nationalistiske fremmedfjendske politik og retorik, som regeringen og Dansk Folkeparti fører.

Senest har en jysk gruppe ved navn "Stop islamiseringen af Danmark", den kalder jeg for SIAD, varslet demonstration på Nørrebro den 22. juli. Jeg glæder mig til at se forslagsstillerne deltage i moddemonstration for tolerance, respekt og multietnisk samhørighed. Det glæder mig, at de i fællesskab kan stå sammen og sige, at fremmedhad ikke er velkommen i København, i en multietnisk by.

Enhedslisten vil foreslå, at forslaget henvises til Børne- og Ungdomsudvalget. Vi synes, der er en del ting, der skal afklares, ikke mindst i forhold til den motivering, der ligger.

For det første kunne jeg godt tænke mig, at forvaltningen undersøgte påstandene om, at jøder ikke kan færdes på Nørrebro. Det er et udsagn, der ofte høres, men for nylig læste jeg en artikel i en lokalavis, hvor både politiet og en lang række organisationer afviste påstanden. Så det vil jeg gerne have på det rene. Hvis det ikke er sandt, så skal vi holde op med at skræmme folk. Hvis det derimod er sandt, så skal vi gøre meget mere end blot en kampagne.

Det andet, vi skal diskutere, er omfanget af religion i det offentlige rum. Jeg er ikke sikker på, at det er den bedste løsning at invitere trossamfund til at stå for kampagnen. Jeg mener umiddelbart, det ville være bedre med sekulære organisationer, der ikke sammenblander religion og politik. Det er meget væsentligt for Enhedslisten, så man som eksempel kan inddrage eksperter, lærere og pædagoger.

Det tredje område kræver en dybere debat af spørgsmålet om, hvor meget vi skal diktere af undervisningsplaner, som Jan har været inde på, faktisk har flere været inde på det. Vi har jo i forvejen en Dialogdag, som forhåbentlig bliver en tilbagevendende begivenhed. Jeg synes, det er oplagt at inddrage antisemitismen, bl.a. fordi Enhedslisten foretrækker at føre positive kampagner for venskab i stedet for mod fjendskab.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

Louise Frevert (O): Umiddelbart, når man ser det her forslag, så kan det godt virke meget positivt og udmærket. Det vil vi da også sige i Dansk Folkeparti at det er. Men det er altså ikke omfattende nok, det har jeg også sagt tidligere fra denne talerstol, det er for tyndt og for smalt et forslag.

Vi har også tidligere diskuteret fra denne talerstol, at hvis man skal lave kampagner, så skal de samles. Derfor så skal det ikke være nogen hemmelighed, at vi vil støtte en udvalgshenvisning, fordi vi kan altså ikke have alle mulige forslag om kampagner i øst og vest. De stakkels skolebørn ude på de københavnske folkeskoler kan jo ikke bestille andet end at gå i korstog med kampagner af den ene eller den anden art.

Men det er jo ikke ensbetydende med, at forslaget ikke er yderst relevant, så selvfølgelig skal forslaget da implementeres i en kampagne af den ene eller den anden art, som man må se på i udvalget, og det vil vi være meget stemt for.

Min gode kollega Jan Andreasen har udtrykt det meget klart tidligere her også, når vi har diskuteret det, at selvfølgelig skal der nogle kampagner ind i billedet fra udvalgets side, men ikke kun ensidigt, ikke kun om arabere, ikke kun om jøder, ikke kun om homoseksuelle, for det bliver alt alt for omfattende.

Når det så er sagt, så vil jeg nok også sige, at det, det egentlig drejer sig om, det er tolerance og en ordentlig tone, og når man så sidder nede og hører hver eneste gang, Enhedslisten kommer op på denne talerstol, så skal man høre på anklager om regeringen og Dansk Folkepartis tone. Jeg vil nok sige, prøv nu at lytte til, hvad jeg har været oppe og sige her de sidste par gange, lyt til, hvad jeg egentlig siger til ordføreren fra Enhedslisten, netop at det er tonen, det drejer sig om, lidt imødekommenhed, lidt tolerance og lidt venlighed i stedet for den negativisme, vi skal høre fra Enhedslisten, vil være yderst velset også i denne sammenhæng.

Wallait Khan (U): Jeg har stor sympati for forslagsstillerne, selv om de nævner her, at politiet har udtalt sig på den måde, som de siger. Jeg har jo set en artikel, som er skrevet af forslagsstillerne, Martin Hirsch og Finn Rudaizky, engang, det er få måneder siden, hvor de påstår, at det er meget svært for jøder at gå rundt på Nørrebro. Så kom der nogle beviser, at det ikke var rigtigt, fordi politiet sagde, at de ikke kender noget til den slags sager, der har ikke været nogen sager. Der har måske været en enkelt, det har jeg selv læst, og det kan man også finde frem til.

Men alligevel, hvorfor skal der være sådan noget. Man skal selvfølgelig have lov til at gå rundt med tryghed, det er lige meget, hvilken religion man har, jeg har stor sympati for jøderne.

Men jeg vil sige, ligesom Martin Hirsch siger, at det skal gælde alle sammen, men hvorfor skal der så stå her, at det kun skal gælde jøderne.

Så jeg har et ændringsforslag om, at det skal være en kampagne, som også omfatter intolerance over for andre religioner, herunder også islam. Det vil jeg meget gerne have som ændringsforslag.

Men samtidig vil jeg også sige, at når man siger, at man skal undervise skolebørn om Holocaust og folkedrab og alt, som har været dengang, så er der også behov for, at man underviser i, hvad der er foregået i Jugoslavien, og hvad der foregår i Palæstina i dag.

Jeg synes, det er meget, meget vigtigt, at vores børn i skolerne lærer om alle de uretfærdigheder, der foregår rundt omkring, og det, jøderne har oplevet dengang, noget rigtig grusomt faktisk, og vi har stor sympati med dem, men det er også vigtigt, at vores skolebørn kender alt til, hvad der foregår efter folkedrab på jøderne for 60 år siden. Det er også meget vigtigt, så vi også på den måde kan forebygge, at de har den tolerance over for hinanden, og at de lærer, hvad der er foregået, og hvad der foregår i dag.

Abderrahman Ben Haddou (C): Vi i Det Konservative Folkeparti støtter forslaget og synes, det er et sympatisk forslag til løsning af nogle af problemerne i København omkring det, at en bestemt religiøs gruppe ikke kan færdes frit især i bestemte områder i København.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Når jeg så siger det, så er det også, fordi jeg mener, at grunden til det store problem i denne sag er netop, at man kæder religion sammen med politik. Fordi som Wallait Khan var oppe og sige her, så er det klart, at man politisk godt kan forsvare palæstinensernes sag. Jeg kan sige helt klart, at jeg nogle gange kan være uenig måske med en del af den politik, som mit parti har i forhold til Mellemøsten. Men der er en ting, der ligger klart, og det er, at enhver form for forfølgelse af religiøse grupper den kan jeg ikke acceptere. Også selv om jeg selv er muslim.

Jeg kan også minde om, at faktisk var jøder og muslimer i samme situation under dronning Isabella i Spanien, de blev faktisk udryddet af en spansk dronning og smidt i havet. Mange af dem landede så i mit daværende hjemland Marokko. Så den her historie om at blive forfulgt på grund af sin religion har fundet sted mange gange, men den har været specielt uhyggelig ved det, der skete under Tysklands Hitler. Når vi oplever, at visse politikere i Mellemøsten begynder at manipulere med den historie, den sandhed om, at der alligevel ikke var nogen mennesker, der blev slået ihjel, ja, så er man nødt til at informere vore unge om, at sandheden er, at der er sket et folkemord specielt møntet på en bestemt religiøs gruppe, og det skal man ikke forsøge at ændre på.

Jeg skal hilse og sige, at uanset om det havde været muslimer eller jøder i 40'ernes Tyskland, så ville man blive udryddet af Hitler, for Hitler mente, at det kun var den ariske race, der var den bedste race. Så man skal kun være heldig, at man ikke var muslim i Europa på det tidspunkt. Så glem endelig ikke det.

Derfor skal vi selvfølgelig tage afstand fra dem, som tror eller misforstår, at det her drejer sig om at støtte Israels kamp i Mellemøsten. Det her drejer sig om at støtte nogle mennesker, fordi de ikke kan gå med en kalot i København og andre også, når de ikke kan gå med tørklæde, skal vi selvfølgelig også tage afstand fra det.

Martin Hirsch (V): Vi kan da godt i Venstre gå med til en udvalgshenvisning. Vi forstår godt det, som blev sagt fra talerstolen heroppe fra forskellige, at der er meget at se til i børne- og ungdomsforvaltningen. Der er meget at se til for vores skoler, hvis det er sådan, at det er i den sammenhæng, vi skal se det her.

Vi vil gerne have det debatteret, vi vil gerne have det snakket igennem også på udvalgsniveau.

Vi vil også gerne have lov til fra talerstolen at sige, at vi håber, forvaltningen vil tilstræbe at komme tilbage med det her efter udvalgsbehandlingen, så hurtigt det kan lade sig gøre i efteråret.

Jeg har forstået på udvalgsmedlemmerne, at der er møde i Børne- og Ungdomsudvalget den 20. september, og min opfordring skal være, at det kommer tilbage her i salen så hurtigt som muligt derefter.

Jeg skal kun komme med en enkelt kommentar til det, som Wallait Khan var inde på. Wallait Khan, lad være med at forklejne situationen omkring, hvad der er sket af overgreb på jøder i København, det er ganske alvorligt. Der findes en rapport, der viser, der dokumenterer, hvad jeg siger, og det er desværre også på områder af Nørrebro, det foregår, lad være med at forklejne det.

Og så lad være med at drage store internationale konflikter ind i det her, det er ikke det, det drejer sig om, det drejer sig om det lille Dannevang. Det drejer sig om at få nogle ordentlige forhold i København, det er vores signal. Her er der en gruppe, der har været udsat for noget, så forhold dig til ... forhold Wallait Khan sig til sagens alvor i det her og lad være med at bringe Palæstina eller Israel eller noget andet ind i; det er slet slet ikke det, det drejer sig om.

Men det er desværre det, der også har været tendensen, når man ser på udviklingen, det er, at der er mange i det danske samfund, der bliver taget til indtægt på godt og ondt for, hvad der foregår i Mellemøsten, og det vil jeg gerne kraftigt opfordre til, at vi skal tage afstand fra her. Fordi vi skal sørge for, at forholdene i København er gode og ikke bare tålelige, men også respektfulde for hinanden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det, der bringer mig herop, det er egentlig SF's ordførers udmelding her fra talerstolen. Det er jo velkendt, at SF ofte er fyldt med gejst, når der skal laves kampagner. Den tidligere familie- og arbejdsmarkedsborgmester var i hvert fald meget fyldt med gejst, når der skulle laves kampagner mod diskrimination i nattelivet og sådan nogle ting, så var det vigtige ting, det var meget, meget vigtige ting.

Derfor har jeg bare lyst til egentlig sådan at få SF til sådan at være lidt mere eksplicit i sin tilkendegivelse her i dag om holdningen. For der var en lille bemærkning, der sneg sig ind, som jeg hørte. Jeg håber egentlig, jeg hørte forkert, da Ninna Thomsen, SF's ordfører, sagde, der er vel også vigtigere ting at tage sig til. Det var de ord, der faldt.

Det synes jeg i og for sig, at SF skal have lov til, Ninna Thomsen skal have lov til heroppe at udbyde, hvad der egentlig lå i det. Betyder det, at man sådan ikke fra SF's side synes, at det her med antisemitisme og det, at der efterhånden er nogen, der i stigende grad benægter Holocaust og alle de her ting, er det sådan noget, arh, det skal man ikke, der er altså vigtigere ting.

Jeg synes, SF skylder ikke bare salen her, men københavnere at bekende mere klar kulør, om man slet ikke tillægger det nogen værdi. Så jeg håber at få et mere fyldigt svar.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Ja, Ninna Thomsen har i hvert fald bedt om en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Ninna Thomsen (F): En fyldig kort bemærkning.

I SF støtter vi det her forslag, vi synes, det er et godt forslag. Min bemærkning om at have bedre ting at give sig til, den gik egentlig mere på sådan en personlig betragtning om, at nu har jeg siddet her et par måneder, faktisk snart et halvt år i Borgerrepræsentationen, og det er slående, hvor mange kampagner man laver, det er slående, hvor mange medlemsforslag der drejer sig om kampagner og om at holde dage og fejre ting og sager, og det har bare slået mig som person, at der ikke er nogen andre medlemsforslag, man engang imellem kan finde på.

Men vi støtter det her forslag, vi synes, det er vigtigt.

Wallait Khan (U): Man bliver opfordret til at lade være og lade være og lade være. Jeg synes ikke, man skal lade være, man skal sige det, der skal siges.

Jeg har læst en artikel, som var skrevet af både Martin Hirsch og Finn Rudaizky, hvor de påstod, at det er svært for jøder at gå omkring på Nørrebro, fordi de bliver overfaldet. Så har jeg også læst, at politiet kunne ikke finde nogen eksempler, de var uvidende om, at der havde været nogen sager. Der har været nogle enkelte sager, som blev nævnt, at det har været et enkelt tilfælde. Og de to, som har skrevet artiklen, de påstod, at der var mange, mange eksempler, og det var ikke rigtigt.

Når man skriver noget, som ikke er rigtigt, og så herefter påstår og siger noget, som ikke er rigtigt, så vil jeg sige, det er en propagandamaskine, og det skal stoppes.

Så vil jeg sige, at det man siger, at man skal have en kampagne, at jøder ikke skal forfølges, og man skal forstå Holocaust, så har jeg sympati, så synes jeg, det er fint. Men så håber jeg også, at Martin Hirsch kan forstå det, at hvis den kampagne også gælder islam og andre religioner, så må du ikke have noget imod det.

Jeg vil sige, at når man siger, at man ikke skal inddrage internationale konflikter som Palæstina og andre, så vil jeg sige, at det er ikke mig, der inddrager alle disse konflikter. Det er forslagsstillerne selv, der siger, at man skal undervise børn i Holocaust, det er en international konflikt, det har været en international konflikt faktisk. Det var ikke Danmark, Danmark har jo støttet og beskyttet jøderne, det var ikke lille Danmarks problem, det var et problem for os alle sammen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Nu skal jøderne lade være at skjule sig bag Holocaust og få deres vilje hele tiden, fordi de jøder, som blev udsat for alle de grusomheder, vi har stået alle sammen, hele verden var på deres side, hele den frie verden har været på deres side, og det er de også i dag, vi har stor sympati for dem. Men i dagens Danmark og i dagens verden er det ikke jøder, som er forfulgt, det er muslimer, som er forfulgt mange steder. Det er dem som bliver udsat for grusomheder. Så skal man lade være med hele tiden at bruge Holocaust til at få endnu flere rettigheder i dag og få deres vilje. Så vil jeg sige, man skal være retfærdig.

Så jeg har stor sympati for jøderne, som har oplevet de grusomheder dengang. Det er rigtigt, jeg er ikke en af dem, som benægter det, der har været Holocaust, der har været meget fornuftige mennesker, uskyldige mennesker, som blev udryddet af nazisternes militærmaskine og mange andre idioter. Men så vil jeg også sige, at man skal prøve at lade være med at misbruge disse ting.

Hvis man vil have bedre forhold for jøderne, så skal man også tænke på, at der også er andre minoriteter, og det skal være os alle sammen, hvis der skal være en kampagne, så skal det også gælde andre religioner. Jeg synes, det ville være godt, vi alle minoriteter har det godt i Danmark. Det er derfor, jeg har fremsat dette ændringsforslag.

Lars Rasmussen (A): Hold da op, man skulle ikke tro, vi havde været i samme parti for ikke så længe siden.

Jeg vil sige meget kort til Martin Hirsch, at det er slet ikke for at forklejne det, altså vi der bor på Nørrebro – jeg kan tale for mig selv – ved godt, at der er et problem, det er der ingen grund til at forklejne, og jeg tror, alle godt ved, at visse indvandergrupper har et meget negativt forhold til jøder. Jeg tror, det er en minoritet blandt indvandrerne, men der er et problem, og det skal ikke forklejnes.

Jeg synes ikke, det er så interessant, hvad politiet har sagt i den forbindelse, jeg synes, at det er interessant, at der er skoleinspektører, som har påpeget, at der er et problem.

Men vi ønsker at udvalgshenviser det, og det gør vi, og jeg kan kun snakke for Den Socialdemokratiske Gruppe, og vi lover i hvert fald at tage en seriøs drøftelse af det i vores gruppe på mødet den 20.

Finn Rudaizky (U): Jeg havde egentlig ikke tænkt på at deltage i den her debat, men Wallait Khan har nu to gange provokeret mig ved at nævne nogle citater, og det er ikke engang citater, for det er helt forkert det, der bliver præsenteret, nemlig at jeg, og der blev vist også nævnt Martin Hirsch, skulle have skrevet eller påstået, at danske jøder ikke kunne gå ud på Nørrebro.

Jeg vil bare lige have lov til at understrege, at det, der er skrevet, og det, der er citeret, og det, der også er sagt tidligere her i dag i relation til, hvem man skal spørge, det er altså politiet, der har gjort det. Nu vil jeg altså ikke høre på de anklager længere, hverken herinde eller andre steder.

Jeg vil gerne have lov til at sige, at der findes helt ordrette citater, der har været i aviserne og andre steder, det er altså politiet med navngivne personer, ansvarlige for politiet, og hvis man ikke tror på de citater, som politiet har udtalt, så må man henvende sig til politiet. Eller hvis man ikke tror på det, der har stået i aviserne, er korrekt citeret fra politiet side, så må man spørge politiet, og så må man spørge rette sted. Så kan det ikke nytte noget, man spørger de forkerte steder og får de forkerte svar. For de ting, der er citeret både i forslaget og andre steder, det har faktisk været politiets vurdering af situationen, det har ikke været nogen politikeres.

Jeg vil gerne have lov til at understrege, at jeg synes, det er væsentligt, at man forholder sig til det, som politiet har sagt, man kan lide det eller lade være, men det er altså det, der er fakta i denne sag.

Så er der blevet nævnt spørgsmålet om entusiasme. Jeg vil godt sige, at jeg faktisk er en lille smule skuffet over SF's manglende entusiasme, også andres entusiasme i denne sag. Jeg vil gerne sige, den dokumentation, der findes, og som også er til rådighed for de politikere, der skulle være interesseret i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

det her. Jeg vil gerne sige, at vi snakker jo om københavnske borgere, som det også er blevet understreget i tidligere indlæg, det er altså ikke Mellemøsten, det er altså ikke et spørgsmål om palæstinensere, det er et spørgsmål om københavnske borgere, hvis interesser vi varetager.

Jeg kunne godt egentlig tænke mig, jeg tror ikke, jeg får noget svar, men jeg kunne egentlig godt fundere over, hvad er det egentlig, der gør, at entusiasmen er langt større, når der skal etableres specifikke anvisninger og regler på helpdesk for homoseksuelle. Eller skulle det være således, at entusiasmen for at gøre noget, hvad jeg også mener, der skal gøres i relation til de problemer, der er i forbindelse med diskriminering af muslimer her i København, er det således, at det i virkeligheden er et spørgsmål om valgløfter og et spørgsmål om, hvor mange de pågældende er, og hvilken påvirkning de har vælgermæssigt?

Fordi hvis det er det, så er vi jo i virkeligheden langt ude, hvis vi ikke har så meget tolerance, så vi tager de problemer, der vedrører de københavnske borgere op seriøst, og det uanset hvilken baggrund de har.

Wallait Khan (U): Jeg har selv læst den artikel, og under den artikel var der også en udtalelse fra politiet, at de ikke kendte noget til det, som man har skrevet. Derfor vil jeg også sige, lad Københavns Kommune spørge politiet, hvor mange sager har de af den slags, det ville jeg vær rigtig glad for.

Men så vil jeg også sige, at når det handler om skolebørn, de skal vide det, at hvad er det, der hedder Holocaust og folkedrab mod jøder og alt det her. Hvorfor skal de ikke lære, når vi nu snakker om vores københavnske skolebørn, hvorfor skal de ikke lære noget om folkedrab i Jugoslavien, eller hvad der foregår i Palæstina? Jeg synes, det er meget vigtigt, at de skal lære det hele.

Finn Rudaizky (U): Så vil jeg bare opfordre til, at Wallait Khan eller andre, der er interesseret i det, skriver direkte til Per Larsen fra politiet og beder ham om at bekræfte eller afkræfte de udtalelser, som er refereret dels i forslaget, dels i aviserne, dels som jeg også har meddelt her.

Borgmester Mogens Lønborg: Det er til Wallait Khan, som synes at ville minimere problemet her, i hvert fald betvivler de citater, som Rudaizky har bragt frem fra politiets side. Jeg tror, det var Lars Rasmussen fra Socialdemokratiet, der pegede på, at der jo blandt muslimske miljøer er en udbredt negativ holdning til jøder også her i København, jeg forstod det sådan.

Der synes jeg i hvert fald til sagens almindelige oplysning, at det kunne være interessant at få Wallait Khan til fra talerstolen her at komme med sin sådan iagttagelser som en, der kommer fra det muslimske miljø. Er der blandt de muslimske kredse sådan en stærkt negativ holdning over for de københavnske jøder og jøder generelt, kan vi få de ting ind i debatten, eller skal det alene være et spørgsmål om, hvorvidt politiet er citeret korrekt.

Det synes jeg i og for sig kunne være interessant, fordi hvis der ikke er det, jamen det er da interessant oplysning at få. Det er lige så interessant, kan man sige, hvis Wallait Khan går op og bekræfter, jo der er faktisk antisemitiske strømninger blandt muslimer og også blandt ikkemuslimer, vil jeg skynde mig at sige. Det er jo desværre et alt for udbredt fænomen antisemitismen.

Så når jeg stiller Wallait Khan spørgsmålet, er det bestemt ikke for ligesom på forhånd at sige, at det i særlig grad skulle være blandt muslimske miljøer. Men jeg synes, Wallait Khan passende kunne gå op og give os den information.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Det der er tankevækkende det er, at Mogens Lønborg sidder i salen og har sandsynligvis hørt, hvad Lars Rasmussen har været oppe og sige, og han har ikke sagt noget med muslimerne, han har sagt, at der er en lille gruppe blandt indvandrerne. Og så er det faktisk lidt tankevækkende at høre, at det er det samme som muslimerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Det er jo lidt uheldigt, vil jeg sige, Mogens Lønborg, at du sådan set har siddet og hørt på Lars Rasmussens tale, men siger, at indvandrere er lig med muslimerne i Danmark. Det var faktisk det, der fik mig til at komme herop.

Og så synes jeg faktisk også, at jeg kan høre en bred enighed, der er jo ikke nogen, der går ind for diskrimination, det har sådan set været bred enighed om rundt omkring i alle partierne. Så forstår jeg simpelt hen ikke, at vi bliver ved med at diskutere det samme.

Så kommer Mogens Lønborg op med en helt ny vinkel, og det er tankevækkende, Mogens Lønborg. Så enten har du hørt noget forkert, eller også går du bevidst op på talerstolen og fordrejer, hvad der sådan set er på punktet.

(Kort bemærkning).

Wallait Khan (U): Jeg vil sige til Mogens Lønborg, muslimer hader ikke jøder, det kan jeg bekræfte, hverken i København eller i Pakistan eller andre steder. Jeg er muslim, og jeg hader ikke jøder, jeg kan godt lide jøder, jøder er mine venner. Herfra har jeg kæmpet for jøderne. Det gælder en skole, og jeg har kæmpet en kamp for, at de kan få det. Det ved Martin Hirsch også.

Så vil jeg også sige, når muslimer er kritiske over for jøder, det er omkring Israel og israelske handlinger i Palæstina, det er det, der bliver kritiseret. Og det er ikke kun os, hvis der er noget had imod jøder, det er der i Europa, og Holocaust det var også fra europæerne, ikke fra os.

Borgmester Mogens Lønborg: Jeg vil blot sige til Ikram Sarwar, at jeg udtrykkeligt sagde, sådan som jeg forstod Lars Rasmussen, så var der blandt muslimske, og det kan så godt være, der har været sagt ordet indvandrere, så beklager jeg meget, hvis det var ordet indvandrere, der blev sagt.

Men det var egentlig bare et afsæt til at bede Wallait Khan, som jo med sine indlæg, sådan hørte jeg dem, forsøgte at affærdige Finn Rudaizkys betragtninger, da at benytte lejligheden at få Wallait Khan til at give udtryk for, om der i de muslimske miljøer var en udbredt antisemitisme.

Vi er jo vant til også i denne sal at tale om, at der blandt danskerne er en udbredt racisme, det har sådan set været agendaen i de sidste 20 år, hvor vi danskere har peget fingre ad vores andre danskere ved at sige, at de er frygteligt racistiske, de er frygteligt racistiske. Så det er i og for sig ikke noget problem, at man også kan være lidt kritisk over for sine egne.

Derfor kan man vel også godt som muslim være kritisk over for andre muslimer, hvis man synes, at der i det miljø er nogen, som er lige lovlig antisemitiske eller racistiske, det er vi jo vant til at tale om de her forfærdelige danskere, som er racister. Det har været agendaen, og det har været det politisk korrekte, man har snart ikke kunnet sige noget imod overhovedet. Der er så mange danskere, der bare er blevet kaldt racister af andre danskere, så det er da tankevækkende.

Men jeg er glad i øvrigt for Wallait Khans svar, vil jeg så sige, det overrasker mig ikke, fordi jeg ved, at Wallait Khan har den holdning, og det er jeg meget glad for. Men nu var det ikke alene Wallait Khans standpunkt, jeg sådan set var interesseret i, for det kendte jeg faktisk godt i forvejen, vil jeg så sige.

Men jeg tror ikke, vi kommer sagens oplysning nærmere, men vi bliver bare nødt til også i sådan nogle debatter ikke bare at snakke uden om, men altså også være ærlige at sige, jamen hvor har vi problemstillingerne, hvis vi er bekendt med dem. Jeg synes, det er alvorlige sager, vi har med at gøre, og det uanset om det er racisme i forhold til den ene eller anden. Racisme er noget ækelt noget, og det skal vi til enhver tid bekæmpe.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Den sidst indtegnede måske er Khaled Mustapha.

Khaled Mustapha (Ø): Jeg kan bekræfte debatten, fordi jeg har været oppe og sige, at når man snakker om antisemitismen, at det både gælder jøder og arabere. Der er ikke nogen, der har modsagt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

det, så jeg går ud fra, at man mener det. Så hvis det er tilfældet, er det også et meget snævert forslag, at man kun fokuserer på de to grupper i København.

Dermed har vi også sagt i Enhedslisten, at vi meget gerne vil have lige netop også det her forslag, og den her gruppe indgår som en del af dialogdagen, hvis det bliver en tilbagevendende begivenhed. Det ville være oplagt, fordi det vil være en dag, der handler om dialog, tolerance og ytringsfrihed, det har vi diskuteret.

Med hensyn til udvalg, og hvad det er, vi påfører skolerne, der er en væsentlig forskel mellem også at sige, at det skal skolerne gøre, eller det er et tilbud, man giver. Det synes jeg er en væsentlig forskel.

Så jeg synes herfra, også fra udvalgets side, fordi der blev sagt, nej, det skal ikke handle om det ene og det andet, men jeg synes, det er vigtigt, at signalet herfra er, at det her forslag skal behandles alvorligt i udvalget af udvalgsmedlemmerne. Det er det, jeg hører herfra. Dermed er det også sagt, vi skal tale om en måde, hvor der tales om et tilbud til skolerne, således at de kan inddrage det i deres læseplan eller i anden sammenhæng.

Så det er det, jeg konkluderer ud fra i dag, jeg håber også, at udvalgsmedlemmerne gør præcis det samme, afholder vores møder.

**Wallait Khan (løsgænger) stillede følgende ændringsforslag:
"at kampagnen også omfatter intolerance over for andre religioner herunder islam"**

Et forslag fra Socialdemokraterne om henvisning af medlemsforslaget, inkl. Wallait Khans ændringsforslag, til Børne- og Ungdomsudvalget blev godkendt uden afstemning.

=====

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så vil jeg lige sige til jer vedrørende starten på mødet og Søren Pinds henvisning til forretningsordenen om muligheden for at få indkaldt Borgerrepræsentationen. Søren Pind har afleveret til mig de fornødne stemmer på en tredjedel, og det vil sige, at der kan indkaldes til et ekstraordinært møde.

I forretningsordenen står der, at der skal gå mindst 4 dage, hvis ikke Borgerrepræsentationen er enig om noget andet. Vi har i mellemtiden prøvet at undersøge, om der er en enighed her i Borgerrepræsentationen om, at vi med det forløb, der nu har været, kan behandle det her punkt enten i forlængelse af mødet her i dag, hvis det er vores sidste møde, og ellers hvis vores sidste møde er i morgen, i forlængelse af mødet i morgen.

Er der nogen, der protesterer imod dette forslag? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet, så er det sådan, vi gør det.

=====

3) BR 405/06. Medlemsforslag om at afholde en dag under overskriften "Europa og København"

(Stillet af Klaus Bondam, Tina Bostrup, Katrina Feilberg, Kasper Johansen, Bo Normander, Monica Thon og Margrethe Wivel – alle B):

Det foreslås:

at Borgerrepræsentationen pålægger Økonomiforvaltningen at udarbejde forslag til politisk behandling om, at Københavns Kommune afholder en dag under overskriften "Europa og København", der har til formål at sætte fokus på EU's og Europas betydning for København og københavnere og omvendt, Københavns arbejde i Europa,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

at arrangementet afholdes på "Europadagen" den 9. maj i 2007, samt at Økonomiforvaltningen anviser forslag til finansiering og i den forbindelse undersøger muligheden for ekstern støtte.

Katrina Feilberg (B): I Det Radikale Venstre vil vi meget gerne være med til at sætte København på det europæiske landkort. Vi vil meget gerne være med til at markere, at vi lever i en by, som både har et internationalt og et europæisk udsyn.

Vi synes, det er vigtigt, at vi som kommune også tager ansvar for at oplyse og informere københavnernes om det arbejde, København gør både på internationalt plan og omvendt den betydning, det internationale arbejde og det europæiske arbejde har for København og københavnernes.

Nogle gange kan man godt gå rundt i sin egen lille københavnske dagsorden og helt glemme, at vi faktisk lever i den her internationale og globale verden. Mange gange tænker man måske ikke lige over miljøstandarder f.eks. om luftforurening eller badevandet i vores by, men som faktisk har betydning for borgerne, ikke er noget som vi har besluttet her i Borgerrepræsentationen eller sågar i Folketinget, men faktisk er nogle fælles europæiske standarder, som er besluttet i fællesskab i EU.

Mange internationale kunstnere, erhvervsfolk, kulturorganisationer, frivillige organisationer, erhvervsvirksomheder, som er etableret her i København er med til at give vores by et internationalt præg. Men nogle gange så glemmer vi, at de faktisk er her, ikke bare fordi vi har en fantastisk by, men fordi vi har et europæisk samarbejde, som gør det muligt på tværs af grænser at slå sig ned og søge økonomisk støtte.

Vi synes i Det Radikale Venstre, at der er grund til, at vi sætter fokus på København som en mangfoldig, kulturel og international metropol, der kan måle sig med de andre europæiske storbyer. Men det betyder, at vi tør markere os som europæisk storby, der tager ansvar for den kontekst, vi lever i. Det værste der kan ske er, at København lukker sig om sig selv og ikke tør åbne sig op og vise, at vi lever i en global tidsalder og i en by, som har meget til fælles med mange andre europæiske storbyer.

Ideen med det konkrete forslag det er, at Københavns Kommune i samarbejde med organisationer, erhvervsliv, uddannelsessteder og de EU-institutioner, der er i København, den 9. maj 2007 markerer EU's og Europas betydning for København og københavnernes om omvendt, det vil sige Københavns arbejde også på internationalt plan.

Vi har valgt den 9. maj, fordi det i forvejen er en Europadag, hvor der hvert år rundt omkring i Europa sættes fokus på at bringe EU tættere på borgerne og befolkningen tættere på hinanden.

I Det Radikale Venstre finder vi det derfor helt naturligt, at København kobler sig på denne dag og finder vores egen måde at markere vores internationale og europæiske udsyn på.

Forslaget lægger op til, at økonomiforvaltningen undersøger nærmere og kommer med et bud på, hvordan denne markering konkret kan finde sted.

For dem, som måtte have nogle bekymringer omkring økonomien, så vil jeg godt lige præcisere, at vi lægger op til med forslaget, at denne markering finansieres gennem eksterne midler f.eks. fra fonde for EU, og det derfor ikke skal være en økonomisk belastning for Københavns Kommune.

I det Radikale Venstre håber vi meget, at I vil være med til at støtte forslaget.

Lise Thorsen (A): Hos Socialdemokraterne er vi fuldstændig enige i forslaget. Vi synes, det er vigtigt at markere, at København ikke kun er centrum i Danmark og centrum i Øresundsregionen, men også er en ligeværdig partner i EU.

Desuden finder vi, at forslaget ligger godt i tråd med den internationale strategi, som Borgerrepræsentationen har vedtaget i 2003, som pålægger København dels at arbejde sammen med andre europæiske storbyer, dels at søge politisk indflydelse de steder, det kan lade sig gøre.

Vi vil gerne lige understrege, at vi også synes, at midlerne til det her skal findes eksternt blandt EU-midlerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Borgmester **Martin Geertsen**: Vi har meget stor sympati for det, man vel kan definere som det politiske sigte med det, vi læser ud af medlemsforslaget, nemlig at København er en international storby, og vi skal markere os som sådan, og vi er alle sammen proeuropæiske og næsten det, der er værre. Det har vi meget sympati for i Venstre. Vi tilhører den del af Venstre, som er juhu-europæere stadig væk. Så vi har stor stor sympati for det politiske sigte i medlemsforslaget.

Vi synes måske også, at man indimellem kunne bruge tiden her i Borgerrepræsentationen på at drøfte grænserne for, hvad skal kommunen i virkeligheden tage sig af. Der er, som ordføreren jo er inde på, der er jo masser af gode institutioner rundt omkring i denne by, der deler vores juhu-opfattelse af det europæiske projekt. Der findes institutioner i det universitære miljø, der findes interesseorganisationer, som er drøngode til at fremme den europæiske sag.

Det er nok også vores opfattelse, at disse organisationer og institutioner er noget bedre til at fremme den europæiske sag, end Københavns Borgerrepræsentation og medlemmerne af Københavns Borgerrepræsentation, som jo dybest set skal beskæftige sig med huller i vejene, nye daginstitutioner og den slags. Der tror vi, der er andre institutioner og organisationer, der er bedre til at fremme den europæiske sag.

Vores bekymring i denne forbindelse kan gå i retning af, at vi måske i virkeligheden besværliggør den 9. maj som europæisk dag, at vi i virkeligheden lægger stopklodser i vejen for de institutioner og organisationer, som gerne vil fejre denne dag.

Men som sagt så lad det komme an på en prøve, nu er forslaget jo lagt sådan op, at økonomiforvaltningen får lov til at kigge lidt på denne sag, og vi er som sagt enige i det politiske sigte. Men vi kan være lidt utrygge ved, om vi i virkeligheden ikke lægger stopklodser i vejen for noget, som vi dybest set er enige om, og som vi synes skal have en ordentlig omgang den 9. maj.

Per Bregengaard (Ø): I Enhedslisten er vi internationalister, og derfor så ønsker vi ikke at bidrage til det europæiske statsdannelsesprojekt. Det var jo klart det, der var formålet i den sidste del af forslagsstillerens tale, hvor hun kom ind på, hvordan man skulle opbygge EU.

Derfor agter vi at stemme imod.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg skal gøre det meget kort, også kortere end jeg egentlig havde planlagt, fordi Martin Geertsen har sådan set taget alle ordene ud af min mund. Fordi det er fuldstændigt De Konservatives holdning. EU er en god sag, og i civilsamfundet er der mange gode foreninger og kræfter, som kæmper for EU's sag og Europas sag, og det skal vi lade civilsamfundet stå for.

Det er selvfølgelig vigtigt nok, og det er da formildende, at forslagsstillerne siger, det skal være ekstern finansiering, det vil jeg da kvittere for, men hvorfor ikke også lade det være ekstern organisation, hvorfor skal systemet herinde også lægge sin klamme hånd på Europadagen og sætte noget i værk. Er der ikke grænser for, hvad det offentlige, hvad kommunen skal ind og organisere af vi menneskers hele liv. Lad dog civilsamfundet få en chance, lad os dog sørge for, at det er derude, hvor folk lever, initiativer skal vokse og komme og gro frem, det er der, man skal få sådan nogle ting på benene.

Kommer man så og spørger, om man må låne Rådhuspladsen, så er jeg sikker på, at kultur- og fritidsborgmesteren med det samme vil sige, ja, selvfølgelig må I låne Rådhuspladsen til de ting, men det skal være den vej rundt.

Louise Frevert (O): Det er en fantastisk kreativitet, De Radikale stiller for dagen gang på gang til de her møder. Det er næsten, vil jeg nok sige, ved at være trættende, enerverende, at man skal have de her holdningsforslag ustandselig at tage stilling til.

Dette forslag er endnu et af de her tiltag, hvor man tager sig til hovedet og tænker, hvad bliver det næste? Hvis sådan et forslag som det her vil jo danne præcedens for en anden mærkedag. Det næste

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

bliver vel, at der skal være en slankedag eller en spisedag eller noget andet. Altså hvad bliver det næste, De Radikale kommer med. Det er, må jeg nok sige, lidt tidsspild for medlemmerne at skulle stå og diskutere de her ting.

Vi kan ikke støtte forslaget, fordi vi mener, der er rigeligt med mærkedage i København og i Danmark i det hele taget. Så at begynde at lave en Europadag det synes vi ikke, der er nogen grund til.

Jeg var også inde og kigge på, hvad Europadagen egentlig er på hjemmesiden ligesom for at finde ud af, om det egentlig var noget, man kunne have sympati for. Det skal ikke være nogen hemmelighed, at Dansk Folkeparti ikke har nogen sympati for hele den her stat, som vi mener, at Europaunionen er.

Så vi kan ikke alene af den grund finde det sympatisk, fordi vi mener også, at hvis man skal have nogle internationale tiltag også på kulturområdet, så har vi gæstespil, vi har en masse internationale orkestre, solister og andre, der kommer til byen, så det med, at globaliseringen mangler i København, den holder jo ikke fire meter.

Kære radikale, lad nu være med at spille vores tid yderligere her i Borgerrepræsentationen med disse tåbelige forslag.

Winnie Berndtson (U): Jeg kan tilslutte mig det sidste og så oplyse Louise Frevert om, at vi da heldigvis har sådan en spisedag, fordi vi har jo kagens dag, og heldigvis for det, nede i Rådhushallen. Det er en god dag, kan jeg hilse og sige.

Jeg vil også sige, at alt det, der er sagt omkring vigtigheden og sådan noget og Københavns engagement, altså vi bliver jo hverken mere eller mindre globale eller internationale af, om vi gør det her eller ej, det er jo slet ikke det, det handler om.

Hvis vi som by vil markere os i forhold til det globale eller det internationale, så handler det jo om, at vi rent faktisk gør, hvad vi rent faktisk deltager i af konkrete aktiviteter, og ikke hvornår vi hver flager op og ned.

Så det er mig, og jeg undskylder det lidt, en anelse provokerende, at Det Radikale Venstre, som jo ikke synes, vi skal deltage i sådan noget europæisk pjat som den europæiske miljøtrafikuge, nu synes, vi skal fejre Europa. Altså ærlig talt.

Lise Thorsen (A): Jeg synes, det er noget pjat, at I nu sidder på 30. år og er fornærmede over, vi er medlemmer af EU, det er vi altså, og vi kan lige så godt prøve at leve med det. Jeg kan ikke forstå, at det kan være så forfærdelig slemt at lave sådan en dag, altså det er jo ikke noget, vi skal lave til verdens ende, vi kan jo evaluere det, når vi har prøvet det et par gange. Så tag nu at give det en chance.

Vi hos Socialdemokraterne vil gerne stille et ændringsforslag om, at det bliver henvist til Økonomiudvalget.

Katrina Feilberg (B): Jeg vil gerne kvittere for de tilbagemeldinger, der har været både positive som negative.

Det er jo sådan, at vi med dette forslag ikke bare vil lave endnu en dag i endnu en række. Det der er med det, det er, at vi vil gerne koble os på en dag, som allerede findes i forvejen. Vi synes faktisk, at det er en god ide, at København som kommune prøver måske at koordinere nogle af de indsatser, der er at få sat nogle flere i gang den 9. juni.

Det er også lidt i forhold til Martin Geertsen, at det er jo ikke sådan, at Københavns Kommune skal stå for det her alene, det er faktisk sådan, at vi skal udnytte, at der er en masse institutioner i denne by, som måske gerne vil tage del i det, og så vi kan komme med sådan en samlet pakke på at gå ud og markere København som en europæisk metropol.

En anden ting, man også kunne sige, som kunne være en ide i det, det er, at vi har det her rådhus, som vi meget gerne vil have åbent, hvorfor skulle vi ikke også kunne åbne det her den her dag og så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

måske lave det som en indgang til det europæiske samarbejde og sige, vi har et rådhus, som skal være en indgangsport i det internationale samarbejde.

Vi vil også meget gerne være med til at støtte den her udvalgshenvisning, og vi håber så, at der er flere, der er med på den.

Abderrahman Ben Haddou (C): Som Mogens Lønborg sagde her, så er vi jo meget tilhængere af et stærkt Europa i Det Konservative Folkeparti, i hvert fald hovedparten af os konservative.

Men når det er sagt, så er det jo ikke ensbetydende med, at vi ikke ser os lidt rundt omkring i den by, vi befinder os i og den befolkningssammensætning, vi nu har i København.

Der er det helt klokkeklart for os, at der findes en enorm EU-skepsis i forhold til EU, det kan vi ikke komme uden om. Derfor og netop som følge af den afstemning, der har fundet sted omkring EU-traktaten, som ikke er blevet til noget, og som alle kender noget til, der mener vi, at indførelse af sådan en dag her faktisk vil blive opfattet som en provokation.

Netop derfor vil vi meget gerne kigge på sådan et arrangement, men det skal være senere, og som Mogens Lønborg sagde, at det helst skal være i privat regi. Fordi tænk nu, hvis vi her i Københavns Kommune pludselig begyndte at blande os i grundlovsarrangementerne, de bliver også afholdt af private organisationer og foreninger, og det er jo også en festdag. Der skal Københavns Kommune jo selvfølgelig ikke blande sig i de arrangementer, og hvordan de udfolder sig, og det skal vi heller ikke nødvendigvis gøre i forhold til europæiske festdage.

Ninna Thomsen (F): Kløge ord fra De Konservative, selv om man går ind for en sag, behøver man ikke holde det som en systemdag. Det kunne være, at SF skulle stille forslag om, at vi ville have en kommunal fejring af 1. maj, så vi ligesom kunne organisere de forskellige demonstrationer rundt omkring i kommunen. Men det gør vi sådan set ikke.

Der er nogle ting, som faktisk ligger rigtig rigtig godt i civilsamfundet, der er nogle ting, som borgerne er rigtig rigtig glade for at tage sig af, det er 1. maj, det er grundlovsdag og mange andre ting. Det synes vi er o.k., det behøver systemet faktisk ikke at gå ind og kontrollere. Så vi stemmer imod.

Peter Schlüter (C): Tak for ordene, Ninna Thomsen. Jeg vil nu lige have lov at korrigere bare på et enkelt punkt. Det Konservative Folkeparti går sandelig ikke ind for en europæisk stat, det har vi aldrig gjort, det har vi aldrig tilsluttet os. Vi går ind for en stærk europæisk union, hvor vi samarbejder på tværs af grænser om dit og dat. Der er en væsentlig forskel.

Monica Thon (B): Det var jo egentlig ikke for at bringe det internationale så meget ind i det, det var lige så meget og i overvejende grad for at åbne Rådhuset som en servicebutik den dag for alle de muligheder, der er i EU. Der er masser af borgere, der ikke aner, hvilken indflydelse EU har på vores dagligdag. Det her var tænkt som en dag, hvor man kunne gå ind og shoppe rundt og se, hvad er der af uddannelsesmuligheder, hvad kan vi få af tilskud, hvad betyder EU i vores dagligdag. Det er der rundt regnet ikke nogen mennesker, der ved noget som helst om i denne by.

Det kunne også være en dag, hvor de EU-politikere, der har fri specielt den dag, måske tog hjem og fortalte de københavnske borgere, hvad det betyder at være medlem af EU, og hvad det betyder for København. Det var egentlig tanken bag det her, og det er ikke spørgsmålet om at markedsføre som en metropol, det er et spørgsmål om at give københavnske borgere en mulighed for at forstå, hvad er det der uhyre nede i EU for noget.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Vi fortsætter debatten.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Louise Frevert (O): Jeg forstår ikke, hvorfor man behøver lukke Rådhuset op for bare en dag for at få den information. Hvis man nu ringer på 33373337, EU-Informationen har åbent hver dag, det her er en serviceinformation, de har åbent hver dag imellem 10 og 15. Jeg gentager: ring 33373337 for EU-Information.

Borgmester Mogens Lønborg: Først vil jeg gerne kvittere over for SF for en meget klar udmelding, hvad der er civilsamfundets og systemets position; den opfattelse deler vi ethundrede procent.

Så vil jeg sige til Monica Thon. Det er jo sådan lidt underlig debat, fordi alt det, Monica Thon sådan set sagde, måske lige bortset fra de første indledende bemærkninger, er vi uenige i, det er da fint, hvis nogle politikere kommer hjem på den dag, naturligt og fortæller os københavnere og alt muligt andet om de der ting. Jamen lad dem komme.

Som jeg sagde i mit første indlæg, jeg er også sikker på, at kultur- og fritidsborgmesteren vil sige ja, hvis de også bad om at få lov til at holde en eller anden reception, modtagelse nede i Rådhushallen, det vil der ikke være nogen problemer i.

Jeg er også sikker på, at mit parti vil være på banen den dag, fordi vi synes, at EU er godt, men det skal ikke være systemet. Hvor går grænsen, vi skal også have en FN-dag, 24. oktober skal vi også til at fejre, og flagdagen den 15. skulle vi måske også til at fejre.

Hvordan skal vi i øvrigt fejre det, skal vi ikke også begynde at køre kampagne over for skolebørnene, måske ligefrem begynde at udkommandere dem sådan i EU-klæder og flag og sådan noget, altså hvor går grænsen.

Jeg synes, det er en glidebane uden lige, at det er systemet, som skal organisere de her ting, lad dog folk selv, lad dog bevægelser, vores land er jo stolte af at have gode traditioner for foreninger og politiske partier og alt muligt andet. Der er rigeligt af organisationskraft i vores civilsamfund.

Vi er enige i, at det er en god ting at have sådan nogle markeringer, men lad det private råde.

Et forslag fra Socialdemokraterne om at henvise medlemsforslaget til Økonomiudvalget blev tiltrådt med 32 stemmer imod 20.

For stemte: A, B, Wallait Khan (løsgænger) og V.

Imod stemte: C, F, O, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

=====

4) BR 407/06. Medlemsforslag om konsekvenserne for foreningslivet m.v. af den udvidede afgiftsperiode ved parkering

(Stillet af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Dansk Folkeparti):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen pålægger Kultur- og Fritidsforvaltningen i samarbejde med Teknik- og Miljøforvaltningen at undersøge de samlede konsekvenser for foreningslivet og for det øvrige civilsamfund mv. af udvidelsen af afgiftsperioden for parkering frem til kl. 22,

at forvaltningerne pålægges, såfremt afgiftsperioden har konsekvenser for foreningsliv og det øvrige civilsamfund, at fremkomme med forslag, som kan mindske konsekvenserne,

at denne undersøgelse indarbejdes i den af Teknik- og Miljøudvalgets vedtagne undersøgelse af konsekvenserne af den udvidede afgiftsperiode for turisterhverv og kulturliv (TMU 301/2006), samt at forvaltningerne pålægges at forelægge en redegørelse, der indeholder resultatet af undersøgelse til politisk behandling i Borgerrepræsentationen senest til november 2006.

Borgmester Mogens Lønborg: Vi, og jeg tror mange andre partier, har modtaget en række henvendelser fra foreningslivet, civilsamfundet for nu at bruge et udtryk igen, som finder, at der er nogle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

problemer med at kunne samle folk om aftenen, eller i hvert fald er der nogle, som økonomisk er kommet i klemme, når man tager til den ugentlige aktivitet, jamen så de steder, hvor der nu er parkering til kl. 22, der kommer det faktisk til at koste ganske mange penge. For nogle er det måske mindre betydningsfuldt, men for dem der ikke har så mange af dem, er det faktisk ret betydningsfuldt.

Derfor så har vi 3 partier stillet forslag om, at vi skal have undersøgt konsekvenserne for foreningslivet af de her nuværende parkeringsregler.

Da der i forvejen jo er en undersøgelse i gang i teknik- og miljøforvaltningen omkring andre konsekvenser af parkeringsaftalen, så fandt vi det naturligt lige at sørge for, at den her vinkel også bliver taget med i de der undersøgelsesarbejde. Der må være måder, hvorpå man kan både løse parkeringsproblematikken og samtidig ikke lægge unødige forhindringer i vejen for vores så rige og positive foreningsliv, som vi har her i Danmark.

Lise Thorsen (A): Altså egentlig så synes jeg jo allerede, at det spørgsmål, I rejser, er blevet dækket ved den undersøgelse, der er i gang, fordi den er pålagt at undersøge, hvad betydning parkeringsafgifterne har for kulturlivet, foreningslivet hører jo sådan set under kulturlivet.

Jeg mener faktisk også, at det bliver svært at måle, det er meget svævende, men altså hvis I gerne vil have det, så er det o.k. med os, vi vil gerne være med til at henvise til udvalget, men med den klausul, at det skal holdes inden for de økonomiske rammer, som undersøgelsen allerede har.

Borgmester Klaus Bondam: Jeg tror, at vi alle sammen i hvert fald de af partierne, som er med i den store parkeringsstrategi, har modtaget mange henvendelser. Jeg får i hvert fald mange breve fra borgere på dette område.

Det er da også derfor, jeg ved det seneste møde i Teknik- og Miljøudvalget har opfordret til, at vi i udvalget får en evaluering af de reaktioner. Jeg har bedt forvaltningen om at komme med en opgørelse over, hvordan de forskellige breve, vi får, arter sig.

Derudover så lægger hele parkeringsstrategien jo op til en evaluering, hvor bl.a. også Københavns Erhvervsråd, Ældrerådet og mange flere vil blive inddraget.

Så derfor vil jeg nu meddele, at Det Radikale Venstre kan støtte det ændringsforslag, som jeg opfatter, at Socialdemokraterne stillede, med en henvisning til Teknik- og Miljøudvalget, og at medlemsforslaget vil indgå i den evaluering og de drøftelser, der vil være i udvalget.

Efter forslag fra Socialdemokraterne blev medlemsforslaget henvist til Teknik- og Miljøudvalget.

5) BR 408/06. Medlemsforslag om videreførelse af projekt Sydhavns-Compagniet

(Stillet af Finn Rudaizky (løsgænger) og Winnie Berndtson (løsgænger)):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen bevilger 900.000 kr. til videreførelse af projekt Sydhavns-Compagniet i 2007, samt

at de samlede udgifter på i alt 900.000 kr. finansieres over Kassen (konto 8.05.5.).

Frank Hedegaard (F) deltog ikke ved behandlingen af sagen på grund af inhabilitet.

Finn Rudaizky (U): Stop for videreførelse af projekt Sydhavns-Compagniet er rent faktisk et praktisk og et illustrerende eksempel, som jeg vil betegne som manglende overordnet kommunal ko-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

ordinering. Det kan så henvises til, at forvaltningerne og politikerne skal blive meget bedre til at tale sammen og også helst med hinanden.

For hvis vi ikke gør det, så er der et forholdsvis lille projekt her med en stor effekt for dem det vedrører, det bliver nemlig i givet fald snart lukket. Det vil være rigtig synd, for det vil være de svageste, som vi virkelig lader i stikken ved i givet fald at lukke det her værestedslignende tilbud til Sydhavnens mest udsatte grupper. Det drejer sig både om hjemløse, psykisk syge, ældre og ensomme mennesker i det hele taget.

Så ud fra hvad jeg vil betegne, og også Winnie Berndtson, som er medforslagsstiller, at sund fornuft så vil vi godt opfordre til, under hensyntagen til projektets vigtighed, som jeg nævnte, og også beløbets forholdsmæssigt lille størrelse, foreslå, at Borgerrepræsentationen bevilger beløbet fra kassen. Også fordi der har jo været afstemning om forholdet i selve udvalget, og der var det altså ikke muligt at finde pengene til det her ret gode projekt.

Konsekvenserne vil i givet fald blive, at der næste år ikke vil være penge til det, som det ser ud nu.

Susanne Hedlund (A): Finn Rudaizky ved jo godt, at vi tidligere har behandlet det i udvalget i forhold til budgettet 2007, så Socialdemokraterne fastholder forslaget omkring Sydhavn-Compagniet, som overgår en del af de kommende budgetforhandlinger. Så vi anbefaler at man stemmer imod dette forslag, fordi vi mener, at det allerede på nuværende tidspunkt er en del af den her ønskeliste.

Man kunne jo let forestille sig, hvis vi begyndte at stykke hele ønskelisten fra Socialudvalgets side ned i enkeltforslag, hvordan vi så kunne komme til at behandle de her sager her i salen.

Samtidig synes jeg også, det er værd at bemærke, når vi snakker om Sydhavn-Compagniet, at vi har været i kontakt med Sydhavn-Compagniet, som jo har tilkendegivet, at de ikke længere ønsker de her etårsbevillinger, men ønsker en mere permanent ordning med kommunen. Det har jo hele tiden været det problem, der i hvert fald har været rejst også over for det tidligere udvalg.

Socialdemokraterne har derfor følgende protokolbemærkning:

"Socialdemokraterne stemmer imod forslaget, idet vi mener, at forslaget allerede indgår som en del af Socialudvalgets ønskeliste. Vi vil gerne tilkendegive, at det ikke er en afvisning af selve projektet og tilkendegiver dermed også, at projektet indgår i de kommende budgetforhandlinger."

Borgmester Mikkel Warming: Meget enig i de pæne ord, der er sagt om Sydhavn-Compagniet fra forslagsstillerne og dets arbejde. En af de spændende ting er i øvrigt også deres måde at arbejde bredt med netværksdannelse på tværs af sociale grupper, på tværs af de geografiske grupper, Sydhavnen også er delt op i.

Fordi det er et spændende projekt, er det optaget på ønskelisten af Socialudvalget til budgettet for 2007, det er et prioriteret ønske. Kunne jeg godt sige noget om, at når det ikke har været muligt inden for egne rammer i Socialudvalget at finde de her penge, så hænger det også sammen med de 39 mio., der skulle findes til prioriteringsrummet, de mindst 14 mio., der skulle findes i forhold til manglende integrationsindtægter. Jeg siger "mindst", for det kan blive mere.

Desuden nogle udeståender omkring kommunalreform og andre interne strukturændringer i kommunen på ca. 50 mio. kr. Derudover projekter som Sydhavn-Compagniet, som der er megen velvilje overfor.

Jeg var på et længe planlagt besøg hos Sydhavn-Compagniet i går og fik et klart positivt indtryk af deres mange forskellige aktiviteter.

Men jeg kan ikke lade være med at bemærke, at de var noget forundrede over at være på dagsordenen i dag, det opdagede de i forgårs. De ønsker selvfølgelig, som Susan Hedlund også udtrykte det, at få et mere permanent tilskud fra kommunen, men har fuld forståelse for, at det indgår i budgetforhandlingerne.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Enhedslisten vil derfor gerne have lov til at tilslutte sig protokolbemærkningen fra Socialdemokraterne og næsten den samme tale. Bortset fra at jeg ikke har besøgt et ikkeeksisterende værested på Ydre Østerbro, kunne jeg sådan set holde til den næste sag på dagsordenen.

Margrethe Wivel (B): Jeg skal ikke holde nogen lang tale, Susan Hedlund og Mikkel Warming har sagt det så ganske udmærket. Jeg skal bare sige, at Det Radikale Venstre vil også meget gerne være med på den protokolbemærkning, som Socialdemokraterne kom med.

Peter Schlüter (C): Også ganske kort. Vi kan tilslutte os protokolbemærkningen fra Socialdemokratiet, og vi ønsker selvfølgelig at lytte til Sydhavns-Compagniets eget ønske om en mere fast forankring.

Så er vi altså også principielt modstandere af det her med at finansiere ting over kassen. Vi synes, det er helt rigtigt at tage det her punkt med under de kommende budgetforhandlinger.

Karin Storgaard (O): Jamen jeg kan også gøre det superkort. Jeg vil bare sige, at Dansk Folkeparti finder, det er et ganske udmærket forslag. Vi synes, det er godt, at man kan støtte nogle af de grupper. Der er bare det ved det, at der altså ikke er nogen penge i øjeblikket. Men vi er indforstået med, at det indgår i budgetforhandlingerne for 2007 og kan derfor godt tilslutte os Socialdemokratiets protokolbemærkning.

Winnie Berndtson (U): Forslaget er jo ikke stillet, fordi man ikke godt kender en ønskeliste, som også Socialudvalget har været nødt til at lave, og der ikke er penge til alt det, man kunne ønske sig, der var penge til i 2007.

Men det er alligevel tankevækkende, at man får en debat omkring procedure i forhold til budgettet. Andre gange har vi kunnet tage penge af kassen, når vi har villet lave interne undersøgelser og organisationsanalyser, og jeg skal komme efter dig.

Her er der tale om et projekt, som løser en opgave, som efter min bedste overbevisning burde kunne løses af Københavns Kommune over for de grupper, som rent faktisk bruger denne aktivitet, ellers skulle man sige de aktiviteter, for det er jo rent faktisk mange forskellige aktiviteter.

Det er kommunen ikke i stand til, hvis det her tilbud ikke er der, så er der ikke noget tilbud til de grupper, fordi der er ikke andre steder at gå hen for de grupper, fordi Københavns Kommune er ikke i stand til åbenbart at være i kontakt med de her grupper.

Der er tale om et lillebitte beløb, som har meget, meget stor betydning for de her mennesker. Jeg forstår ikke, hvorfor man ikke bare kan sige, ja, vi er med på, at det her projekt skal have penge i 2007, ja, vi er med til, at det er uholdbart, at de skal leve med 1-årige bevillinger. Så derfor finder vi en løsning i budgetforhandlingerne for 2007, som gør, at de kommer på en mere permanent bevilling.

Jeg kan sagtens leve med, at det her forslag bliver stemt ned, men jeg synes, det er synd for den her type projekter, at vi ikke er i stand til at diskutere dem indholdsmæssigt og betydningen for byen her, men det hele går op i, at så kommer der budgetprocedurer, det må vi ikke snakke om, og det skal først efter sommerferien, og de står på en ønskeliste osv.

Det her er af afgørende betydning for nogle mennesker ude i virkeligheden, og hvis ikke de er der, så er der ikke noget til dem.

Så kunne vi ikke godt snakke lidt mere om indholdet, og hvis man ikke vil tage de her penge af kassen, så vil man ikke det, o.k. men kunne man så få nogle politiske tilkendegivelser, der siger, det vil vi ikke gøre, fordi vi vil give dem af de almindelige budgetmidler i 2007. Og vi vil i øvrigt, som Susan Hedlund sagde, sikre dem en permanent bevilling, så de ikke skal sidde hvert år til sommer og tænke over, om de også er der til næste år.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Borgmester **Mogens Lønborg**: Senere i dag skal vi drøfte overførselssag. I udgangspunkter var der jo et reelt mindreforbrug på det gamle Familie- og Arbejdsmarked på 100 mio. Det stillede vi konservative forslag om, at det blev reserveret til 2007-budgetforhandlingerne og med den binding, at det skulle fjerne de bebudede nedskæringer i forhold til de svageste grupper.

De 100 mio. skrumpede så til 24 komma et eller andet. De 75 er der andre og åbenbart vigtigere ting, man har villet finansiere med de 75 mio. kr., så der til de svageste til 2007 blev tilbage kun 25 mio. Det er selvfølgelig synd og skam.

Vi er principielt, som Peter Schlüter også har sagt, imod bare at tage af kassen, men kunne man finde en ordening med, at nogle af de penge, som vi senere i dag bare sådan lige skal overføre, i stedet kunne identificeres og placeres til de her projekter, så er det en helt anden snak, fordi så har vi i hvert fald opfyldt den binding, der lå i det, nemlig at det er de svageste grupper.

Så vi har meget sympati for forslaget, og kan man finde en løsning, det kunne så være i forbindelse med overførselssagen, så er vi principielt positive over for det og vil stemme for det. Men ellers mener vi, at det skal være i budgetforhandlingerne, og så vil vi have det som et meget højt prioriteret ønske.

Camilla Burgwald (F): Jamen jeg vil sådan set bare sige, at SF også har stor sympati for forslaget, og vi gerne også vil tilslutte os protokolbemærkningen fra Socialdemokratiet.

Medlemsforslaget blev forkastet med 47 stemmer imod 2.

For stemte: Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V og Ø.

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Konservativt Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Konservativt Folkeparti stemmer imod forslaget, idet vi mener, at forslaget allerede indgår som en del af Socialudvalgets ønskeliste. Vi vil gerne tilkendegive, at det ikke er en afvisning af selve projektet og tilkendegiver dermed også, at projektet indgår i de kommende budgetforhandlinger."

=====

6) BR 409/06. Medlemsforslag om oprettelse af et samværs- og aktivitetssted for psykisk syge på Ydre Østerbro

(Stillet af Finn Rudaizky (løsgænger) og Winnie Berndtson (løsgænger)):

Det foreslås,

at Borgerrepræsentationen bevilger 2,5 mio. kr. til et samværs- og aktivitetssted for psykisk syge på Ydre Østerbro, samt

at de samlede udgifter på i alt 2,5 mio. kr. finansieres over Kassen (konto 8.05.5.).

Finn Rudaizky (U): Jeg kunne fornemme ligesom mellem linjerne, også blandt det, der blev talt om på pladserne, at der var en lille surhedsfront over, at der bliver stillet forslag fra ønskelisten.

Jeg vil bare sige, at der formentlig vil komme mere af den slags, fordi det er da et forhåbentlig fortsat et udtryk for, hvad politikerne skønner, det kan være væsentligt at diskutere i denne sal, også hvad der kan være væsentligt, hvis det ikke bliver vedtaget, går med til budgetforhandlingerne.

Så noget af formålet med at være herinde, det kunne så være det, som Winnie Berndtson sagde før, at vi diskuterede indholdet i stedet for teknik og andre finurligheder, og alle holdninger vil blive

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

respekteret, dem, der vil blive mindre respekteret, dem, der slet ikke tager ordet i sådan nogle sager af partier, som man synes, man kunne tilkendegive nogle holdninger til det ene og det andet.

Meget kort fordi Mikkel Warming har jo allerede adviseret, at han vil holde den samme tale igen, og der er ikke noget så kedeligt som at høre en tale to gange. Men vi foreslår, Winnie Berndtson og jeg, at bakke op omkring en gruppe borgere ude på Ydre Østerbro, som har henvendt sig med ønsket om oprettelse af et samværs- og aktivitetstilbud til psykisk syge i området.

Det er så en af de ting, som vi prioriterer meget højt i den kommende tid, også selv om pengene ikke kommer her i aften, så tror jeg, det er meget væsentligt både for de personer, det vedrører, og også for selve dagtilbuddene ude i området, at det kommer med ind i den kommende tids drøftelser.

Det er derfor, vi foreslår, at man støtter det her projekt, og ved at støtte projektet vil man også kunne få testet muligheder for at se på, hvordan en fremtidig etablering af lignende tilbud andre steder i byen kan blive i relation til dagtilbud til psykisk syge, hvor vi, hvis kigger på Østerbro, kan se, at det nærmeste for de klienter derude, det ligger så på Nørrebro.

Så jeg håber, vi kan diskutere indhold, men jeg er fuldstændig med på, at det ikke nødvendigvis bliver sådan.

Susan Hedlund (A): Det er jo kedeligt, Finn Rudaizky, at du ikke vil høre den samme tale en gang til. Det har jeg heller ikke tænkt mig at holde, for det er jo med et andet indhold.

Vi har selvfølgelig stor sympati, derfor har vi været med til at prioritere det her til ønskelisten, men vi har dog en protokolbemærkning, som kommer til at lyde, at vi igen vil stemme imod, idet vi mener, forslaget allerede indgår som en del. Vi vil gerne tilkendegive, at det ikke er en afvisning af selve projektet, og også, at det indgår i de kommende budgetforhandlinger.

Jeg skal samtidig sige, at De Radikale tiltræder protokolbemærkningen.

Borgmester Mikkel Warming: På trods af udbygninger er der områder i byen, hvor der ikke er lokale samværs- og aktivitetstilbud til psykisk syge. Østerbro er et af stederne. Finn Rudaizky siger også selv ganske rigtigt, at Amager er et andet.

Forslaget har derfor været behandlet positivt i Socialudvalget af de grunde, jeg nævnte før, dem vil jeg ikke gentage, så kunne man ikke finde pengene selv, og derfor har udvalget prioriteret det som et ønske til budgetforhandlingerne.

Det indgår i budgetforhandlingerne, og i og med det tilslutter Enhedslisten sig derfor Socialdemokraternes protokolbemærkning.

Overborgmesteren (Ritt Bjerregaard): Selv om der ikke står noget heroppe, så mener jeg, at Peter Schlüter bad om ordet.

Peter Schlüter (C): Hr. Finn Rudaizky. Nu nævner du selv forholdet form og indhold, og så er jeg jo også tvunget til at sige, jamen selvfølgelig drejer det sig også om formen, når det handler om et forslag lige før de budgetforhandlinger, som vi skal ind i. Vi kommer til at snakke meget mere om de der sager i Socialudvalget, hvor de rettelig hører hjemme. De er på ønskelisten.

Det, jeg i hvert fald bemærker, er, at der er skabt fokus på de områder, vi har snakket om nu, og også fokus på dagtilbud for psykisk syge, som er klart et område, hvor vi har haltet meget efter her i Københavns Kommune. Der er en opgave, der skal løses. Men igen, i forhold til ikke indholdet, men formen, vi kan ikke være med til at finansiere sådan nogle tiltag over kassen, og vi glæder os til gengæld til at snakke mere om det her under de kommende budgetforhandlinger.

Winnie Berndtson (U): Igen tak for den positive modtagelse, det er jo dejligt. Også dette område er et område, hvor Københavns Kommune jo dybest set burde kunne løse denne opgave. Det gør vi

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

ikke særlig godt, og derfor har vi masser af gange haft debat omkring de psykisk syge i HS-systemet, og hvad vi gør der, men i øvrigt også hvad vi selv gør kommunalt og ikke mindst snitfladerne imellem, hvornår er man i det ene og det andet system. Vi har udviklet tilbud i Københavns Kommune også på dette område, men stadig væk er det et af de områder, hvor vi overhovedet ikke gør det godt nok.

Derfor synes jeg, det er meget prisværdigt, at man også kan se, at sådan et initiativ, der rent faktisk kommer ude fra, kan være med til at metodeudvikle og finde ud af, hvordan vi bedre kommer i kontakt med de grupper, der rent faktisk har behov for det, men også få lavet nogle tilbud, som de måske nemmere kan frekventere, fordi de er i deres lokalområder, end det vi ellers stiller til rådighed.

Så ikke nogen surhed over, at man har principper om ikke at ville tage penge af kassen osv., det er fuldstændig o.k., ingen surhed over, at man ikke kan få det hele på ønskelisten.

Men blot den bemærkning, at der er måske nogle af os, der har en lille fornemmelse af, at vi ikke kommer til at sidde med til sindssygt mange budgetdebatter og forhandlinger på den anden side af sommerferien, og derfor er det jo godt, at vi en gang imellem kan løfte debatterne ud fra de mørke, dunkle kontorer, eller hvad de nu er, derhenne i efteråret og så herind i salen, så vi kan få en fælles debat omkring, hvad det rent faktisk er, vi prioriterer.

Medlemsforslaget blev forkastet med 49 stemmer imod 2.

For stemte: Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V og Ø.

Socialdemokraterne og Enhedslisten afgav følgende protokolbemærkning:

"Socialdemokraterne og Enhedslisten stemmer imod forslaget, idet vi mener, at forslaget allerede indgår som en del af Socialudvalgets ønskeliste. Vi vil gerne tilkendegive, at det ikke er en afvisning af selve projektet, og tilkendegiver dermed også, at projektet indgår i de kommende budgetforhandlinger."

=====

7) BR 395/06. Udkast til Københavns Kommunes integrationspolitik

Indstilling om,

at udkast til Københavns Kommunes integrationspolitik godkendes.

(Beskæftigelses- og Integrationsudvalget)

Borgmester **Jakob Hougaard**: Integration har været et tema ved hvert eneste valg, det gælder for så vidt folketingsvalgene, og det gælder også de kommunale valg. Hvis vi skruer tiden tilbage til november sidste år, så kan vi også huske, hvordan integrationsspørgsmålet betød meget, da københavnere skulle til stemmeboksene og sammensætte den her Borgerrepræsentation. Der er en meget stor forventning hos københavnere om, at der sker noget med integrationen her i byen.

Her i eftermiddag er vi så nået til et vendepunkt, for med den her integrationspolitik, vi skal have igennem Borgerrepræsentationen i dag, der får kommunen et solidt udgangspunkt og et grundlag for at arbejde i fremtiden, et grundlag, man ikke tidligere har haft.

Det har der været forhandlinger om, og der er indgået en bred politisk aftale mellem partierne her i Borgerrepræsentationen, der dækker Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten.

Aftalen er meget omfattende og indeholder en lang række mål og principper for integrationsindsatsen på en lang række områder, og det har vi også i offentligheden fået meget credit for. Regeringens eget programudvalg med Jørgen Juul Møller som formand har rost det her udspil, det er lige præcis

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

det, der er brug for i København, og det er der brug for, at kommunerne gør i forhold til integrationsindsatsen.

Jeg tror, det er vigtigt, at man ser integrationspolitikken som et grundlag, et fundament så at sige, og oven på dette fundament kan man iværksætte en lang række konkrete initiativer inden for de enkelte borgmestres fagområder. Ligesom søjler bærer de her initiativer selve integrationsindsatsen.

Det mener jeg er med til at gøre vores integrationsindsats i København til et meget dynamisk værktøj både for politikere og for forvaltning. Det vil også matche de krav, vi har i en storby, hvor tingene går hurtigt, og udviklingen stiller nye krav hele tiden, som vi må forholde os til.

Der vil integrationspolitikken, som vi skal stemme om her i dag, være udtryk for en retning, en styring mod nogle fælles mål, det er vigtigt for København, og det er vigtigt at få den nyskabelse.

Hvis vi ser på nogle af de konkrete initiativer, så kan jeg jo også fremhæve nogle af de markante initiativer, der allerede er taget i denne valgperiode, og det er jo ikke mindst "faglighed for alle", som alle partier står bag, og som borgmester Bo Asmus Kjeldgaard fra SF har stået i spidsen for at forhandle sig frem til.

Jeg kan også fremhæve nogle af de initiativer, som borgmester Mikkel Warming har foreslået her for nylig omkring styrket SSP-samarbejde og præventivt arbejde rettet mod unge kriminelle. Det er også sådan nogle initiativer, som fagborgmestrene kan tage, som der søjler, som bærer integrationspolitikken.

I min taletid vil jeg tage fat i et af de helt centrale temaer for Socialdemokratiet i forhandlingerne, nemlig temaet om de udsatte boligområder. Et af de vigtigste budskaber i den her integrationspolitik er, at København skal ikke have ghettoer. Der tager vi altså fat om hornene på tyren og gør noget på dette område.

Vi skal sørge for, at den sociale og etniske polarisering, den opdeling, som vi kan se i København, og som har været øget igennem de seneste 15 år, bliver vendt. Det står værst til i fem såkaldte udsatte boligområder. Det er Mjølnerparken og Tingbjerg, Aldersrogade og Akacieparken og Lundtoftegade. Det er de områder, man i folkemunde omtaler som ghettoer.

Ser vi på de her områder, så står hver anden borger mellem 16 og 66 år uden for arbejdsmarkedet, og 7 ud af 10 af beboerne her er indvandrere eller efterkommere fra ikkevestlige lande.

Det skaber samlet set en risiko for dannelsen af det, man kalder parallelsamfund, en risiko for, at mennesker isolerer sig, ikke kommer i kontakt med det øvrige samfund. Her har vi nok integrationsproblemet nr. 1, den isolation er meget, meget skadelig for den integration, vi gerne vil fremme. For opvokser et barn i et sådant ghettoiseret kvarter, hvor både familier og naboer og venner er uden for arbejdsmarkedet, har ringe uddannelse, ja, så hjælper mange af de instrumenter, vi kan sætte i værk, uddannelse, tryghed, præventiv indsats osv. kun meget lidt. Far og mor på kontanthjælp er ikke en god rollemodel for børn og unge, men desværre så er det dagens orden for rigtig mange københavnere, som vokser op i de her boligområder.

Udsigterne for mange af de her børn og unge er ikke gode, det kan vi se fra Pisa København, det kan vi se fra skolerne, hvor man også nu offentliggør karaktergennemsnittene. Det er dårligere skolekunderskaber, det er også dårlige muligheder for videreuddannelse, en lavere chance for at få beskæftigelse og for nogle, som ryger over grænsen, også et møde med politiet og en løbebane, som er kriminel. Med andre ord, mange mennesker står med risiko for at få et dårligt liv. Det er utilfredsstillende for den enkelte, og det er i høj grad utilfredsstillende for samfundet. Det skal der laves om på.

Vi ønsker med den her integrationspolitik at give nye muligheder til mennesker, som ikke har særlig mange muligheder i dag, uddannelse, fritidsliv, familieliv, arbejdsliv osv. Folk skal få en livschance, sådan at de kan klare sig som alle andre.

Nu blinker lampen, så jeg må tage fat i taletiden for runde nr. 2.

I forhold til aftalen her om integrationspolitikken, så mener jeg, at det er muligt realistisk, at vi kan få afviklet de 5 københavnske udsatte områder eller ghettoer. Det kan vi gøre ved at bruge nogle

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

ret skrappe og kontakte ingredienser, som vi bruger i den her plan. Et af de vigtigste er, at vi skal stoppe for tilgangen af kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere til de udsatte boligområder. Vi skal også øge fraflytningen af de ressourcetsvage borgere ved at åbne op for flyttetilskud og flytteinformation.

Så skal man jo også gå videre ad det spor, man har arbejdet med længe, nemlig at arbejde med områdernes generelle image for at gøre det mere attraktivt for både virksomheder og foreninger, der engagerer sig i områderne, men også for at få familier i arbejde til at flytte ind og sørge for, at områderne får en social balance, som gør, at udviklingen bliver mere sund.

For at nå de her mål vil vi fremlægge her i efteråret en ny samlet anvisningsstrategi for kommunen, som også indebærer, at der ikke skabes nye ghettoiserede boligområder her i byen.

Ud over de her instrument rettet imod de her udsatte boligområder, så skal der iværksættes en lang række andre instrumenter, vi bruger hele paletten med alle de initiativer, vi kan komme på banen med også for at støtte beboerne, løfte området socialt og kulturelt. Mennesker, som har levet isoleret, vil komme til at opleve, at den isolation ikke er givet varigt, den skal brydes, og der kan vi som kommune spille en vigtig rolle.

En del af den isolation, mennesker oplever er jo, at man ikke har en kontakt til arbejdsmarkedet, som har meget stor betydning for danskerne og for den måde, man her i Danmark opfatter sig som menneske.

Der vil vi gerne tage fat i nogle af de drømme, som folk har ude i de områder, og de drømme, folk har, det er ikke et liv i isolation og overførselsindkomst, det er et liv med job, det at kunne tjene sine egne penge, det at leve et liv som alle andre københavnere.

Men selv om det er svært, selv om man har manglende forudsætninger, man ikke har netværk, så er der altså en vej, og den vej det er, at vi som kommune er mere opsøgende. Der taler man jo meget om kommunale skranker, og de ligesom er fastlåste der, hvor kommunale skranker nærmest er vokset op i kommunens sagsbehandling. Nu vil vi gøre noget nyt, vi vil så at sige rykke de her kommunale skranker ud, hvor folk bor, komme ud og ringe på, hvor folk bor, give dem nogle tilbud, give dem nogle muligheder med alle de redskaber, vi har, kombinere uddannelse og arbejde, give nogle tilbud til børnefamilierne. Det er nogle muligheder, som man ikke hidtil har benyttet sig af, og det vil vi gøre som led i den beskæftigelsesaftale, der også er en vigtig ingrediens i den her aftale.

Så er det klart, at samfundet og det offentlige system jo har rigtig mange gode tilbud, og de tilbud skal vi formidle også som led i integrationspolitikken. Det gælder om at deltage i sports- og foreningslivet og kulturlivet, det er et meget centralt emne for integrationspolitikken, Danmark er jo foreningsdanmark, vi ved, hvor vigtigt det er for at møde danskerne, at man kommer ind i de her områder.

Det er også nogle af de ting, vi skal snakke om på næste dagsordenspunkt her i aften i forhold til kultur- og fritidsområdet.

Jeg vil også tage fat i, at der jo også er blevet lagt forslag frem i forhold til de unge, der er kommet ud i noget snavs, jeg tænker på de initiativer i forhold til ungdomskriminalitet, som jeg også tidligere lige nævnte kort, altså samarbejdet mellem skole og politi og SSP, og så også et samarbejde med de frivillige foreninger, med forældrene, der skal støtte op om børnenes skolegang. Vi skal bruge en lang række af de instrumenter, familierådslagning m.v., som kan sikre, at det sker.

Jeg vil sige, at "faglighed for alle", som jeg nævnte før, er et vigtigt bidrag til, at det kan gå i den rigtige retning med det faglige niveau og med, at indvandrerbørn møder nogle danske kammerater og får det syn på verden, der er, når man har en blandet børneflokk.

Men der kommer jo også en dag, hvor man siger farvel til skolen og skal ud i videre uddannelse, og der kan vi altså se, at frafaldet fra de erhvervsfaglige uddannelser er stort, og det skal der også gøres noget ved.

Der har vi også heldigvis på dagsordenen en sag omkring rekruttering og sociale klausuler, hvor vi kommer ind på, at vi som kommune også vil gøre meget i forhold til den mangel på praktikpladser, som en del unge møder, når de kommer ind på en erhvervsfaglig uddannelse og prøver at få en læring

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

ude i det private erhvervsliv. Der har vi også brug for et fælles ansvar mellem virksomhederne, hvor kommunen skal gå foran, for at vi også kan give de unge mennesker en chance.

Men den snak om sociale klausuler og rekruttering kan vi også tage, når vi kommer til det punkt.

Jeg vil til slut sige, at et nøgleord for kommunens nye integrationsindsats bliver koordination. Vi har syv forvaltninger med hver deres ansvarsområde, hver sit politiske udvalg og hver sin borgmester. Men med den her integrationspolitik kan vi forvente, at vi nu vil gå i samme takt i samme retning med nogle fælles mål, og det er der i meget høj grad brug for i en kommune som København.

Forudsætningen er, at vi bakker op om integrationsinitiativerne, at vi udmønter de visioner, som vi har lavet i de aftaler, der allerede er indgået, og som vil blive indgået. At regering og Folketing spiller med og ikke modarbejder en kommune som København, hvor storbyerne her i Danmark har særlige problemer på integrationsområdet.

Så har vi brug for, at også regeringen støtter vores boligpolitik sådan, at vi kan få tilvejebragt de billige boliger, får tilvejebragt en anvisning, som hænger sammen og giver os de redskaber, som kan være med til at understøtte de her målsætninger.

Det er en proces, men det er vigtigt, at der er en politisk forankring, og den forankring mener jeg faktisk, vi har fået her i integrationspolitikken.

Se, nu har vi et lille ændringsforslag, fordi vi jo har kigget lidt på teksten, og der er en lille ændring på s. 21, hvor kontanthjælpsmodtagere skal erstattes af "kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere", men ellers så er teksten fuldstændig ren og klar og meget vel gennemarbejdet. Men denne her ændring vil aftalepartierne også lige have med her i aften, sådan at det kan være til karakteren 13.

Tina Bostrup (B): Der skal ikke herske nogen tvivl om, at De Radikale støtter forliget, vi er jo selv en del af det, og vi har rigtig mange radikale fingeraftryk. Vi har sågar direkte ordrette tekster fra det radikale partiprogram, som nu er overført til Københavns Kommunes integrationspolitik. Så det er vi jo rigtig glade for, at der i forhandlingerne har været så stor opbakning til de radikale forslag.

Integration er kommet for at blive, i hvert fald så længe indvandrerne slår så negativt igennem i samtlige af vores statistikker. Den fejlslagne integration slår igennem på rigtig mange områder, for det handler både om den diskrimination, som unge mennesker møder, når de står ved diskotekerne og ikke kan blive budt ind, og det handler om den manglende forståelse for dansk kultur og dansk samfund, når unge københavnere lader sig tvangsgifte, eller der er æresdrab. Det er ramme alvor, hvis ikke vi tager og gør integrationen til alvor.

Derfor er vi meget glade for den her vifte af initiativer, som er indeholdt i dette forlig. Integration er en mangesidet størrelse, vi skal integreres lige fra barn til voksen, vi skal integreres hele livet. Vi har heldigvis lige vedtaget "faglighed for alle"-programmet, som tager fat om mange af de problemer, der er med tosprogede i daginstitutionsområdet og på skoleområdet.

På arbejdsmarkedsområdet er det igen kontanthjælpsmodtagere, hvor der er et meget stort sammenfald mellem kontanthjælpsmodtagere og de socialt dårligst stillede i København og gruppen af indvandrere.

På boligområdet har vi områder, hvor 9 ud af 10 er indvandrere. For De Radikale er det i sig selv ikke et problem, at man bor sammen i de netværk og der, hvor man har sin kultur, og man skaber et netværk, men det er et problem, fordi der er et sammenfald mellem de socialt dårligt stillede og gruppen af indvandrere.

Hvis vi ser på kultur- og fritidsområdet, så er der ligeledes et stort problem, fordi der er et sammenfald af de unge, der ikke deltager, der ikke er aktive i fritiden, og som ikke deltager i klubaktiviteter, og det er igen den samme gruppe.

Hvis vi ser på sundhedsområdet, så er det igen den samme gruppe, der har de udpræget største sundhedsmæssige problemer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Hvis vi kigger på kriminalitetsområdet, så er det igen indvandrerne, der syner i statistikken. Alle disse symptomer er udtryk for en fejlslagen integration og til tider en misforstået velfærdsstat.

Derfor er vi rigtig glade for, at vi nu kommer i gang, det er på høje tid, at Københavns Kommune får en integrationspolitik, det er faktisk kommunens opgave at integrere.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at for De Radikale er integration ikke assimilation, det handler ikke bare om, at de skal blive som os, men det handler om en gensidig proces, og derfor er vi rigtig glade for, at det er blevet defineret, og det er blevet indskrevet i forliget.

Det er vigtigt, at vores samfund begynder at betragte indvandrerne som en ressource, som et udbud af mangfoldighed, som vi kan lære af, frem for altid at tale om indvandrere som en byrde. Vi har brug for mangfoldigheden, vi har brug for indvandrerne, og vi har brug for inspiration ude fra. København skal være et åbent og tolerant samfund.

Derfor hilser vi det velkommen.

Borgmester Martin Geertsen: Det er i høj grad sådan debatmæssigt tygget mad, vi har kastet os over. Lange, seje offentlige debatter har udspondet sig dels om integrationspolitik generelt, dels om Københavns Kommunes integrationspolitik.

Bare nogle få ord vil jeg give den her overordnede plan eller grundlaget for Københavns integrationspolitik med på vejen.

Må jeg ikke starte med at sige noget om selve forhandlingsformen, som man har anvendt i forhold til den her integrationsplan. Jeg synes ikke, det er klædeligt for byens største parti at starte forhandlinger med ultimative krav. Det var den mur, som de borgerlige partier, Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti blev mødt med i forhandlingsforløbet, at sociale klausuler kunne der under ingen omstændigheder være tale om på nogen vis blev forhandlet.

Det er jo altså faren, når man melder så bombastisk ud på forhånd, at det her kan der ikke røres ved. Det giver jo altså en afsmittende effekt i forhold til den måde, som man forhandler på. Jeg vil sige på vegne af de tre borgerlige partier, og det ved beskæftigelses- og integrationsborgmesteren også udmærket, at de sad meget længe på beskæftigelses- og integrationsborgmesterens kontor for at prøve at åbne op for det, vi opfattede som indgangsknasten. Det var ikke muligt, derfor står vi, som vi gør nu.

Jeg vil helt grundlæggende sige, at der er mange ting at tage fat i integrationsplanen, men der er nogle ting, som vi synes er væsentligt uacceptable. Vi synes fortsat principielt ikke, at det er nogen god ide, at man foreslår, at det nu skal være muligt, eller at man appellerer til regering og Folketing om, at man skal kunne anvise til private udlejningsejendomme. Det kan vi jo føre en lang principiel ideologisk debat om, integrationsborgmesteren og jeg, vi kender godt hinandens synspunkter på det her spørgsmål. Det foreslår vi udgår af planen.

Vi synes også, at der kunne gøres meget mere i forhold til det, der kaldes tryghed, at man ikke bare giver befolkningen en fornemmelse af, at vi nu vil noget med trygheden, men at vi rent faktisk også sætter nogle konkrete initiativer i værk, der hvor vi har mulighed for det, noget skal politiet jo ordne. Men at man rent faktisk også prøver at sætte nogle konkrete initiativer i værk, således at man ikke bare føler sig, men der rent faktisk også er mulighed for sådan lidt nemmere at komme i berøring med det kommunale system der, hvor der er uro, der hvor der er uhensigtsmæssig adfærd. Derfor foreslår vi en hotline i den forbindelse.

Og så satser vi, og det er det væsentligste, vi vil gerne have en styrkelse af gadeplansmedarbejderne, også langt, langt ud over den aftale, som borgmester Mikkel Warming har stået i spidsen for udarbejdelsen af, meget mere gadepersonale, mange flere gadeplansmedarbejdere. Det er ude på gaden, det sker, det er ikke her på Rådhuset, det er ude på gaden, det sker, og det er der, der skal sættes ind, det er der, der skal sættes, og det kan vi godt bruge endnu flere kræfter på.

Den radikale ordfører var oppe og tale om spørgsmålet om sådan den mere kulturelle udfordring, der ligger på integrationspolitikken. Det var ikke præcis de ord, der blev anvendt, men sådan tolkede

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

jeg det. Det er jeg sådan set meget enig i, og det er også derfor, det undrer mig såre, at man overhovedet ikke tager den kulturelle udfordring op, når man nu alligevel er i gang med at diskutere integrationspolitik.

Vi er uenige et langt stykke hen ad vejen i målsætningerne, vi skal finde nogle veje ind, således at beboersammensætningen ikke er så uhensigtsmæssig, som den er i dag. Vi skal sætte nogle høje mål for beskæftigelses- og uddannelsesindsatsen. Vi skal sætte ind i skolerne osv., alle de her ting er vi et langt stykke hen ad vejen enige i målsætningerne om. Men vi forstår ikke, at det kulturradikale flertal herinde ikke tager fat om nældens rod i forhold til den store kulturelle udfordring. Altså det faktum at der her i byen er ved at udvikle sig nogle parallelsamfund, som selvfølgelig handler om beskæftigelse og uddannelse, men som også handler om, at man simpelt hen her i byen tror på nogle forskellige ting.

Der ved jeg godt, at der er repræsentanter for det kulturradikale flertal herinde, som mener, at kulturel relativismen skal ophøjes til også at gælde for København, altså at alting kan være lige godt. Det er jeg ikke enig i, alting kan ikke være lige meget. I Danmark har vi en kultur, som bygger på nogle værdier, der handler om demokrati, som handler om ligestilling, som handler om menneskerettigheder, som handler om frihed for det enkelte individ. Det tager man overhovedet ikke fat om i den her plan.

Vi vil godt give nogle konkrete bud, hvor man begynder at stramme lidt op i forhold til civilsamfundet på lige præcis det spørgsmål, stiller nogle krav der, hvor vi har mulighed for at gøre det, nemlig i forhold til de etniske foreninger om muligt. At vi understøtter de kredse i foreningslivet i København, som faktisk vil demokratiet, friheden, menneskerettighederne, at vi laver en særlig indsats over for de foreninger, og uden at det skal angribe "faglighed for alle", fordi der kan komme mange gode forslag om temaer og den slags, men man gør sig nogle overvejelser i Børne- og Ungdomsudvalget om, hvordan man kan sætte endnu mere fokus på lige præcis de spørgsmål, der handler om frihed, demokrati, menneskerettigheder, ligestilling i den københavnske folkeskole.

Vi vil meget gerne, at man tager fat i den kulturelle udfordring også, fordi vi opfatter udviklingen af parallelsamfund i byen, at det også tager sit udgangspunkt der og ikke kun i spørgsmål om beskæftigelse og ikke kun i spørgsmål om ghettoisering, men ganske enkelt i en grundlæggende misforståelse af, hvad et vestligt demokrati egentlig er for en størrelse.

Uden at skulle skamride Hitzb-ut-Tahrir, det er jo veluddannede folk, og der er jo også folk, man ikke kan fange ind på nogen som helst vis, uanset hvad man gør. Men jeg synes, det er skræmmende, at det overhovedet ikke indgår som en del af i integrationsplanen, at man vil sætte ind lige præcis på dette spørgsmål.

Så derfor har Venstre og Konservative og Dansk Folkeparti en række ændringsforslag, som berører nogle af de temaer, som jeg lige har nævnt.

Per Bregengaard (Ø): Efter Enhedslistens opfattelse er det en god integrationspolitik, som vi står over for at vedtage i dag. Hvis man ser på det integrationssyn, der ligger til grund for politikken, så lægges der vægt på, at integration er en gensidig proces mellem majoritet og minoriteter, at processens grundlag er den almindelige humanisme og de værdier, der ligger i menneskerettighederne.

Hvis Martin Geertsen blot havde læst visionen for det her papir, så var det fremgået for ham tydeligt, at det her ikke er værdirelativisme forstået på den måde, at alt er lige gyldigt, fordi så bliver alt lige gyldigt.

Det er også vigtigt, at integrationspolitikken signalerer, at målet med den er at skabe lige muligheder for alle, og et af instrumenterne i det her er så de sociale klausuler. Det er et instrument, og det ønsker de borgerlige ikke at medvirke til.

En af de vanskeligste ting, som tages op her, det er omkring boligpolitikken. Det ligger sådan, så man på fem områder laver et stop for kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere. Det som er sikret i aftalen er, at der ikke bliver nogen ofre i den her politik, dem man hopper over på ventelisten, som er kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere, skal anvises et andet tilbud. Efter Enhedslistens opfattelse skal

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

det selvfølgelig være et tilbud af tilsvarende art på samme tidspunkt og på samme prisniveau. Det nytter jo ikke noget, at man anviser folk en bolig, som de ikke har mulighed for at betale.

De her ting er ting, man skal behandle i udmøntningen, og der er det vigtigt for os, og jeg synes også for alle, at følge det her meget, meget tæt.

Der har været den her svipser i forhandlingerne, som Jakob Hougaard har redegjort for, at vi har glemt starthjælpsmodtagerne et sted, og det bliver der så rettet op på.

Forudsætningerne omkring det med at stoppe for anvisning af kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere hænger for os at se uløseligt sammen med erstatningstilbuddet og også uløseligt sammen med, at byen kan klare de boligsociale opgaver. Der må ikke ske et svigt på dette område med det her formål for øje at prøve at ændre på beboersammensætningen. Det skal vi også have fulgt nøje i de her ting, at vi accepterer ikke en ringere stilling for dem, der i forvejen er ringest stillet i samfundet, hvad enten de nu har den ene eller den anden etniske baggrund.

Enhedslisten har nogle forbehold for den her aftale, som er markeret, det er omkring salg af almenyttige boliger og omkring helhedsskolen. Der må jeg så rette borgmesteren og sige, at "faglighed for alle" ikke er tiltrådt af alle partier i Borgerrepræsentationen, Enhedslisten er ikke med, fordi vi har en række væsentlige kritikpunkter af det, hvoraf spørgsmålet om heldagsskolen er en af tingene.

Martin Geertsen var oppe og tale om formen for forhandlingerne her. Jeg vil egentlig godt følge det med formen op, jeg synes, det er alt for slapt af højrefronten herinde at møde op med en række ændringsforslag i aften. Altså højrefløjen ved jo godt, at når man indgår aftaler, så skal man så være enig om, hvis der skal ske ændringer og præciseringer osv.

Det ville da have lignet højrefløjen f.eks. at have mødt op i udvalget med de her ændringsforslag og sige, I er nået til det her, vi har nogle modspil, medspil, eller hvordan man nu vil formulere det, hvordan ser I på de her ting. Det er en meget, meget slap kurs, man svigter de borgere, man repræsenterer ved at tro, man kan møde op her og få dem vedtaget. Den borgerlige front ved jo udmærket godt, det ikke kan lade sig gøre med den forhandlingskultur.

Der er nogle udmærkede ting i det, som den borgerlige front kommer med. Nogle af tingene synes jeg fornuftigvis, at vi kan tage op i udvalget, noget drejer sig om udmøntning, og andre ting er i virkeligheden indarbejdet enten i beskæftigelsesaftalen eller andre steder i forvejen og gentaget her i integrationsafsnittet.

Enhedslisten vil også godt styrke det sociale arbejde, altså det som hedder gadeplansarbejdet.

Men jeg vil også sige med det samme sige, at der er nogle af tingene, som den borgerlige front kommer med, som vi ikke kan acceptere. Altså man kan bare tage det første forslag, som jo er dybt diskriminerende, hvor de bestyrelsesmedlemmer, der sidder i spidsen for etniske foreninger og organisationer og modtager kommunale tilskud, skal gennemgå et særligt kursus i demokrati, menneskerettigheder og ligestilling, altså et kursus, som alle andre bestyrelsesmedlemmer er fritaget for, fordi man mener, at problemet med demokrati og menneskerettigheder udelukkende er noget, som kendetegner de etniske minoriteter.

Jeg kan nævne mange eksempler på, at også repræsentanter for danskerne, for majoritetsbefolkningen, ja endda nogle af dem der sidder her i Københavns Borgerrepræsentation for mig at se har store problemer med at forholde sig til demokratiet, de almindelige menneskerettigheder og spørgsmålet om diskrimination. Det første, jeg vil henvise til, er det første forslag, som højrefløjen har her.

Men jeg vil godt sige, at det er et godt grundlag, der skal ske en udmøntning af det, og der sker selvfølgelig hen ad vejen et videre arbejde, hvor også de forslag, som er repræsenteret her på et alt for sent tidspunkt, jo selvfølgelig kan og skal indgå i diskussionen.

Signe Goldmann (F): Ikke helt overraskende så synes SF også, det er en rigtig god aftale, der er blevet lavet. Det er godt, at vi nu ikke bare taler om integration, men at der bliver gjort noget ved det, og vi får lavet en samlet, koordineret indsats, hvor de forskellige tiltag i forvaltningerne, men også for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

skellige steder i hierarkiet, om jeg så må sige, både lokalt og her på Rådhuset bliver koordineret ordentligt.

Derfor synes jeg, det er en god plan. Vi har også mange SF-fingeraftryk i, og jeg er glad for, at den også ligger tæt op ad vores skoleaftale.

Men selvrosen vil jeg stoppe her, fordi det kommer nok ikke bag på nogen, at jeg synes, det er en god aftale, eftersom vi har skrevet under.

Det, jeg kort vil kommentere på, er det, der kommer fra de borgerlige nu med ændringsforslag. Jeg vil bare meddele, at SF på ingen måde kan stemme for nogle ændringsforslag, der bliver udleveret her på mødet til en aftale, som vi har indgået med nogle andre parter. Det er ikke det samme som at sige, at der ikke kan være sympatiske forslag blandet ind i det. Der er også nogle ting, som vi under ingen omstændigheder kunne stemme for, men jeg vil bare opfordre til, at man så tager i udvalget på et senere tidspunkt nogle af de her forslag, og så vil jeg ikke afvise, at der er nogle af dem, som vi også kan gå med på ved senere lejlighed. Men ikke som et ændringsforslag til en aftale, som vi har forhandlet på plads, og som i øvrigt blev udleveret sådan midt under mødet.

Peter Schlüter (C): Allerførst vil jeg godt have lov at kvittere for Per Bregengaards indlæg. Jeg synes, der var mange kloge ord, og jeg synes, at det absolut var ord, der var værd at lytte til.

Men når De Konservative har stillet sig kritiske over for det udkast til vores kommende integrationspolitik, så er det, fordi der i bund og grund er tale om et, synes vi, ret uambitiøst udkast, som jo i øvrigt slet ikke stod til forhandling, kære borgmester Jakob Hougaard. Jovist, de borgerlige partier blev inviteret til forhandling, og det betyder i reglen også, at man får mulighed for en smule medindflydelse.

Men lad mig beskrive denne seance, vi blev indbudt til. Det var jo mere eller mindre en underskrivelsesceremoni hos integrations- og beskæftigelsesborgmesteren, alt var jo afgjort på forhånd, og teksten var skrevet. Jeg klandrer såmænd ikke hr. Jakob Hougaard, som jeg er sikker på har ambitioner om netop at opnå et bredt forlig. Men seancen mener jeg var rent spil for galleriet og gav os ikke nogen reel mulighed for medindflydelse, hvorefter borgmesteren så går i pressen og beklager, at den borgerlige fløj ikke vil tage et medansvar. Undskyld, altså det er for useriøst, hr. borgmester.

Den borgerlige fløj har hele tiden været parat til at forhandle. Vi har et hav af ideer og holdning til, hvordan vi i fællesskab får løst integrationsproblemerne, som vistnok en temmelig socialdemokratisk ledet kommune jo ikke har kunnet løse igennem de sidste mange generationer.

Men nej, man gider jo ikke høre på os eller medinddrage os i forhandlingerne trods den flotte udmelding fra overborgmesteren før valget om, at i fremtiden vil Socialdemokraterne satse på det brede samarbejde i BR, også om integrationen. Ja goddag mand – økseskaft, tom snak.

Gang på gang har det vist sig, at ønsket om det brede samarbejde er tom snak for galleriet, undskyld mig, en valgfis i en hornlygte, hvilket er specielt beklageligt, når det kommer til det brede integrationsforlig, vi har så hårdt brug for.

Den Socialdemokratiske top ønsker altså at afvise den hårdnakkede kritik for det manglende samarbejde. Det udtaler overborgmesteren jo selv i dag i JP København. Hun behøver ikke at lytte til den slags kritik, mener hun. Jeg synes i grunden, det er lidt arrogant svaret. Trods den åbenlyse kritik, også herindefra mange steder i salen, så har man altså ikke behov for at lytte til nogen, man har faktisk slet ikke behov for at samarbejde med nogen om integration, nej man vil det hele selv. Jeg synes, det er uansvarligt at kortslutte demokratiet og den vigtige integrationspolitik på den her måde.

Men det er ikke kun politikerne, som overborgmesteren endsige hr. Jakob Hougaard ikke lytter til i denne omgang. Omkring integrationsforliget har man stort set overhovedet ikke lyttet til de mange høringssvar fra et utal af organisationer, fra borgerne, fra erhvervslivet, en rigdom af ideer og forslag kom ind gennem de mange høringssvar, hvis man ellers har gidet læse dem.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Heraf fremgår det bl.a., at de sociale klausuler er fuldstændig umulige at gennemføre rent teknisk for virksomhederne og selvfølgelig rent juridisk for kommunen selv. Sociale klausuler er altså ganske enkelt det stik modsatte af, hvad der er brug for. Sociale klausuler skaber kun yderligere stigmatisering og klasseinddeling. I bund og grund et rigtig usympatisk tiltag, som fratager nydanskerne deres selvspekt og stolthed. De skulle gerne ansættes frivilligt og ikke under tvang.

Erhvervslivet gør i forvejen en kæmpeindsats, mens det er kommunen, som i mange år har sovet i timen. Kommunen kan nemlig stadig væk ikke levere den vare, som erhvervslivet råber og skriger efter, nemlig mere arbejdskraft og folk, som forstår dansk og kan begå sig på en arbejdsplads.

Men høringssvarene rummer jo en rigdom af andre gode holdninger og forslag, som Socialdemokraterne fuldstændig har overhørt, eller også har man bare haft for travlt med sine egne planer. Der var jo det her med de 180 dage. Havde man nemlig taget sig tid til at lytte og indarbejde nogle af de gode ideer og høringforslag og ikke mindst lyttet også til de borgerlige partier, så havde vi i dag haft et integrationsforlig, som havde nydt fremme i hele salen og ikke kun på overborgmesterens kontor.

Det er altså helt til grin, når man beder borgerne om deres mening, når de bruger masser af tid og energi på høringssvar, når man så ikke tager svarene alvorligt. Jeg synes, det er stærkt kritisabelt, det er magtfuldkommenhed af hidtil uset styrke i Københavns Kommune.

Winnie Berndtson (U): Ja, det sidste fra Peter Schlüter kan jeg tilslutte mig. Så meget desto større er ulykken i forhold til, at ambitionen jo er, at integrationen jo kræver, at vi alle bidrager, men hvis vi ikke alle kan bidrage, så bliver det jo også svært at få de københavnske virksomheder til at blive en aktiv medspiller i hele formålet med denne plan.

Jeg skal ikke klage over processen, at der har været dårlige forhandlinger og den slags ting, jeg har ikke været klar over, at der var en proces, jeg har ikke været indbudt til nogen forhandlinger, og det er for min skyld sådan set o.k. Man må gerne lave flertal uden om mig, ikke noget problem i det, man skal så bare lade være med bagefter at skyde folk noget i skoene. Så hvis man kommer i aften og vil diskutere denne plan henvendt til Enhedslisten og SF, så er det muligvis, fordi det ikke er gået op for mig, hvornår i det forløb, der åbenbart har været, men som jeg ikke har haft kendskab til, jeg skulle have reageret. Så det er vel o.k. fortsat at diskutere denne plan, også selv om der er nogle, der har lavet en aftale om den.

I borgmesterens tale blev der gjort et stort nummer ud af at sige ghetto rigtig mange gange ud fra sådan en forståelse af, at ghetto er alligevel det, folk ude omkring i byen kalder områderne, og de områder, der er udvalgt som ghettoer, er dem, der i folkemunde er ghettoer.

Altså derude, hvor jeg bor, det er meget tæt på Tingbjerg, altså der siger vi aldrig ghetto, vi siger Tingbjerg, fordi Tingbjerg er Tingbjerg med alt, hvad det har af godt og skidt og op og ned. Tingbjerg er det sted, hvor der bor mange indvandrere, det sted som nogle sikkert også kalder en ghetto, men det er f.eks. også det sted, hvor vores børn svømmer, så Tingbjerg har mange prædikater.

Så jeg tror i virkeligheden, at politikerne får snakket rigtig meget ned på de her på områder ved at blive ved med at fokusere på det negative, på det negative, på det negative, på det negative i stedet for også en gang imellem at turde kigge på de her områder med lidt positive briller og se nogle af de ressourcer, der rent faktisk er i områderne og se nogle af de faciliteter og ressourcer, som vi andre, der bor i nærheden af de her områder, rent faktisk bruger og anvender i det daglige uden nogen som helst problemer og uden nogen som helst rynken på næsen af, at vi skal til Tingbjerg, eller hvor vi nu skal hen i borgmesterens ghettoer.

Jeg kunne godt tænke mig at få borgmesteren til at kommentere de skriverier, der også har været i forbindelse med hele debatten omkring den her integrationsplan og hele debatten omkring integrationsarbejdet i Danmark, hvor nogle ligefrem påstår, at det faktisk er et positivt bidrag at have det, vi så negativt omtaler som ghettoer. Fordi det faktisk laver, kan man sige, en helhed på nogle befolkningsgrupper, der ikke andre steder ville kunne finde fred og ro og fordragelighed.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Det der sker i ghettoområderne er faktisk, at når man så bevæger sig op ad det, vi kunne kalde den sociale rangstige, hvis vi ville bruge sådan et ord, det faktisk er, at man formår at bevæge sig op ad rangstigen og ud af ghettoen, fordi man starter i ghettoen. Men at det ikke er sikkert, at man ville komme videre, hvis man ikke havde det som baggrund.

Så jeg kunne godt tænke mig at høre borgmesterens bud på, om de undersøgelser, der siger, at det faktisk har et positivt bidrag til integrationen, at der findes ghettoer, om borgmesteren har læst dem, og om han er enig eller uenig i, at ghettoer faktisk også kan bidrage positivt til integration, selv om vi har været meget fokuset på, at det bidrager negativt.

Jeg vil kun tage et område ud i integrationspolitikken, fordi der er stort set ikke noget, der ikke står, og så kan man sige, det er godt nok, men man kan også sige, det er skidt, fordi der ikke er fokuseret på, hvad det reelle og virkelige og store problem i forhold til integrationen.

Der står otte forskellige afsnit i kommunens integrationspolitik, og jeg vil bare dvæle ved det andet, nemlig beskæftigelsen. Mine erfaringer siger mig, efter jeg har arbejdet med beskæftigelsesområdet, at det er her, nøglen til problemerne og derfor også nøglen til løsningerne ligger. Så fint nok, alt det, der står under alle de andre punkter, ikke mindst fint nok det, der står som hele indgangen til integrationen, hvordan vi ser på mennesker.

Men der er i virkeligheden brug for en helt ekstrem stor fokusering på det andet punkt, og så kan man for min skyld, man skal ikke høre et ondt ord fra mig om, at der er nogle ting i nogle af de andre punkter, der ikke lykkes, hvis man til gengæld bare lykkes på beskæftigelsesområdet.

Noget skuffet bliver man så imidlertid, når man læser om de konkrete tiltag, fordi i integrationspolitikken står der under et afsnit, der hedder, at Københavns Kommune i sin beskæftigelsesindsats for indvandrere på følgende tiltag, der tilsammen skal bidrage til at forbedre jobsituationen markant. Det er sådan, indgangsbønnen er. Det første punkt er fokus på arbejdsmarkedet. Det er jo nok rigtigt, hvis man vil højne beskæftigelsen blandt indvandrere, så er det nok en god ide at fokusere på arbejdsmarkedet, fordi det er der, man bliver beskæftiget.

Men det, der står og bekymrer mig dybt for det arbejde, der foregår i Københavns Kommune, hvis det er noget nyt, og hvis det er det, der markant skal løfte beskæftigelsen blandt indvandrere, for det, der står, er, at omdrejningspunktet for den første visitation skal være den lediges kompetencer i forhold til arbejdsmarkedet og ikke de barrierer, altså manglende dansk kundskaber, fysiske og psykiske problemer, misbrug osv., som vedkommende ellers måtte have.

Hvis ikke det er det, der sker i dag i de afdelinger af Københavns Kommune, som ene og alene er sat i verden for, at folk kommer i beskæftigelse, nemlig at man fokuserer på folks arbejdsmæssige kompetencer, hvad filen er det så, der foregår, spørger jeg bare. Og så er det da klart, at folk ikke kan komme i beskæftigelse, hvis der ikke er nogen, der spørger til, hvad det er for nogle beskæftigelsesmæssige kompetencer man har.

Så enten er det et forsøg på at skrive sig ned til, at tingene er ekstremt dårlige i dag for at være sikker på at få succes, eller er det desværre også virkeligheden, at man i Københavns Kommunes beskæftigelsesafdeling ikke fokuserer på, at det er i beskæftigelse, folk skal og derfor er fløjtende hamrende ligeglade med, hvad det er for nogle beskæftigelsesmæssige kompetencer, folk har.

Så står der også, og det er jo en erkendelse, man må gøre, når man er i den afdeling, at for nogle borgere er vejen til arbejdsmarkedet både lang og belagt med mange sten, men retningen skal være klar fra starten, ledige skal hurtigt have afklaret deres kompetencer.

Godt, så er det helt markante anderledes tiltag, der nu skal ske i Københavns Kommune, at kommunens egne beskæftigelsesfolk begynder at snakke med de ledige om kompetencer i forhold til arbejdsmarkedet, og at de fortæller de ledige, at grunden til at de taler med dem er, at de skal i arbejde. Javel så, så er vi jo nået så langt.

Så er der ellers en vifte af muligheder til at gøre det med. Desværre vil jeg sige, er der meget, meget lidt selverkendelse i viften i forhold til det kæmpestore ansvar, Københavns Kommune har i for-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

hold til, at de ledige i dag ikke har de kompetencer, som arbejdsmarkedet rent faktisk efterspørger. Man kan ikke tørre det af på jobordninger, mentorordninger, virksomhedspraktikker og alt muligt andet.

Når de ledige, vi har i vores system i Københavns Kommune, ikke besidder kompetencer, så er det, fordi vi som kommune har svigtet, så er det, fordi vi ikke har taget vores ansvar alvorligt. Og en lille bitte smule selverkendelse ville have været på sin plads, en lille bitte smule. Det her kan vi godt gøre bedre, det skal vi ikke tørre af på alle de andre, tror jeg, i den videre proces vil være meget fremmende i forhold til også at få private arbejdsgivere med ind over det.

Jeg synes ikke, vi kan være bekendt at tørre det af på de private arbejdsgivere, som om de er særlig diskriminerende, for det er rent faktisk ikke det, der foregår. De skriger efter arbejdskraft i øjeblikket, men vi er som kommune ikke i stand til at give de ledige, vi har i vores systemer, de kompetencer. Der foregår ikke den grad af diskriminering på arbejdsmarkedet, der gør, at vores indvandrere har så stor ledighed, når der foregår et alt, alt for dårligt arbejde i Københavns Kommune i forhold til at give dem kompetencer.

Så kære integrationsborgmester, fokus, fokus, fokus på beskæftigelsen, det er der, vejen til integrationen ligger for de voksne, men i den grad også for børnene.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Winnie Berndtson har brugt lidt over 3 minutter af næste runde.

Wallait Khan (U): Integration er ikke assimilation, det siger Det Radikale Venstre, og det er jeg rigtig glad for. Man kan ikke kræve af folk, at de skal blive 100 pct. danskere, det kan ikke lade sig gøre, men bare det så var en del af det her udkast, men det gør ikke noget, når bare vi har forståelse for det.

Men jeg har jo altid sagt, at integration er en naturlig proces, som går frem med tiden, og det sker først, når folk begynder at føle sig hjemme, når folk begynder at være trygge ved hinanden. Det kræver, at man skal have fokus på de problemer, der er, og man skal prøve at løse de problemer. Det handler om at give samme muligheder til alle sammen, gøre plads for alle. Det er det, Københavns Kommune er i gang med.

Jeg er meget, meget glad for det udkast, jeg synes, det er et godt argument, man har diskuteret forskellige problemer, og man har også foreslået mange, mange ting, hvordan vi kan løse disse problemer. Jeg har masser af ros fra beskæftigelses- og integrationsforvaltningen og borgmester Jakob Hougaard og alle andre partier, som står bag det her forlig. Jeg synes, det er meget, meget fint.

Når målet er, at indvandrere deltager i kultur- og fritidslivet i samme grad som etniske danskere, så synes jeg, det er meget, meget fint. Og når målet er, at forskellen mellem etniske danskeres og indvandreres sundhedstilstand skal udlignes, jeg synes, det er flot.

Men så har vi også en konference i efteråret, hvor vi diskuterer, hvordan vi kan finde forskellige løsninger. Når der er faktiske problemer, så håber jeg også, vi vil tage højde for det omkring ældre-spørgsmålet.

Når man vil gøre en indsats for, at unge indvandrere ikke skal være kriminelle, og så siger man, at man vil kæmpe for, at der ikke er højere kriminalitet blandt indvandrere end danskere, så synes jeg også, det er godt nok.

Men når vi kommer til boliger, så er det lidt et problem for mig, fordi her fokuserer man meget på ghettoerne, og så har man også vedtaget, at man vil spærre listerne, når der er nye indvandrere, som skal have en lejlighed og alt det her. Jeg er modstander af tvangsspredning af indvandrere, men på den anden side er jeg meget tilhænger af, at man sælger almene boliger, og så har man også flere midler til at bygge boliger. Samtidig bliver der også en blanding af disse boliger.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Men det skal selvfølgelig være en sammenhængende by, og man skal også gøre alt for, at vi ikke bare har ghettoer, hvor der kun er en negativ udvikling men de ghettoer, hvor der er en positiv udvikling, de skal støttes.

Når det gælder uddannelse, så er det også blot, at Københavns Kommune tænker på at lukke præstationsgamet mellem en- og tosprogede børn i løbet af de næste år. Jeg synes, det er meget, meget fint. Man skal have fokus på det og gøre alt for, at indvandrere også får en rigtig uddannelse.

Men når det kommer til beskæftigelse, så er jeg lidt skuffet ligesom forrige taler over, at man siger, at man sætter målet, at man vil have flere indvandrere i arbejde, men der står her fra 47 pct. til 57 pct., det betyder, at 10 pct. flere indvandrere skal i arbejde de næste 4 år. Det synes jeg ikke er godt nok, man skulle gøre meget mere.

Når man siger, at man vil kæmpe for alle andre steder, når det handler om andre områder, så vil man have rigtig integration, at indvandrere også kommer på samme niveau som danskere. Her skal man også kæmpe for, at vi også kan få samme niveau, at flere indvandrere kan komme i arbejde.

Samtidig er der nogle andre ting, man i stedet for at diskutere det hele, jeg synes, at det er meget, meget fint, at vi har et meget, meget detaljeret udkast, og så har vi også pointeret, hvor der er problemer, og så har vi også foreslået, vi kan også sige en hel masse forslag.

Men nu er der også to konferencer, som jeg ser omkring ældre indvandrere, så har vi også en konference omkring det boligsociale, hvordan vi kan bekæmpe ghettoer, og så håber jeg også, at vi tager højde for det, selv om vi har vedtaget det her udkast.

Lise Thorsen (A): Hvis vi tager det første ændringsforslag, nr. 395, så kan vi ikke godtage det det 1. "at", som handler om foreninger. Jamen kære venner, foreninger er i sig selv en demokratisk læreproces, det er learning by doing, om man så må sige, og det er at mistænkeliggøre bestemte grupper af befolkningen at forlange et demokratikørekort, som man ikke forlanger af nogen som helst andre.

Med hensyn til det næste "at", anvisning til private udlejningsejendomme: Hvorfor skal de private ikke tage deres del af ansvaret? Altså lige før, da vi diskuterede EU-dagen, var De Konservative helt vilde med, at det skulle gå ud af kommunen og over til de private. Nu vil I lige pludselig fuldstændig friholde de private for noget som helst ansvar. Jeg synes ikke, det hænger sammen.

Så vil jeg godt sige til borgmester Martin Geertsen, at jeg synes, han har misforstået ordet kulturradikal, fordi kulturradikal betyder ikke, at alting er lige godt; det betyder, at man har et kvalitetskrav, men at det kvalitetskrav er noget, man udbreder til alle. Jeg synes, vi skal have den på plads, inden vi begynder at forvirre begreberne alt for meget.

Med hensyn til den sidste del af ændringsforslaget, ja, det må vi diskutere, når vi når til budgetforhandlingerne, og så kan det jo være, at de borgerlige vil være med, og det vil da kun hilse velkommen.

Abderrahman Ben Haddou (C): Jeg kan starte med at sige til Winnie Berndtson, der var heroppe, at hun skulle bare møde op foran en af de der kommunale indgangsmåtter, hvor der står "Velkommen". Så havde hun sikkert hørt lidt om, hvad der foregik her i Københavns Kommune omkring integrationsforhandlinger.

Det siger jo også lidt om, hvor uspiselig den her fremgangsmåde har været i forhold til det, som flertallet åbenbart har yndet at melde ud i offentligheden til københavnere. Man står for åbenhed, dialog, vi skal kunne møde borgerne, men vi kan ikke engang møde hinanden i Borgerrepræsentationen. Man inviterer ikke engang politiske modstandere til så vigtigt et spørgsmål, som integration nu har været, og alle har vidst det. Det var jo det, der var højdepunktet under valgkampen, kære venner, og alligevel vælger det største parti i Borgerrepræsentationen at sige, vi gider ikke lege med jer, vi leger med dem, vi synes, vi bedst kan lege med. Hvad gør man så? Man vælger selvfølgelig de gode venner fra venstrefløjten, og så kører vi ad samme spor.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Gud, hvor er det berigende at læse det her indlæg, der fortæller så flot og intellektuelt om alle de problemer, der findes på integrationsområdet. Men når det kommer til stykket, har I ikke en løsning på noget som helst.

Hvordan vil man f.eks. løse problemet med ledigheden? Jeg kan love for, at de nye jobcentre svømmer rundt omkring i København, det skulle jeg hilse og sige, og de aner ikke en dyt, og de bliver i øvrigt ikke engang omtalt i det her. Jobcentrene er ikke engang blevet omtalt, de ved ikke engang, hvad det er der foregår herinde. Det er den åbenhed, vi taler om i København, medarbejderne aner ikke en dyt om, hvad det er, vi beslutter i dag, det kommer bare hen over hovedet på dem, og så får de at vide, at vi har vedtaget noget nyt.

I øvrigt kan tidligere borgmester på beskæftigelsesområdet – der lige kommer ind – Bo Asmus Kjeldgaard jo sagtens tale om alle de ting, der står om beskæftigelsesindsatsen for indvandrere og flygtninge. Det er jo en gentagelse af det samme og det samme og det samme. Det vil sige, det er gammel vin på nye flasker.

Hvorfor jeg siger det, det er det samme, men der er én ting tilfælles, der er en højere alkoholprocent, fordi der må være noget rivravruskende galt, når Enhedslisten og SF kan gå med til at erkende, at vi har integrationsproblemer i København.

Så fremgang er der i det her, det er, at SF og Enhedslisten gerne vil være med til at lave nogle stramninger, og så går man oven i købet så langt, så man påstår, ghettoer er et problem. Nej, det behøver det ikke at være, kære venner, ghettoer behøver ikke at være et problem. Hvis folk, der bor i ghettoområder, har det godt med sig selv og føler, de er en del af resten af samfundet, så skulle jeg hilse og sige, så er det ikke et problem.

Så det der er et problem for vores København, det er de beboere i ghettoområder, der er indelukede, de holdes uden for det øvrige samfund. Og det problem løser det her ikke, det har det ingen løsning på. Man tror bare, at det er nogle klodser, man bare kan flytte rundt med. Vi flytter dem over til Brønshøj, så skal de nok blive gode venner med de andre. Det er ikke sådan, man handler. Det er den enkelte københavnner, der skal føle, at han eller hun har et medansvar for byen København, og det er i virkeligheden det, der er det store problem, for det er egoismen, der hersker i København.

Det gør man ikke noget ved med det her, skulle jeg hilse og sige, det er de unges ligegyldighed med deres by, det er ligegyldigheden med beskæftigelsen og at tage ansvaret omkring sit eget liv. Alle de ting gør man ikke noget ved her. Man omtaler dem, det er da heller ikke en løsning. Det er ligesom, når De Konservative taler om, hvordan vi kan løse de problemer, der bliver fremhævet af et vist radikal folketingsmedlem, Naser Khader, han har talt om, at muslimer kan være farlige osv. Men hvis vi kommer med en løsning, så er det jo retorik.

Men vi kan ikke blive ved med at snakke, vi bliver nødt til at handle, vi er nødt til at handle ud fra det, vi får oplyst, og det synes jeg bare ikke, man gør i det her oplæg. Man taler, og man tror på beskæftigelsesområdet, gud hvor lyder det skønt, vi skal have mentor. Vi skal have folk til at føle, de har et ansvar for deres by, og det har de ikke hverken i skoler, eller når det gælder beskæftigelse.

Kære venner, om igen, om nogle år så kommer I igen med endnu større problemer.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Hr. Ben Haddou har brugt ca. 20 sekunder af 2. runde.

Ikram Sarwar (A): Det er da helt imponerende at høre Ben Haddou til sidst stå og modsige sine kolleger på en lang række områder, og så tyder det på, at han er alvidende omkring, at der ikke er en eneste medarbejder i hele Københavns Kommune, der ved noget om det her, det må stå for hans egen regning.

Jeg vil gerne spørge Martin ..., nej det kan jeg ikke, kan jeg se, jeg vil gerne spørge Venstre så eller de andre borgerlige: I og med at I mener, at det her ikke er ambitiøst nok, mener I så, at jeres ændringsforslag sådan set kompenserer for det her, fordi det er simpelt hen, jeg kan bruge det samme

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

ordforråd, som Ben Haddou brugte igen til sidst, det er om'er? Det løser da intet, det er da først, hvor det først bliver for tyndt.

I mener simpelt hen, som Per Bregengaard var oppe og kommentere, at samtlige etniske foreninger og organisationer skal have en slags kørekort. Mener I, at det løser integrationsproblemerne, mener I vitterligt, at hvis vi skal bruge så mange ressourcer på at få alle medlemmerne igennem, som jeg mener helt personligt, flertallet allerede går ind for de demokratiske principper, går ind for de principper, vi har her i Vesten og i Danmark, så er det ikke spild af ressourcer, så hvis vi begynder på sådan set at lave nogle lappeløsninger.

Naturligvis har Martin Geertsen ret i, at der selvfølgelig findes nogle foreninger, og dem kan man absolut ikke nå, uanset om du laver de her kørekortsordninger eller ej. Han nævnte Hitzb-ut-Tahrir. De vil da være fuldstændig ligeglade med nogle kørekortsordninger. Det tror jeg faktisk, at de borgerlige kan give mig ret i.

Så er jeg faktisk enig med Martin Geertsen i, at det drejer sig om kulturel integration, og det er jo netop det vi opnår ved at opløse ghettoerne, det er jo netop det, vi opnår ved, at folk kommer i arbejde.

Jeg mener, det var Winnie Berndtson som var oppe og sige, at ghettoerne kan være positive. Du kan naturligvis altid finde noget positivt i alle henseender, men jeg mener af personlig erfaring, at der ikke kan komme noget positivt ud af ghettoerne sådan generelt. Det skal ikke være tilfældigheder, om den lille Hassan, som bor i Mjølnerparken, en dag får en universitetsgrad, eller om han går ud i noget kriminalitet.

Så derfor synes jeg simpelt hen, at det er for tyndt at sige, at der er en enkelt eller to eller fire undersøgelser, som peger på noget positivt. De positive undersøgelser kan man jo altid finde, uanset hvad vi snakker om. Så derfor er der ingen tvivl om, at det initiativ, der ligger på bordet nu, er ambitiøst nok, det er virkelig handling, og der skal en radikal fornyelse til, før vi kan komme videre.

Nu har jeg ikke borgmester Martin Geertsen inde i salen, men jeg kunne netop spørge ham, han har jo været borgmester på det samme område i sidste periode, hvad han gjorde af tiltag, hvad gjorde Venstre af konkrete tiltag for at få de unge og børnene bedre integreret via foreningsliv osv., som de lægger op til nu.

Så havde jeg lige en sidste lille ting – undskyld, nej, det var det.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Medlemmerne bedes bemærke, at Martin Geertsen er borgmester.

Per Bregengaard: Måske er det typisk for De Konservative, men i hvert fald for Ben Haddou, at han deltager i diskussionen ved at aflevere en svada, og så forsvinder han ud af salen, når man skal svare på det. Men det skal ikke hindre mig i at svare på det.

Jeg vil jo sige så meget, at De Konservative er nogle af de største hyklere, der eksisterer her. Mogens, du kan godt blive, du må også godt hente ... eller du er måske ved at forsvinde også. Nå, så forsvandt Mogens Lønborg også.

Jeg vil sige, De Konservative føler sig ekskluderet af den her proces, og det kan da også godt være, de har noget at have deres følelse i. Men jeg erindrer bare, jeg tror, det er 3 år siden, hvor De Konservative, og det var så personificeret i vist Mogens Lønborg, stillede sig under en budgetdebat og sagde, at hvis Enhedslisten var med i budgetaftalen, det havde vi været et par år, så ville De Konservative ikke være med.

Da man gik op og spurgte Mogens Lønborg om, hvorfor Enhedslisten ikke måtte være med, så sagde han, det var, fordi det var Enhedslisten. Så jeg ved ikke rigtig, hvorfor man stiller sig op og opfører den der krigsdans.

Så siger Ben Haddou også, at det her er indført stramninger. Jeg ved ikke rigtig, altså hvad er stramninger i den her sammenhæng? Hvis man tager og opfatter det som en stramning det med, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

kontanthjælpsmodtagere og starthjælpsmodtagere ikke kan flytte ind i de her 5 byggerier, jamen så er det jo spørgsmålet om, om den situation ikke i høj grad var der i forvejen i de her bebyggelser og i andre bebyggelser.

Kommunen med konservativ hjælp, også dengang Ben Haddou var CD'er, har jo indført grønne anvisningsordninger, og jeg tror, det er hr. flovmand, der vender tilbage på sin plads der, at CD og Konservative har fået lavet grønne anvisninger osv., som jo netop består i, at man kan springe over køen, og alle ved, en hver ved, at det var dem uden for arbejdsmarkedet, der skulle springes over, det har det ikke været lagt skjul på i de her ordninger.

Nu får vi en ordning, og det betragter Enhedslisten som et fremskridt, hvor de, der bliver sprunget over på ventelisterne, skal have et andet og lignende tilbud.

Så var Peter Schlüter heroppe og sige, at man ikke havde lyttet til høringsvarene, og han giver som eksempel arbejdsgiverne, der protesterer mod sociale klausuler. Nu er det, at der er et hørings-svar, jo ikke ensbetydende med, at man skal rette sig efter det. Men som en generel karakteristik mener jeg ikke, Peter Schlüter har ret.

Hvis man tager vores nærmeste samarbejdspartner, nemlig Integrationsrådet, så mener jeg i høj grad, at der er lyttet til det. Jeg har siddet og krydset det af under forhandlingerne. Integrationsrådet i det udspil, der var til integrationspolitikken, der er end ikke nævnt som en kommunal samarbejdspartner, i integrationspolitikken var de ikke nævnt med et ord. Det er der i dag.

Integrationsrådet pegede på, at det her ikke var en gensidig proces, det her handlede i alle initiativer og udtalelser om, hvordan minoriteterne skulle integrere sig i det danske samfund. Det er blevet et helt andet grundlag, der ligger her, hvor det netop er det gensidige, der betones. Det anser jeg som et gevaldigt fremskridt. Så på den måde synes jeg ikke, at kritikken er rimelig.

Wallait Khan kommer herop og siger, jamen han går ikke ind for tvangsspredning af indvandrere. Der må jeg bare bede Wallait Khan om at læse teksten, at med hensyn til den der ordning om, hvem der kan flytte ind eller ikke flytte ind i bestemte bebyggelser, er det intet sted etnicitet, der er spørgsmålet, det er social status i kraft af de her ting. Det kan man godt kritisere, men så skal man altså bruge de rigtige ord, hvis man ønsker at gøre det.

Winnie Berndtson var heroppe og udtale sig omkring ghettoer og det stigmatiserende i ghettoer. Jeg skal ikke give karakterer eller tælle, hvor mange gange der er sagt ghetto her i aften, men hvis man læser integrationsplanen, så står der ikke ghetto et eneste sted. Der står, at man ikke ønsker en ghettoisering. Men det, der har været vigtigt for Enhedslisten gennem forhandlingerne, er at få strøget "ghettoer" alle de steder, det står, fordi det er stigmatiserende. Det føler jeg er en rigtig politik.

Om ghettoer så er et godt udgangspunkt for integration, det vil jeg stille spørgsmålstejn ved. I mit ideal mener jeg, at integration betyder, at man skal integrere sig med nogle, og det vil sige, at der skal være alle parter til stede alle steder, altså forstået på den måde skal vi have et kulturmøde, så skal der være nogle med majoritetsbaggrund, nogle med minoritetsbaggrund, folk der er på overførselsindkomst, folk der er i arbejde, folk med forskellige professioner og uddannelsesbaggrunde, det anser jeg som et ideal, hvis man skal lave et kulturmøde.

Dermed ikke sagt, at der ikke også er en kvalitet i, at man har nogle netværk, at man bor sammen med nogle i en eller anden grad, der ligner ens sag, som man deler skæbne med, som man føler sig tryk med også i integrationen.

Derfor har jeg tidligere udtalt, at jeg egentlig var tilhænger af det, der hedder ghetto light, altså jeg kan ikke se noget ondt i, at mennesker med bestemt etnisk baggrund er mere koncentreret i nogle områder end i andre områder. Altså jeg vil nødig f.eks. skulle flytte til Gentofte og integrere mig derude, for jeg tror ikke, jeg vil føle mig rigtig veltilpas derude... (*Afbrydelse*). Arh, der er grænser for, hvad de accepterer af sådan nogle som mig, Mogens. Det er sikkert gensidigt.

Men ligesom at idyllisere og sige, jamen det, der er vores ideal, er, at vi bor i nogle store klumper med ensartet baggrund, fordi det er nu der, hvor man føler sig trykkest osv., det tror jeg ikke på. Men

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

jeg synes, at muligheden for at danne netværk skal være der, og også naboer, der ligner en selv. Og i høj grad hvis folk kunne flytte frit, så tror jeg faktisk, det ville være det, der var mønstret. Der er jo det, viser forskellige undersøgelser, at i de her områder, som er meget socialt belastet, folk ønsker at komme ud af dem, men der er nogle, som ikke har et valg.

Winnie Berndtson (U): Jeg er meget enig med Per Bregengaard, og det var sådan set heller ikke for at forsøge, at der var 2 eller 4 eller et eller andet antal undersøgelser, der har sagt, vi tager helt fejl, når vi siger, ghettoer er et problem, altså ghetto indeholder også problemer. Men det var sådan set et spørgsmål til borgmesteren, som så ikke har ønsket at deltage i debatten, hvilket jeg havde håbet på.

Det var faktisk et spørgsmål til borgmesteren om, hvilke overvejelser man havde gjort sig i forhold til, at ghettoer også kan have en positiv effekt, og der er oven i købet nogle, der påstår, at ghettoer nogle gange kan være nødvendige for overhovedet at komme videre også på den sociale rangstige. For det synes jeg er en interessant problemstilling, inden at vi måske begynder at lave nogle problemer for os selv ved at forsøge at sprede i øst og vest.

Altså børnefamilier klumper sig, ældre klumper sig osv., altså sådan er det. Jeg klumper mig med børnefamilierne i øjeblikket, fordi mine børn skal have nogle at lege med på vejen, og det er der jo ikke noget unaturligt i i virkeligheden.

Det, der er problemet for ghettoerne, er, at det er en social klumpning, og det der er problemet er, hvis man ikke kan komme væk. Men alle undersøgelser viser jo, at hvis man får et arbejde, så flytter man væk, så når man har muligheden, så flytter man faktisk væk. Og det der giver muligheden er arbejdet.

Det er derfor, jeg så gerne ville have ønsket, at borgmesteren havde lyst til at deltage i denne debat og sige, om også punkt 2 i denne her, nemlig det der handler om beskæftigelse, har en højere stjerne eller er det, som borgmesteren vil sætte mere ind på end noget som helst andet i den her integrationsplan. For borgmesteren snakkede i sit indlæg rigtig meget om ghettoer og snakkede rigtig meget om anvisningsregler og snakkede rigtig meget om skole, men snakkede rigtig lidt om beskæftigelse. Det synes jeg i virkeligheden er ærgerligt, fordi rigtig, rigtig, rigtig, rigtig, rigtig mange undersøgelser og mine egne beskedne erfaringer siger mig også, at det er det, der gør, at man kommer videre. For når man kommer i beskæftigelse, så møder man andre, men man får også de økonomiske muligheder for friere at vælge, hvor man vil bosætte sig.

Så ja, altså det var ikke et forsøg på at sige, at ghettoer er positive, men det var et forsøg på at sige, at jeg synes, man skal passe på med at være alt for klog, i forhold til at anvisningsregler og spredning løser alting, for det tror jeg ikke, at de gør.

Det nytter ikke så meget at blive ved med at tale, hvis der ikke er lyst til at diskutere. Jeg vil bare sige, jeg er ikke sur, jeg er ikke fornærmet, jeg er ingenting over ikke at have været inviteret til forhandlinger. Jeg havde bare ønsket, at Borgerrepræsentationen i aften måske i højere grad ville have debatteret, hvad der var det væsentligste i denne integrationsplan, fordi det jo ikke er prioriteret.

Borgmester Mogens Lønborg: Der har været langet lidt ud efter os konservative undervejs. Per Bregengaard var sågar inde og erindre et eller andet om for 3 år siden.

Jeg vil bare sige om det her, også lidt som svar til dem, der siger, hvorfor har I så ikke stillet en hel masse andre forslag? Grundlæggende set, og det er også baggrunden for, at vi ikke er med i denne aftale, så tror vi ikke på den, vi tror simpelt hen ikke på, at det her løser integrationsproblemet, så enkelt er det.

Vi tror ikke gennem den her plan, at vi får en ændring i den måde, vi takler integrationsproblemerne på grundlæggende set. En af de største skavanker er, at civilsamfundet er, som så ofte, når det drives politik her fra denne sal, ikke tænkt for alvor ind. Jo, private virksomheder jo i civilsamfundet, og over for dem skal man udøve tvang. Men det er jo ikke den måde, man får civilsamfundet aktivt på.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Men ellers er det sådan set, til trods for den brede erkendelse af, at den hidtidige integrationspolitik er forfejlet, det blev også sagt under valgkampen, så er der ikke ret meget nyt i den her plan.

Derfor synes jeg i og for sig også godt, jeg kunne tænke mig at spørge integrationsborgmesteren i hvert fald, men også de andre partier, som står bag, hvor det jo er lidt tro, altså vi taler jo noget ud i fremtiden, og lad os sige om 3 år kunne det være relevant at stoppe og sige, hvor meget integration har vi så fået med den her plan. Jeg tror ikke, vi har fået ret meget, det vil jeg godt starte ud med at sige, jeg tror ikke, vi har fået ret meget.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge f.eks. integrations- og beskæftigelsesborgmesteren om hans tro, hvor stærk er han i troen egentlig. Jeg ved godt, det kan være svært sådan at have en skala, men hvor sandsynligt er det, hr. Jakob Hougaard, at vi har løst integrationen om 3 år? Hvordan ser København ud? Jeg synes, det ville være interessant, når vi om 3 år igen taler om det her, så kunne gå tilbage og læse i udskrifterne af mødet her den 14. juni, at der sagde man sådan og sådan. Det kan være sjovt at sammenholde med, hvordan situationen er.

Så derfor vil jeg egentlig opfordre integrationsborgmesteren til at komme herop sådan og give os alle et tæt indblik i, hvor stærk i troen han egentlig er på, at det, der nu er lagt op til, og som skal vedtages, virker det overhovedet. Eller er det sådan, at man igen om 2-3 år sidder og siger, jamen vi må erkende, den hidtidige integrationspolitik har forfejlet, det vil man så gentage samstemmende op til valget næste år, og så sker der i øvrigt ikke nogen ny orientering af integrationspolitikken.

(Kort bemærkning).

Ikram Sarwar (A): Så kom det endelig på banen, at de borgerlige ikke tror på integrationen, fordi det, I har lagt frem her i dag, skulle det løse integrationsproblematikken herhjemme. Vi siger jo også i aftalen her, at det er en stor del af løsningen, vi siger ikke, at vi har opfundet den dybe tallerken.

Jeg synes, det er tankevækkende, at borgmester Mogens Lønborg, som åbenbart talte for alle de borgerlige i denne omgang, siger, at de ikke tror på aftalen, de ikke tror på integrationen. Det er et meget uheldigt signal at sende til københavnerne.

Der er netop nogle radikale ændringer i det her, som vi ikke har set før, det er det, jeg siger, der er fornyelse med de sociale klausuler. Der skal være visioner, og igen det er mennesker, vi snakker om, så den letteste argumentation, som jeg har hørt i dag, det er at læne sig tilbage og sige, det her duer ikke. Hvad har I bidraget med, er I kommet med løsningen på integrationen? Det formår de borgerlige jo ikke engang på landsplan, men det er jo en helt anden snak.

Så jeg mener helt bestemt, at I skal overveje igen, før I melder så bastant ud og siger, integrationen tror vi simpelt hen ikke på. Det er meget uheldigt.

Vi ved jo, at hver gang vi snakker om integration, så har I altid nogle påstande om, at det kunne gøres anderledes, men lige så snart der skal nogle konkrete bud på bordet, så går de borgerlige altid tilbage og siger, at man skal lave nogle nye initiativer med frivillighedsprincip osv. osv. De er jo blevet afprøvet igennem de sidste 15-20 år. Siden 1983 er det frivillighedsprincip kommet op hele tiden, men det har sådan set ikke løst de væsentligste problemer, og det mener jeg helt bestemt, at aftalen her kan gøre.

Der er jo ikke nogen, der kan spå om fremtiden, hvad der vil ske om 2 år, men vi håber på det bedste. Men hvis du ikke har viljen, så er der intet, der kan gennemføres, Mogens Lønborg.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Der er flere korte bemærkninger. Først Per Bregengaard som kun har korte bemærkninger tilbage.

(Kort bemærkning).

Per Bregengaard (Ø): Jeg vil sige, at Mogens Lønborg er jo på mange måder en fantastisk mand, ikke. Han tror ikke på den her plan, og så siger han, og det er, fordi der ikke er noget om civilsamfun-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

det. Så er det, man læser det, højrefløjens sammenrend her, der står ikke fem flade ører om civilsamfundet andet end lige, man skal indgå frivillige aftaler med det private erhvervsliv. Jamen det står der også i integrationsaftalen, det står der i beskæftigelsesplanen.

Lidt til Winnie Berndtson: Jeg mener også, beskæftigelse er centralt, der er masser af måltal både her og i beskæftigelsesplanen. Måske er de vidtløftige, fordi det det uvægerligt hænger sammen med, det er, hvordan konjunkturerne og markedet udvikler sig. Jo, det gør det. Der er ikke noget så invaliderende som i forhold til at komme i beskæftigelse, som at stå uden for arbejdsmarkedet.

Vi kan desværre ikke her lave om på det kapitalistiske samfund, selv om vi har et inderligt ønske om at gøre det.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (C): Jeg vil gøre formanden opmærksom på, at man ikke må bruge I-tiltale fra talerstolen, det blev gjort 7 gange af Ikram heroppe, uden at formanden brød ind, og så kan vi jo godt forestille os, hvordan det udvikler sig, hvis vi begynder at tale til hinanden med du- og I-form.

Under alle omstændigheder, grunden til at vi ikke er med, og vi ikke er med i den plan, det er, fordi vi ikke har en fagborgmester på området, skulle jeg hilse og sige. Det var nu en socialdemokratisk borgmester, der sidder på beskæftigelses- og integrationsområdet. Det var den samme borgmester, der selv lukkede sig ind sammen med Enhedslisten og SF og lavede den her plan.

Man kan ikke forlange, at vi uden en borgmesterpost og en forvaltning på området skal komme med en plan. Det, vi har kritiseret hele vejen igennem, og Peter Schlüter også har kritiseret, er netop, at borgmesteren på området ikke gjorde nok for at inddrage de borgerlige partier til forhandling. Man hørte jo nærmest først, da der blev holdt en fest om aftalen, ja, den blev oven i købet offentliggjort på medarbejdernes hjemmeside, de skulle selvfølgelig sandelig vide, at vi havde fået en flot aftale igennem. Det var ligesom at se marokkansk propaganda-tv.

Det er rigtigt, hvad Winnie Berndtson siger, at beskæftigelse er det allervigtigste, og der er det bare, jeg siger, der er intet nyt. Det kan godt være, man ikke har siddet længe nok i Borgerrepræsentationen til at vide det, men der er intet nyt på beskæftigelsesområdet i den plan, mentorer osv. osv. Jeg kritiserer ikke medarbejderne i Københavns Kommune, tværtimod de gør en stor indsats. Det jeg siger de ved ikke en dyt om den her plan, de er ikke engang blevet hørt i forhold til, hvordan de skal håndtere det her oplæg. Det er det, jeg kritiserer og ikke medarbejderne.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Martin Geertsen:** Jeg vil starte med at erklære mig enig i en af de konservative ordføreres påtale i forhold til tiltaleformen her i Borgerrepræsentationen. Jeg er en af dem, der personligt selv nyder at sidde i Snapstinget, men hvis man trækker den tiltaleform herind i Borgerrepræsentationen, så kan vi ikke adskille de to fora fra hinanden. Jeg er meget enig med Ben Haddou i, at der er ikke direkte taleform her i Borgerrepræsentationen.

Så vil jeg sige til den socialdemokratiske ordfører, der siger, der er behov for visioner i integrationspolitikken, at det er jeg enig i.

Det, som den socialdemokratiske ordfører derefter sagde som et centralt punkt i sin vision, var sociale klausuler. Jeg vil bare sige, at der skiller vandene. Vi deler ikke den socialdemokratiske opfattelse af, at man skal forcere en afgrund i to spring, det gør vi ikke. Vi er ikke enige i, at man skal tvinge de private virksomheder, og det er en idemæssig forskel på den borgerlige side og på resten af Borgerrepræsentationen. Det er ansvarsforflygtigelse, bliver jeg nødt til at sige Ikram Sarwar, af værste skuffe.

Det passer ikke, når den socialdemokratiske ordfører siger, at man ikke kan nå et langt stykke ad frivillighedens vej, det synes jeg, man skal spørge den tidligere familie- og arbejdsmarkedsborgmester

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Bo Asmus Kjeldgaard om, som har lavet frivillige aftaler med det private erhvervsliv, som har fået succes ud af det.

Når den socialdemokratiske ordfører siger, der skal være visioner i integrationspolitikken, så er vi enige. Men den type af visioner, som handler om at tvinge det private erhvervsliv, den vision deler vi ikke. Det er en principiel forskel og fint nok med det. Vi tror ikke, det løser integrationsproblemerne, vi tror, et frivillighedsprincip i forhold til det private erhvervsliv er man nået meget, meget længere.

Borgmester **Jakob Hougaard**: Jeg vil da gerne kvittere for en debat, som har været sober, der har også været nogle mindre sobre indlæg. Men overordnet vil jeg sige, at det, som mange nok vil spørge sig selv om, og som vi også selv overvejer, det er det, som borgmester Mogens Lønborg kommer ind på, hvordan ser det ud ved næste valg. Det er jo et relevant spørgsmål, når vi ved, at integrationspolitikken fylder meget i offentlighedens bevidsthed, og når vi ved, at integrationspolitikken har optaget dagsordenen ved de tidligere valg.

Der tror jeg altså, at forudsætningen for overhovedet at komme videre er, at man laver sådan en integrationspolitik, at man sætter nogle konkrete mål, sådan som det er gjort.

I forhold til om ambitionsniveauet er der, ja kunne jeg godt tænke mig i virkeligheden at sige, at integrationsministeren, som jo er fra Venstre, har opstillet 10 gode råd til kommunerne om, hvad der virker. Når vi ser på vores integrationsplan, så opfylder vi samtlige 10 mål. Det er bl.a. at sætte nogle konkrete mål op, det er bl.a. også at lytte til de gode erfaringer, man har gjort sig andre steder.

En af de er faringer, vi har gjort os andre steder, gælder netop indsatsen i forhold til beskæftigelsen, og det er jo Høje Tåstrup, som har Jobekspressen. Det er lidt det samme, vi kommer til at gøre i København.

Vi har jo ikke oplistet i integrationspolitikken alle de politiske aftaler, som er indgået, som har relevans for integrationspolitikken. Jeg har nævnt "faglighed for alle", men vi har også lavet en stor bred beskæftigelsesplan, og den plan har jo opbakning fra samtlige partier også Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative. Det er i den plan, vi lancerer de her jobpatuljer.

Det er mange penge, vi vil bruge på det, i de udsatte boligområder vil det være i omegnen af de 80 mio. kr. i den her periode. Det er en væsentlig indsats, og den vil kunne mærkes for rigtig mange københavnernes hverdag. Det er det, der tæller i sidste ende. Vi skal nå målene, men det kræver, at der er et fælles ansvar også for de borgmestre, som ikke har lavet store af taler for integrationen indtil videre i denne valgperiode.

Men vi ved jo, at på borgmester Mogens Lønborgs område kommer der en sundhedsplan, og der vil vi også kunne se forhåbentlig initiativer på integrationssiden, som Mogens Lønborg vil kunne lancere.

Vi har jo også kultur- og fritidsområdet, som er et vigtigt område, og der vil jeg da også kvittere for, at man trods alt i de ændringsforslag, som vi jo ser er lagt frem, kigger på budgetforhandlingerne. Så velkommen om forhandlingsbordet med en positiv ånd, det ser vi frem til.

Wallait Khan (U): Jeg vil bare sige, at integrationen i Danmark og i København har sin historie. Hvis I spørger os indvandrere, om vi synes, vi er integrerede, selv om vi bor i ghettoer, eller vi bor et sted, hvor der kun er danskere rundt omkring os. Vi synes, at vi har været fremmede, det er vi ikke længere, vi har lært sprog, vi har lært at kende danskere og Danmark, og vi arbejder, og vores børn går i skole, og de er ved at blive selvstændige. Vi synes, at integrationen går frem, og vi er integreret så meget vi kan.

Vi har bare savnet accept og respekt for den integration, som vi har kæmpet for. Men når målet flytter hele tiden, krav, man kræver bare mere og mere, så kan jeg også sige det, selv om om 3 år vil der være debat om, at integrationen er slået fejl. Den er aldrig slået fejl, den går fremad, det er bare en naturlig proces, det går fremad med tiden.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Så vil jeg bare sige, at det her argument, som vi er blevet enige om i dag, det er alle tiders. Det er derfor, jeg roser borgmesteren, og jeg roser også forvaltningen og alle de partier, som står bag det her integrationsudkast.

Men vi er ikke enige om alt. Hvis vi f.eks. tænker på beskæftigelsen, og hvad er målet, vi siger, at vi vil have 10 pct. flere indvandrere i arbejde i de næste 4 år. Det er ikke nok, jeg synes, vi skal kæmpe for, at indvandreres beskæftigelse kommer på samme niveau som danskere. Det kan godt være, at vi ikke kan opnå det, men vi skal gøre en indsats.

Men det, vi i dag beslutter, viser, at der er fokus på integration. Jeg kan se et København engageret i integrationssspørgsmål, og det er kun godt.

Men så vil jeg sige til Venstre, når de står frem og siger, at de ikke vil være med til at tvinge de private virksomheder, de vil ikke være med til at tvinge de private ejendomme og alt det her. Men så tænker jeg, de er jo altid glade for at tvinge indvandrere til at gøre det, og at indvandrerne skal ud af de boligområder. De vil tvinge indvandrere, men de vil ikke tvinge boligområder eller virksomheder for at gøre plads for indvandrere. Der er ikke nogen sammenhæng i det her, det er skuffende faktisk.

Når der bliver fortalt, at Tåstrup er i toppen, når det gælder beskæftigelsen, så vil jeg sige, at der er mange københavnere, indvandrere, som har fået bedre økonomi, de er flyttet til Tåstrup. Det er ikke kun Tåstrups indsats, vi skal også tænke på, hvordan vi kan gøre en indsats i vores by, at de indvandrere, som får bedre økonomi og bedre muligheder, fortsat bor i København. Vi skal gøre København attraktiv for alle sammen, det er det, det handler om.

Men jeg er meget, meget glad for det her udkast, og jeg støtter fra hele hjertet, jeg synes, det er meget, meget fint. Jeg kan se et engageret København i integrationssspørgsmål, og jeg hilser det her udkast velkomment, og jeg roser også borgmesteren, og jeg har store forventninger, og jeg er sikker på, at integrationen vil gå frem.

Ikram Sarwar (A): (*Mikrofonerne afbrudt*) ... tiltaleformen har været I og du. Det skal selvfølgelig ikke ske igen.

Men jeg er nødt til at svare på tiltale fra borgmester Martin Geertsen omkring de sociale klausuler. Jeg mener netop, og det mener de fleste partier herinde også, at de sociale klausuler netop er et af instrumenterne, der er nødvendige i det her spil med at få en integration, som fungerer.

Jeg kan netop sige, at nøgleordene, der tror jeg også, borgmester Martin Geertsen er enig, det er beskæftigelse, og det er blandede boligområder. Det er altafgørende for de børn, som vokser op, at de kan få nogle rollemodeller, de kan se deres forældre i samme situation som de andre klassekammerater, at de ikke føler sig mindre værd, hvis begge deres forældre går hjemme eller er på bistandshjælp eller en anden ydelse i forhold til de andre børn i klassen, hvis forældre er på arbejdsmarkedet osv.

Jeg mener netop, at de sociale klausuler et af de instrumenter, der gør, at vi bryder den sociale arv, som er altafgørende ved en integrationsproces. Jeg er da fuldstændig enig i, at vi skal køre på frivillighedsprincip, men der er et tidspunkt, hvor man ikke længere bare kan køre med det velkendte. Fordi hvis nu det var instrumentet, vi skulle bruge, så havde vi løst mange af integrationsproblemerne. Men vi står jo netop stadig væk i de samme problemstillinger, som vi gjorde for 15-20 år siden.

Mener borgmester Martin Geertsen, at vi skal køre med de samme instrumenter de næste 20 år, mener han vitterligt, at det vil løse problemerne? Mener borgmester Martin Geertsen, at de ændringsforslag, som de borgerlige har lagt på bordet, vil løse nogle af de problemer?

Jeg er fuldstændig enig med Per Bregengaard, det er virkelig noget tyndt stads eller nogle tynde ændringsforslag, der kommer på bordet. Hvis de alene skulle opveje alle de mangler, som de borgerlige påstår, at der er i integrationsaftalen, så må I, eller undskyld, så må de borgerlige kunne gøre det bedre.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Peter Schlüter (C): De borgerlige kan gøre det bedre, hvis vi bare fik lov til at være med. Det har vi ikke fået lov til i mange, mange generationer, når det kommer til stykket.

Når vi nu snakker om de sociale klausuler, så vil man jo endnu en gang bare tørre ansvaret, det ansvar, som Socialdemokratiet, som kommunen, som forvaltningerne har, af på erhvervslivet. Det er simpelt hen at gemme problemerne væk ned i en sæk, og så forsvinder de nok. Helt ærligt, den går ikke.

Winnie Berndtson (U): Det kan jo være svært at vide, om de borgerlige kan gøre det bedre i København, de har jo aldrig fået lov, gud være lovet for det.

Jeg synes faktisk, der er nogle ting i Venstre, Konservative og Dansk Folkepartis forslag, som har den rigtige tone, som har en anden indgangsvinkel end den, der hedder, visionen er, at de andre også må bidrage. Som har det, som regeringen vistnok kalder sin kontraktspolitik med den enkelte og alt det fnidder fnadder, men som har det skønne i sig, at det sætter fokus på, at kommunen har et ansvar i forhold til de indvandrere, der er uden for beskæftigelse. Det mener jeg, Københavns Kommune har.

Københavns Kommunes ansvar er, at de kontanthjælpsmodtagere, vi har i vores systemer, ikke kommer i arbejde. Det har man altid kunnet skyde hen på, at der var en forfærdelig høj ledighed og bla-bla og alt muligt andet, det kan man ikke mere. Så når Per Bregengaard siger, jamen det er nok lidt ambitiøst, hvor mange vi vil have i arbejde.

Nej, det er hamrende uambitiøst ikke at tro på, at de alle sammen kan komme det. Fordi vi har et arbejdsmarked, der skriger efter hænder i øjeblikket, og den eneste grund til, at virksomhederne ikke ansætter de hænder, vi har, det er, at de har ikke de kompetencer, som virksomhederne har brug for, for ellers ville de ansætte dem. I dag er det sådan, at virksomheder siger, nej tak, vi vil ikke have mere i ordrebøgerne, for vi har ikke nogen, der kan udføre arbejdet. Det gør virksomheder kun, hvis det er rigtigt.

Så historien om, at det også er den høje arbejdsløshed og alt muligt andet den er der ikke. Så alt det der fnidder fnadder om, at det også er nogle forfærdelige nogle ude på det private arbejdsmarked, som diskriminerer, fordi man har forkerte navne, det holder ikke. Når folk ikke kommer i beskæftigelse, så er det, fordi de ikke har de rigtige kvalifikationer eller ikke har kvalifikationer. Så kompetencegaranti er da genialt i forhold til dansk.

Det ville også være skønt, hvis Københavns Kommune turde udstede en beskæftigelsesgaranti til de ledige, vi har ansvaret for og sikre dem beskæftigelse enten hos os selv eller på det private arbejdsmarked.

**Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:
"at nedenstående indgår/udgår som en del af Københavns Kommunes integrationspolitik:**

1.:

"At Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen fremkommer med forslag til, hvorledes de ansvarlige (bestyrelsesmedlemmer, ansøgere m.v.) i samtlige etnisk foreninger og organisationer, som modtager kommunale tilskud i form af f.eks. folkeoplysningstilskud, paragraf 115-midler el.lign. gennemgår kursus i demokrati, menneskerettigheder, ligestilling m.v."

2.:

"At afsnittet om "Anvisning til private udlejningsejendomme" udgår af planen."

At nedenstående samtidig indgår som en del af drøftelserne om budget 2007:

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

3.:

"At der oprettes en pulje, som kan søges af foreninger, der ønsker at iværksætte initiativer, som fremmer forståelsen af demokrati, menneskerettigheder, ligestilling m.v."

4.:

"At samtlige skoler sætter yderligere fokus på demokrati, menneskerettigheder, ligestilling m.v. Eksempelvis i form af en temauge."

5.:

At Københavns Kommune opretter en hotline, hvortil personale i kommunale institutioner, frivillige i foreningslivet m.v. kan rette henvendelse til i tilfælde af uro, uhensigtsmæssig adfærd m.v. Personalet i hotlinen har direkte adgang til personale i socialforvaltningen.

6.:

At Københavns Kommune opruster det sociale arbejde på gadeplan. Der skal afsættes flere ressourcer til gadeplansmedarbejdere. Herunder ikke mindst flere gadeplansmedarbejdere i nattelevet.

Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

"at "kontanthjælpsmodtagere" erstattes af "kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere" i afsnittet, der begynder med "*Ændrede anvisningsregler*" side 21".

Der ønskedes delt afstemning om det af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti stillede ændringsforslag.

Ændringsforslagets 1. del blev forkastet med 38 stemmer imod 12. 2 undlod.

For stemte: C, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Ændringsforslagets 2. del blev forkastet med 40 stemmer imod 12.

For stemte: C, O og V.

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Ændringsforslagets 3. del blev forkastet med 38 stemmer imod 14.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Ændringsforslagets 4. del blev forkastet med 37 stemmer imod 14.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Ændringsforslagets 5. del blev forkastet med 37 stemmer imod 14.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Ændringsforslagets 6. del blev forkastet med 38 stemmer imod 14.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Ændringsforslaget var dermed forkastet.

Det af Socialdemokraterne, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten stillede ændringsforslag blev godkendt med 37 stemmer imod 14.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt med 38 stemmer imod 14.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten er imod et eventuelt salg af almennyttige boliger og medvirker ikke til en beslutning, der gennemfører dette."

Enhedslisten ønskede endvidere at videreføre følgende protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Enhedslisten har forståelse for ønsket om, at Faglighed for Alle indarbejdes i integrationspolitikken, men medvirker ikke i en beslutning, der gennemfører "heldagsskolen."

Dansk Folkeparti og Konservativt Folkeparti ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Dansk Folkeparti og Konservativt Folkeparti stemte imod, idet der henvises til Venstres, Dansk Folkepartis og Konservativt Folkepartis alternativ til integrationsforslaget fra Socialdemokraterne, som blev vedlagt høringen af integrationspolitikken af 28. marts 2006."

=====

8) BR 393/06. Styrket integration gennem tiltag på idræts- og foreningsområdet

Indstilling om,

at følgende forslag indgår i budgetforhandlingen for budget 2007:

1. at rummeligheden i det københavnske foreningsliv øges ved at kommunen udvider sin aktive opsøgende indsats for at støtte foreningernes arbejde med mangfoldighed. Parallelt hermed skal etniske minoriteters kendskab til traditioner, værdier og uskrevne regler inden for foreningslivets udbredes, blandt andet for at sikre forankringen af børn og unges fremtidige deltagelse i forenings- og idrætslivet,

2. at der gennemføres en målrettet, opsøgende informationsindsats i samarbejde med klub- og foreningslivet – formidlet på de relevante sprog - om mulighederne for deltagelse i det folkeoplysende klub- og foreningsliv, samt

3. at børn og unges kulturforståelse og engagement styrkes ved at udnytte teater- og filmmediets og andre kunstarters muligheder og ved at skolerne i de udsatte områder samarbejder med de relevante aktører om blandt andet afholdelse af forestillinger og produktion.

(Beskæftigelses- og Integrationsudvalget og Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Jens Nielsen (A): Nogle af de veje, vi gerne vil gå for at modvirke den etniske opsplitning i byen er at styrke indvandreres og efterkommeres muligheder for deltagelse i det københavnske idræts- og kulturliv. Vi ved nemlig, at integrationen i de udsatte boligområder går gennem øget deltagelse i idræts- og kulturforeninger. Samtidig kan vi konstatere, at indvandrere og efterkommere deltager mindre i foreningslivet end andre borgere. Ved indsatsen for en styrket integration gennem tiltag på idræts- og foreningsområdet vil vi øge rummeligheden i det københavnske foreningsliv.

Derfor udvider kommunen nu sin aktive og opsøgende indsats. Den skal støtte foreningerne i deres arbejde med at skabe en mangfoldighedskultur.

Hvis vi skulle tilføje et lidt globaliseret perspektiv på det, kunne man nævne, at en amerikansk guru i social sammenhængskraft, sociologen Robert Putnam, på et tidspunkt i en af sine bøger siger, at netop kulturprojekter er det stærkeste middel til at opnå sammenhængskraft og selvrespekt i socialt udsatte områder.

I England har man taget det til sig i så høj grad, at det også bruges over for udsatte sjæle og kriminalitetsbekæmpelse. Man har et program derovre, man kalder "Doing culture justice", som handler om netop dette.

Sideløbende med det her skal etniske minoriteters kendskab til traditioner, værdier og uskrevne regler inden for foreningslivet udbredes. Vi vil sikre, at alle børn og unge fremover får muligheden for at deltage i Københavns idræts- og kulturliv. Derfor gennemfører vi nu en målrettet og opsøgende informationsindsats i samarbejde med klubber og foreninger. Den skal formidles på alt lige fra tyrkisk til thai, så vi sikrer os, at alle får oplysninger om de mange spændende og udviklende tiltag i det københavnske idræts- og kulturliv.

Vi skal også gå nye vej. Derfor vil vi udnytte teater- og filmmediets muligheder for at styrke børns og unges kulturforståelse og engagement. Konkret skal skolerne i de udsatte områder indgå i et samarbejde med mediefolk og kunstnere om at opføre forestillinger og produktioner. Det skal skabe nye indgange til det københavnske idræts- og kulturliv.

Jeg skal så lige nævne, at vi har fået forelagt nogle ændringsforslag fra V, C og O, og at vi ikke kan støtte en ændring af beslutningen fra 29. maj. Men det vil ikke forhindre, at forslaget om økonomisk styrkelse af projektrådgivningen, og at kultur- og fritidsforvaltningen i samarbejde med økonomiforvaltningen skal udarbejde en plan for facilitetsudvidelser på det område senere kan drøftes. Det kan der godt være noget fornuft i.

Borgmester Martin Geertsen: De her forslag, som et flertal i Beskæftigelses- og Integrationsudvalget har vedtaget, er jo ikke andet end et resultat af, at det, der i virkeligheden var kongstanken, nemlig fødselsdagsgaven i to udvalgte bydele, der sagde et markant flertal af Borgerrepræsentationens partier, det vil vi ikke være med til. Det er der sådan set god logik i, at man ikke vil være med til det. Det skal jeg ikke trætte beskæftigelses- og integrationsborgmesteren med nu, fordi han kender udmærket synspunkterne.

Jeg underkender jo heller ikke lysten til at gøre noget, altså det er formentlig det, der ligger bag de her forslag, også det oprindelige forslag om fødselsdagsgave. Man vil gerne gøre noget, man vil gerne bruge foreningslivet, man vil gerne bruge kulturlivet og de instrumenter og knapper, der er at trykke på i den forbindelse i sin ambition om at gøre noget godt på integrationsområdet.

Jeg anerkender og respekterer fuldt ud ambitionen om at ville gøre noget, men pointen er, at her får man skrevet en helt forfærdelig masse sludder, altså det er sådan lidt midt imellem 3-4 forskellige stole, det som der er blevet resultatet af forligsforhandlingerne.

Integrationsborgmesteren ved jo udmærket godt, at vi har faktisk noget, der virker. Projektrådgivningen har jo fremlagt den ene rapport og det ene resultat efter det andet, som påviser, at det virker. Så er der sådan set ikke grund til en forlignat at sidde og prøve at finde på noget nyt, for vi ved, projekt-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

rådgivningen virker, vi ved, de har held med at tage de unge indvandrere i hænderne og gå over til foreningslivet og sige, sådan opfører man sig i en forening. Og på den anden side tage foreningerne, gå over til indvandrerne og sige, de er nok ikke så farlige endda, prøv at se, om I ikke kan få sluset dem ind. Det virker.

Så er der jo ikke nogen grund til i en tåget forligsnat at forsøge at sidde og finde på noget nyt, når man i forvejen har noget, der virker.

Projektrådgivningen sætter fokus på et af de helt store problemer og udfordringer, som sådan set ikke er de etniske drenge, de har et udmærket kendskab til foreningslivet, de er ca. lige så deltagende i foreningslivet som etnisk danske børn og unge er.

Nej, den store udfordring den ligger i forhold til pigerne, de er ikke deltagende i det københavnske foreningsliv. Det får mig til at sige, at her har vi altså at gøre med en kulturel kløft, en kulturel udfordring, som vi bliver nødt til at overkomme. Der nytter det altså ikke noget med informationsmateriale, som kan være nok så glitrende. Der handler det om den håndholdte løsningsmodel, som lige præcis projektrådgivningen tager i anvendelse, og som de har haft så kæmpemæssig succes med.

Her er der endelig noget i den københavnske integrationspolitik, som virker, som har gode resultater, og så siger man, det er ikke spektakulært nok, vi må prøve at finde på noget nyt. Det synes jeg simpelt hen er top tåbeligt.

Må jeg ikke sige, at grunden til, at der er stillet et forslag omkring faciliteter, var sådan set dels en betragtning om, at der er behov for flere faciliteter i al almindelighed. Men uden at skulle nævne og inddrage Guggenheim i Bilbao som eksempel, så kan man sige, at en institution eller et anlæg af en vis dimension i det, man har defineret som ghettoområde, måske kan være med til at løfte det pågældende område. Derfor har vi skrevet det med ind.

Det er også skrevet med ind, fordi integrationsborgmester Jakob Hougaard via denne plan nu rent faktisk kunne få held til, at det væltede ind i det københavnske foreningsliv med børn og unge af anden etnisk oprindelse, så ville vi få et ganske alvorligt kapacitetsproblem. Så derfor bliver vi nødt til at have begge dele med. Vi vil gerne have flere unge med ind i foreningslivet, men kapacitetsmæssigt skal vi også kunne følge med, vi er også nødt til at have nogle anlæg, som er i stand til at kunne rumme de mange unge, som vi gerne vil have ind i foreningslivet.

Vi tror ikke på den her metode, vi tror ikke på, at der skal mere glitret papir til, vi tror på, at det, vi har i forvejen det virker, det er ikke bare noget, vi tror, det ved vi, det kan vi dokumentere.

Peter Schlüter (C): Hr. borgmester Martin Geertsen har jo formuleret det her fortræffeligt, jeg skal blot supplere ganske kort.

Med hensyn til den kommunale fødselsdagsgave, jamen hvor er det dog sødt, vi skal give alle 10-årige en fødselsdagsgave, men altså kun i visse bydele og ud fra hvilke kriterier. Det drejer sig selvfølgelig om den her fødselsdagsgave til et medlemskab af en sportsforening, men hvordan er det forslag lige blevet modtaget i sports- og idrætsforeningerne. Der har lydt ramaskrig, man siger nej tak.

Så er der det med den brede informationskampagne, som man gerne vil gennemføre, og det vil man så afsætte 300.000 kr. til. Det er jo pebernødder, det forslår jo ikke, der skal jo meget mere til. I øvrigt så foreligger der allerede masser af puljemidler på det område. Så det er jo også tom luft.

Altså lad os nu komme tilbage på sporet, det handler om, at på idræts- og foreningsområdet er det frivillighedsprincippet der er det altafgørende, det er det bærende, det er det, vi skal have fat i, vi skal have fat i motivationen, og det klarer vi altså ikke ved at give nogle mennesker en fødselsdagsgave, som det er meget svært at forvalte. Kom nu igen.

Winnie Berndtson (U): Jamen gud, hvor er det skønt. På dette område har vi noget, vi har prøvet af. Alle undersøgelser viser oven i købet dokumenteret, at det rent faktisk virker. Så er det sådan set bare at komme videre ud ad den tangent, så behøver vi ikke at diskutere det her så meget.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

Når jeg alligevel tager ordet, er det for at sige igen, at jeg bryder mig ikke om indgangsvinklen til, hvad alle de andre skal lave, fordi Københavns Kommune og vi er jo så frelst i forvejen, at vi gør alt det, vi skal. Men der er nogle andre, der ikke gør det, de skal. I denne sag er det ikke det private erhvervsliv og andre grumme folk, næh, det er det københavnske foreningsliv, som ikke er rummeligt, underforstået, der er nogle, de ikke kan have, eller endnu værre, der er måske oven i købet nogle, de ikke vil have, og så er vi ude i diskriminationen igen.

Næh, det københavnske foreningsliv er fantastisk rummeligt, nogle gange er der nogle frivillige foreningsledere, som synes, det er lidt hårdt at skulle løfte meget tunge sociale opgaver i deres fritid. Nogle gange er der nogle klubber, der synes, det er svært at få mange ind på hold, som ikke har forældrenes hjælp med, når de kommer med fodboldtasken eller håndboldtasken.

For det er sådan, det danske foreningsliv er, det kan ikke leve uden, at Brian og Benny og Hassan og Tina, og hvad de ellers hedder alle sammen, har deres forældre med, når de kommer i de danske klubber. Det er sådan, det hænger sammen, det er ved hjælp af frivilligt arbejde, og det er ved, at vi skiftevis vasker og kører, og hvad vi nu ellers gør. Så det er der nogle gange nogle klubber, som piver over, at de kan ikke mere, hvis ikke også de får noget voksenhjælp med, og hvis voksenhjælpen ikke kommer med børnene, så må den komme et andet sted fra.

Så jeg er fuld af fortrøstning i forhold til borgmester Martin Geertsen, der siger, vi har, hvad vi skal bruge, godt, så tager vi mere af det, så behøver vi ikke at opfinde noget andet.

I forhold til det med at lave informationsindsatser og formidle ting og sager på relevante sprog og mulighederne for at deltage i det folkeoplysende klub- og foreningsliv. Den danske folkeoplysende tradition i klub- og foreningsliv foregår ikke på urdu, tyrkisk, kinesisk eller noget som helst andet, den foregår på dansk. Så hvis vi nu starter med at give dem den der kompetencegaranti, som borgmester Martin Geertsen lovede før, men det blev godt nok stemt ned, men hvis vi nu havde gjort det, givet dem kompetencegarantien i forhold til, at vi sikrede som kommune, at de kunne tale dansk, så behøvede vi ikke at sende glittede materialer på alle mulige sprog. Vi behøvede ikke oprette hjemmesider på alle mulige sprog, næh så kunne de rent faktisk være deltagende.

Det er jo mange barrierer, man stiller i vejen for folk, hvis man ikke gør det på det samme sprog. Så kan det godt være, at de læser folderne og informationspjecen og hjemmesiden på urdu og tyrkisk og kinesisk, og hvad de nu ellers hjælper dem på, men når de kommer ned og skal spille på holdet, så snakker de andre dansk og hvad så, hvor er vi så henne. Skal der så være fodboldtolke efter dem ude på banerne eller hvad, hvad er det, vi har forestillet os.

Så nej, hvis vi har noget, der virker, så tager vi det, der er ikke nogen grund til at beskyjde de københavnske foreninger for ikke at være rummelige, for det er de efter min bedste overbevisning, men de kan ikke løse en hvilken som helst social opgave. Der er ikke nogen grund til at sprøjte mere materiale ud eller åbne flere hjemmesider, når vi ved, at det der virker er at tage dem i hånden og gå der ned.

Wallait Khan (U): Et meget, meget godt initiativ. Det er misundelsen omkring 2. "at", at det gælder kun 2 bydele og ikke flere andre bydele. Men så vil jeg sige til borgmesteren, at jeg tager hatten af og lover fuld støtte til alle de gode initiativer, som vil fremme integrationen.

Jens Nielsen (A): Tak til Venstres tidligere formand Uffe Ellemann, som har været ude med nogle bemærkninger her på det sidste om, at vi har sovet lidt i timen, hvad globalisering angår, og at vi formentlig ikke er vågnet helt op endnu.

Hvis der er noget, der virker allerede, så er det godt, men det skal altså ikke forhindre nogen i at foretage ting, der virker endnu bedre. Det er glædeligt at se, at den kulturedegørelse, der er lavet, indeholder, det tror jeg er første gang i Københavns Kommune, det her punkt og vil gøre det mere aktivt, ligesom også integrationspolitikken gør det.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Med hensyn til, om det er rigtigt, at de andre skal gøre noget, som Winnie Berndtson og ikke os selv, så synes jeg godt en gang imellem, man som partimedlem kan gribe i egen barm og sige, hvor rummelige, hvor gode er vi egentlig til at få åbnet vores foreninger for de etniske minoriteter.

I Valby, hvor jeg er medlem af 8. kreds, er vi rigtig, rigtig dårlige til at få åbnet vores partiforening for de mange mennesker, der bor i Akacieparken f.eks., som bor lige i nærheden af, hvor vores kreds' hus, den lille hytte ligger.

Så der er mange grunde til en ekstra indsats. Jeg synes, det er dejligt, at der er noget, der virker allerede. Det her kommer til at få det til at virke endnu bedre, og det tror jeg, der er behov for, også havende in mente, hvad Uffe Ellemann sagde for nylig.

Winnie Berndtson (U): Min pointe er sådan set også bare, at 8. kreds i Valby kommer ikke til at holde generalforsamling på hverken tyrkisk eller pakistansk eller noget som helst andet, så der er noget, der skal være i orden, inden de kommer dertil.

Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag: "at-punkterne i beslutningen fra mødet den 29. maj 2006 i Beskæftigelses- og Integrationsudvalget erstattes med følgende:

1.: at en økonomisk styrkelse af projektrådgivningen indgår i budgetforhandlingerne for budget 2007.

2.: at Kultur- og Fritidsforvaltningen i samarbejde med Økonomiforvaltningen udarbejder en plan for facilitetsudvidelser på kultur- idræts og fritidsområdet i de såkaldte ghettoområder."

Der ønskedes delt afstemning om det af Venstre, Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti stillede ændringsforslag:

Ændringsforslagets 1. del blev forkastet med 37 stemmer imod 14.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Ændringsforslagets 2. del blev forkastet med 37 stemmer imod 14.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Ændringsforslaget var dermed forkastet.

Indstillingen blev herefter godkendt med 36 stemmer imod 14.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Dansk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Dansk Folkeparti stemte imod, idet der henvises til Venstres, Dansk Folkepartis og Konservativt Folkepartis alternativ til integrationsforslaget fra Socialdemokraterne, som blev vedlagt høringen af integrationspolitikken af 28. marts 2006."

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

9) BR 394/06. Styrket integration gennem nye tiltag vedr. rekruttering, sociale klausuler og præmieordning

Indstilling om,

at der gennemføres et pilotforsøg i Økonomiforvaltningen og Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen med anonyme ansøgninger i 2007. Pilotforsøget evalueres med henblik på en eventuel udrulning til de forvaltninger som er interesseret i initiativet,

at der pr. 1. januar 2007 oprettes en lederuddannelse med fokus på rekruttering og fastholdelse af medarbejdere og ledere med anden etnisk baggrund. Lederuddannelsen er obligatorisk for alle ledere i centralforvaltningerne og et tilbud til øvrige kommunale ledere,

at kommunen vil indgå frivillige aftaler med arbejdsmarkedets parter om oprettelse af praktikpladser og placering af et antal langvarigt ledige – herunder unge uden kompetencegivende uddannelse – i virksomhederne. Initiativet bygger videre på det gode eksisterende samarbejde med arbejdsmarkedsorganisationerne,

at kommunen ved indkøb af tjenesteydelser og bygge- og anlægsopgaver som udføres i Danmark af en værdi på mere end 0,5 mio. kr. og en varighed på mere end 3 måneder fra 1. januar 2007 indfører sociale klausuler. I forbindelse med opgavens udførelse skal der således stilles krav til, at der enten medgår

- et vist antal langvarigt ledige
- et vist antal praktikanter
- et vist antal personer i støttet beskæftigelse

eller der kan stilles krav til, at leverandøren generelt udviser rummelighed i sin personalepolitik.

at kommunen vil indføre tilsvarende krav til sin egen produktion i forbindelse med indgåelse af driftsoverenskomster og tilskudsudgifter

at ordningen evalueres efter 2 år med henblik på at vurdere effekter og eventuelle økonomiske følger-virkninger for kommunen, samt

at følgende forslag indgår i budgetforhandlingerne for budget 2007:

1. at der oprettes 50 nye elev- og praktikantstillinger, herunder minimum 15 kontorelevstillinger,
2. at der oprettes mindst 30 integrationsstillinger i København, primært med fokus på akademikerstillinger samt brandmænd og service- og specialmedarbejdere. Oprettelsen af stillingerne skal være i overensstemmelse med aftalen om integrations- og oplæringsstillinger som er indgået mellem KTO, Amtsrådsforeningen og KL i marts 2006,
3. at der med henblik på at forbedre Københavns Kommunes image som mangfoldig arbejdsplads ud-nævnes rollemodeller, som repræsenterer Københavns Kommune som en arbejdsplads med mulighed for faglig og personlig udvikling for alle medarbejdere i kommunen. Herudover sættes fokus på øget samarbejde med jobcentre, etniske foreninger og uddannelses institutioner i hele landet,
4. at der iværksættes en ekstern præmiering af de kommunale leverandører, som bidrager med nytænkning i forhold til bl.a. rekruttering og fastholdelse af medarbejdere med anden etnisk baggrund på tværs af faggrupper og niveauer. Præmien består af 100.000 kr. samt adgang til et virksomhedsnetværk og særlige profileringsmuligheder,
5. at der iværksættes en intern præmiering af kommunens forvaltninger og de herunder placerede kommunale enheder, som gør det særligt godt i forhold til mangfoldighedsledelse, herunder rekruttering og fastholdelse af personer med anden etnisk baggrund end dansk. Præmien er på 100.000 kr., og
6. at det skal være attraktivt for medarbejdere i Københavns Kommune at deltage i kurser og aktiviteter, der fremmer integration.

(Beskæftigelses- og Integrationsudvalget og Økonomiudvalget)

Borgmester **Jakob Hougaard**: Jeg vil egentlig bide direkte til bolle, som man siger, og tage fat på temaet sociale klausuler.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Det her, som indgår i aftalen om integrationen, om rekruttering af sociale klausuler er jo i virkeligheden to ting, nemlig hvad kommunen gør som rummelig arbejdsplads, og hvad vi gør med den del af kommunen, som er udliciteret til private, eller som er selvejende institutioner, altså den anden del af kommunens servicevirksomhed. Men altså de sociale klausuler har jo vakt store problemer for nogle partier og har også skabt en del debat i offentligheden om det.

Der vil jeg sige, at Københavns Kommunes beskæftigelsesindsats, vi har jo gode erfaringer med frivillige aftaler med erhvervslivet. Ja, faktisk indgår vi hele tiden frivillige aftaler med det københavnske erhvervsliv om bl.a. at finde pladser til nogle af vores langtidsledige. Vi har lavet jobkampagner, som har haft til formål at formidle, hvad vi har af redskaber og muligheder med den her indsats. Det er aftaler, som virksomhederne er meget villige til at indgå en aftale med os om.

Se, når vi går ud til de her virksomheder og skal lave de her aftaler, så skal vi tale med virksomhedens ledelse, for det her med at lave en rummelig arbejdsplads er jo et spørgsmål om, at der ude på den enkelte virksomhed er en ledelse, som prioriterer det her. Det er det, vi gør i København, fordi Københavns Kommune jo er landets største arbejdsplads, den ledelse, som skal sige, det her er vigtigt, det vil vi som København, ja, det er os her i Borgerrepræsentationen, det er den politiske ledelse her i Københavns Kommune. Det er det, vi gør med de her forslag.

Det er vigtigt, at vi som kommune siger, at vi også skal være med til at skabe plads til nogle af de grupper, som i dag har brug for at komme ind på arbejdsmarkedet. Og når vi lige ser præcis på gruppen af indvandrere, så klarer Københavns Kommune sig ikke nær så godt, som de øvrige københavnske virksomheder. Det skal der naturligvis gøres noget ved.

Vi kan jo ikke komme ud med en stor moralsk pegefinger og sige til virksomhederne, at de skal leve op til et socialt ansvar, hvis kommunen som servicevirksomhed ikke gør det i tilstrækkeligt omfang. Det er derfor, at det her er vigtigt, og derfor er vi nødt til også at stille de her krav til den del af Københavns Kommunes servicevirksomhed som er f.eks. selvejende institutioner.

Hvorfor skal der være forskel på selvejende institutioner, om en kommunal opgave, kommunalt fritidshjem f.eks. løses kommunalt eller som selvejende institution, det er jo en del af den samlede kommunale servicevirksomhed. Vi vil stille de samme krav til os selv, som vi stiller til dem, vi samarbejder med. Det er kernen i de sociale klausuler.

Så derfor er det uforståeligt, at man nærmest tror, at det er et krav, vi vil vælte ind over de samlede københavnske virksomheder. Det er alene et spørgsmål om, at vi som kommune udviser en ledelse, og det håber jeg, der også er et stort bredt flertal, der vil bakke op om her i dag.

Borgmester Martin Geertsen: Nu er det jo andet og mere end selvejende institutioner, vi taler om, og det ville selvfølgelig, kan jeg forstå, i den socialdemokratiske integrationsborgmesters optik være meget nemmere, hvis det hele var kommunalt, fordi så kunne vi sådan set selv styre og lede og bestemme og vurdere, som vi havde lyst til. Sådan ser virkeligheden ikke ud.

Jeg ved godt, det må være frygtelig besværligt det der med, at man skal ud og tale med virksomhed efter virksomhed og selvejende institution efter selvejende institution og overbevise dem om, at her har vi at gøre med noget, som vi godt kunne tænke os at få jeres hjælp til. Det er en frygtelig vanskelig øvelse, det vil jeg da godt erkende, men jeg tror, det er en nødvendig øvelse. Hvis det er sådan, man vil noget på det lange stræk, så tror jeg mere på frivilligheden i forhold til selvejende institutioner i forhold til de dele af det private erhvervsliv, som er inkluderet i forhold til de sociale klausuler.

Derfor mener jeg, der principielt er en afgrundsdyb forskel mellem vores grundlæggende opfattelse af, hvordan man skal håndtere det private erhvervsliv i København, som udkrystalliseres og udmønter sig i, at der er nogle, der står bag den her aftale, og der er nogle, der ikke gør.

Det næste spørgsmål, man kan stille sig selv, det er, hvad i alverden får de her selvejende institutioner, hvad får de private virksomheder i virkeligheden igen, når man går ud og pålægger dem en social klausul?

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Det er også derfor, vi har opstillet en kompetencegaranti for at sige, det private erhvervsliv skal være nogenlunde sikre på, hvad det er for nogle mennesker, som det er, vi gerne vil sende ud til dem, hvad kan de egentlig. Derfor vil vi godt opstille en kompetencegaranti, som siger, de her mennesker, som vi gerne vil have aktiveret, som vi gerne vil have i job ude hos jer, de kan det og det, det kan I være hundrede procent sikre på, det står vi inde for. Derfor opererer vi med en kompetencegaranti.

Så en sidste ting, som ikke er en uvæsentlig ting, nemlig jeg opfatter hele spørgsmålet omkring at få kvinder ud af hjemmene som noget meget, meget væsentligt, der ligger gode elementer i beskæftigelsesaftalen. Men jeg synes godt, at man kan gøre endnu mere. Jeg synes, man kan tage snart sagt alle metoder og midler i anvendelse for at få kvinderne ud af hjemmene, uanset hvor tæt eller hvor langt fra arbejdsmarkedet kvinder med anden etnisk baggrund i virkeligheden er. Jeg tror, de udgør rollemodeller i de enkelte hjem.

Det kan være kvinderne, der er en af nøglerne til at få gjort op med parallelsamfundet, hvor man har en type kultur derhjemme, et sæt regler derhjemme og et helt andet sæt regler, når man kommer ud i det omkringliggende samfund. Der tror jeg, kvinderne vil spille en rolle i forhold til børnenes opvækst, at de ikke oplever 2 parallelle kulturer.

Derfor mener vi, at der skal sættes massivt ind i forhold til kvinder med anden etnisk baggrund, det er der gjort tilløb til i beskæftigelsesaftalen, men jeg synes også, når man taler om rekruttering, om sociale klausuler, om integrationspolitik, at der er det væsentligt at få med, der er det væsentligt at få styrket indsatsen i forhold til kvinder med anden etnisk baggrund.

Per Bregengaard (Ø): Ærlig talt, jeg forstår sådan set ikke, at højrefløjen har så store ideologiske kvababelser omkring det med de sociale klausuler. Der er ikke spor tvang i de sociale klausuler, intet tvang, ikke mere tvang end f.eks. når man udbyder en eller anden anlægsopgave, at man så kræver, at der tages hensyn til miljøet på den og den og den måde, eller hvis kommunen ønsker at bygge i røde mursten, jamen så er det også en tvangsmæssig foranstaltning over for det private erhvervsliv, når man udbyder opgaver, jamen så udbyder man opgaver, hvor der skal bygges i røde mursten.

Det, der sker her, det er, at f.eks. i bygge- og anlægsopgaver at foruden at opridse bestemte kvantitets- og kvalitetsnormer for det byggeri, man laver, så beder man virksomhederne om at byde ind på en løsning af den opgave, så beder man også virksomheden i samspil med det her at byde ind på løsningen af nogle opgaver med henblik på at kvalificere arbejdskraften, f.eks. spørgsmålet om praktikpladser osv.

Det her foregår på markedsgrundlag. De virksomheder, der ikke ønsker at byde ind, jamen de kan lade være at byde ind. De, der mener, at det er en omkostningsforhøjelse for virksomheden, jamen de kan jo lægge den her omkostning til og så lægge ind det tilbud, de nu har. Så jeg forstår sådan set ikke problemstillingen.

Det andet, og det er det punkt, vi måske har haft lidt problemer med, det er det 2. "at" omkring det her pilotforsøg i økonomiforvaltningen omkring anonyme ansøgninger. Den ene overvejelse, man kan gøre, er, at anonymiteten i hvert fald ikke rækker frem til ansættelsessamtalerne, fordi der skal man så måske møde med en sæk over hovedet eller sådan noget. Det, som anonymiteten kan byde ind på, det er i forhold til aflevering af ansøgninger og så med at blive taget ud til ansættelsessamtaler.

Problemstillingen kan jo så være, at det jo af ansøgningen fremgår, hvor man f.eks. har sin uddannelse fra og forskellige andre ting, som man lægger frem i sin beskrivelse af ens kompetencer i forhold til de her ting, og det kan man jo ikke neutralisere.

Vi er enige i, at man skal prøve at lave sådan et forsøg, og den første opgave, som forvaltningen har, er at prøve at beskrive forsøget og så prøve at undersøge, jamen hvem er det, der bliver taget ud til ansættelsessamtaler i dag, før man går i gang med pilotforsøget. Derfor sættes det heller ikke i værk så hurtigt, som det der var lagt op til.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Men ellers er det udmærket område, som højrefløjen også godt kan tillade sig at stemme for, for nu har jeg forklaret, det her er helt på markedets præmisser, højrefløjen kan være ganske trygge ved det her.

Abderrahman Ben Haddou (C): Borgerlige højrefløjspartier er trygge partier, så vi skal nok stemme for noget af det, der er i denne pakke. Men vi vil følge de anvisninger, som vores ordfører, Peter Schlüter, har til os om, hvordan vi skal stemme.

Der er nemlig nogle fornuftige ting i det her oplæg, men det, der sådan gør os skeptiske, er i forhold til, at det lyser meget af, at det er Københavns Kommune, der er forældre til børnene, som er civilsamfundet og dermed også det private erhvervsliv. Vi ved bedst, hvordan det skal gøres, og derfor så har vi en løsning. Altså det vil sige det, vi kalder for socialklausul. Det er, ligesom når man opdrager børn, du skal være sådan og sådan, ellers får du ikke din is.

På samme måde kommer Københavns Kommune nu og fortæller, jamen I skal gøre sådan og sådan og sådan, ellers får I ikke lov til at handle med os.

Jamen der er bare et problem, det er, at Københavns Kommune langt fra lever op til de sociale klausuler, hverken når det drejer sig om beskæftigelse af etniske minoriteter, jo til vask eller rengøring eller et eller andet, så er der mange af dem. Det der er tale om er højere stillinger, og det andet, jeg taler om også, det er, at vi også savner, at Københavns Kommune går mere aktivt ind for det rummelige arbejdsmarked f.eks.

Når vi ser rundt til daglig, hvor jeg er ansat som jobkonsulent, så oplever jeg faktisk, at de private er mere rummelige til at tage folk, nu taler vi ikke om flygtninge og indvandrere, de er mere rummelige til at tage folk ind på arbejdsmarkedet, end Københavns Kommune. Det er da underligt, og så kommer vi bagefter her og fortæller de private virksomheder, at I skal opfylde nogle krav i forhold til nogle sociale klausuler. Det er ligesom, man godt kan blive opfattet som dobbeltmoralisk af visse virksomheder.

Jeg kunne godt tænke mig f.eks. at Coop Danmark, som gør en stor indsats på dette område, også lærte Københavns Kommune noget, at vi også lærte noget. Det er ikke altid os, der skal lære erhvervslivet noget. Post Danmark f.eks. kunne man sagtens kalde Post Istanbul, fordi der er så mange indvandrere ansat der. Men der er mange virksomheder, hvor Københavns Kommune kunne lære noget af, i stedet for at det altid er os, der er de store, smarte og de gode.

Wallait Khan (U): Jeg vil bare sige, at engang var vi meget, meget glade for og meget, meget stolte af, at vi har gjort noget rigtig godt, at vi har vedtaget, at Københavns Kommune som arbejdsplads skal afspejle sin befolkningssammensætning. Jeg synes, det var rigtig godt.

Men hvad var resultatet, vi tænkte bare på, at nu har vi fået så mange procent af indvandrere i arbejde som rengøringsassistenter og som plejehjemsmedarbejdere og alt det her. Så synes jeg, det er meget meget fint, at vi nu åbner muligheder for dem, som er veluddannede, og som har akademisk uddannelse, så vi åbner døren for dem, når vi siger, at man skal tage hensyn til deres uddannelsesønsker og alt det her.

Men så satser man også på lederuddannelser, jeg synes, det er fremragende, og så tænker man også på at have flere praktikantstillinger og flere integrationsmedarbejdere eller stillinger.

Jeg synes i det hele taget, at dette forslag er fremragende, og jeg er meget, meget stolt af det her, når jeg siger, at Københavns Kommune er engageret, og det kan man se fra forskellige forslag, som vi har vedtaget i dag. Jeg tager bare hatten af, og jeg siger meget, meget fint, det er rigtig gode initiativer, og vi støtter, eller nu kan jeg ikke sige vi, jeg støtter det her.

Peter Schlüter (C): Vi har åbenbart ikke helt forladt emnet sociale klausuler, fordi Per Bregengaard siger jo, at der ikke er tale om tvang med hensyn til de sociale klausuler. Men hvad vil han så

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

kalde det, undskyld mig, der er da tale om tvang, der er tale om stigmatisering, der er tale om at føre noget ned over det private erhvervsliv, som arbejder stik mod de principper, som skal føre os videre.

Hvad er vi så udsat for, ældgammel retorik fra Enhedslistens side, intet nyt under solen, vi har stadig væk fløjlshandskerne på, beklageligt nok.

Så siger Per Bregengaard ellers, at højrefløjen har kvababelser. Hvad er det, vi har kvababelser over, hvem er det, er det erhvervslivet, der har kvababelser, er det lokalrådene, der har kvababelser, er det de frivillige organisationer, der har kvababelser, for det er dem, vi taler om, som har kritiseret de sociale klausuler? Det holder jo ikke, det vil blive en gang juridisk miskmask. Det vil være umuligt at udmønte de sociale klausuler, så det er jo i virkeligheden tom luft.

Vi skal ud af belønningsprincippet, der var jo den her bemærkning om, at integration skal belønnes. Det er jo også noget pjat, integration er da en belønning i sig selv eller hvad.

Men der er jo altså nogle principper, som vi ikke længere hylder, og det er meget, meget trist. Stadig væk så kommer vi til at hænge fast i de her passivitetsprincipper, i de her klientroller. Vi skal ud og stille nogle krav, vi skal ud og gøre gældende, at hvis man vil være med i det danske samfund som en aktiv københavnere, så skal man tage et medansvar, man har et medansvar, det er det, vi mener på den borgerlige fløj. Det er det, vi synes, der mangler.

Ikke desto mindre så er vi faktisk, og det kan være, det kommer som en overraskelse, så er vi ansvarlige nok til at sige, der er nogle rigtig gode elementer, og dem er vi også med på selvfølgelig. Vi stemmer faktisk for en række af de her forslag, det ville også være dybt uansvarligt andet, men vi har nogle helt klare forbehold.

Desværre, må vi jo bare notere os, har alting været handlet af på forhånd. Da vi blev inviteret med til forhandlinger, var det en ceremoni, det var et spil for galleriet, vi kunne skrive under her og så ellers bare acceptere, at venstrefløjen har handlet det hele af og aftalt det hele på forhånd. Den borgerlige fløj var til grin.

Per Bregengaard (Ø): Jeg vil sige til Peter Schlüter, at det private erhvervsliv nogle gange er lidt gammeldags. Altså dengang, og det sker stadig væk, når man strammer på miljøregler, når man udbyder nogle bestemte opgaver og stiller miljøkrav, jamen det er der også virksomheder, der stritter imod, og det kan ikke lade sig gøre osv. Men det er jo et led i udbuddet.

På samme måde så er de her såkaldt sociale klausuler jo et led i udbuddet. Dem der vinder det er ikke dem, der kræver belønning, dem der vinder de her udbud, det er dem, som hvis det var på frivillig basis, ikke krævede noget for det her. Fordi det er jo alt andet lige dem, der kan komme med det billigste tilbud, så det må da være den rigtige vej at gå, at de virksomheder, som løser opgaven på frivillig basis, er inde over det her politikområde, fordi de også mener, at virksomheden har gavn af det. Det er dem, der vinder i konkurrencen. Dem der er fodslæbende, jamen de må så tilpasse sig de nye vilkår på nøjagtigt samme måde som omkring miljøkrav.

Så der er ingen forskel for mig at se på de her ting.

Omkring Ben Haddous indvending omkring at kommunen ikke er verdensmester på de her ting, det er rigtigt nok, det er kommunen ikke, når det drejer sig om at have en ordentlig etnisk repræsentation i en række forskellige jobs. Der er nogle job, ikke kun de lavtkvalificerede, men også f.eks. lærerjobbene, hvor vi ligger ret pænt, og hvor det er ret attraktivt at ansætte tosprogede lærere, som de hedder.

Det, jeg bare vil sige, er, at vi faktisk har strammet op på det her punkt, for målkravene er ikke længere, at andelen af kommunalt ansatte med anden etnisk baggrund skal svare til byens sammensætning. Hvis man ser på det 1. "at", så er det nye jo, at man ikke kan klare opgaven ved kun at ansætte folk i rengørings- og medhjælperjob.

Der står faktisk også oversat, at hvis der er 5 pct. med anden etnisk baggrund, der har akademikeruddannelser, så skal det også afspejle sig i kommunen, at 5 pct. af akademikere ansat i kommunen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

skal have anden etnisk baggrund. Det er en fin ting, at det her er skrevet ind, det her er nogle anderledes måltal, og dem skal vi da gøre alt for at forfølge. Der er nogle initiativer til, hvordan man vil prøve at forfølge dem, så kommunen kan blive bedre, end den er i dag.

Så i stedet for den her surhed, så synes jeg også, man skal sige, det er faktisk noget ret fornuftigt, der sker på dette område. Så kan man, fordi man er lidt gammeldags og bagstræberisk så gå ud og sige, jamen vi vil ikke have sociale klausuler, for det vil de mest reaktionære eller bagstræberiske dele af det private erhvervsliv heller ikke have.

Peter Schlüter (C): Hr. Per Bregengaard, det handler jo om, at kommunen skal begynde at erkende sit medansvar for situationen og for den nu i mange, mange år manglende integration. Når det er kommunen, så er det også politikerne bag de tidligere forlig og de tidligere tiltag, som skal erkende deres medansvar for situationen og for, at det står så elendigt til i dag.

Det kan jo ikke være mere enkelt, og det handler om, at man endnu ikke har formået at forny sig, at man tænker stadig væk i de samme baner, det er det, vi vil have ændret på. Hvordan gør man det, det gør man primært ved at finde ud af, hvad er status, hvor er vi henne, hvad får vi for de mange, mange hundrede millioner kroner, nogle siger næsten en halv mia. kr., der bliver brugt hvert år på integrationsfremmende tiltag. Hvad bliver pengene brugt til, hvorfor har vi ikke fået noget for pengene?

Det handler om, at vi skal lære også at dokumentere. Det handler om, at man skal indføre en såkaldt evalueringskultur i det offentlige i Københavns Kommune, man skal lære at bruge nye værktøjer til at måle sine resultater med. Det foreligger der en masse gode konstruktive forslag til, hvordan man gør. Må jeg tillade mig at minde om en meget stærkt kritisk, men også meget konstruktiv rapport fra Rambøll Management, som blev offentliggjort for ikke så lang tid siden, som indeholder en række konstruktive forslag, som De Konservative meget, meget gerne ser forankret i den kommende integrationspolitik.

Det er da helt indlysende vigtigt, at vi ved, hvad vi får for pengene, vi ved, hvad det er for nogle tiltag, der virker, hvad der ikke virker. Hvis ikke man kan dokumentere, så aner man jo ikke, hvor man skal hen.

Venstre, Konservativt Folkeparti og Dansk Folkeparti stillede følgende ændringsforslag:
"4 – 6 at erstattes med følgende:

1.: At Københavns Kommune indfører en kompetencegaranti:

En kompetencegaranti er en garanti, som Københavns Kommune udsteder på vegne af den enkelte indvandrer uden for beskæftigelse. Kompetencegarantien er kommunens garanti for den enkelte indvandrers niveau for eksempel danskkundskaber.

2.: At Københavns Kommune indgår frivillige aftaler med det private erhvervsliv i København

Københavns Kommune tager initiativ til at indgå frivillige aftaler med det private erhvervsliv i København med henblik på over en på forhånd nærmere bestemt årrække at oprette en række praktikpladser og placere et antal langvarigt ledige – herunder unge uden kompetencegivende uddannelse – i virksomhederne.

3.: At Københavns Kommune yder en særlig indsats over for kvinder med anden etnisk baggrund

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

Københavns Kommune iværksætter en særlig indsats over for kvinder med anden etnisk baggrund end dansk. Indsatsen retter sig både imod kvinder med og uden tilknytning til arbejdsmarkedet. Initiativerne kan omfatte mentorordninger, produktionshøjskoler for kvinder, ægtefælle-aktivering, iværksætterhoteller for kvinder etc."

Der ønskedes delt afstemning og det af Venstre, Konservativt Folkeparti og Dansk Folkeparti stillede ændringsforslag samt om selve indstillingen.

Ændringsforslagets 1. del blev forkastet med 39 stemmer imod 15.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Ændringsforslagets 2. del blev forkastet med 39 stemmer imod 15.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Ændringsforslagets 3. del blev forkastet med 38 stemmer imod 15.

For stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Imod stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Ændringsforslaget var dermed forkastet.

Der stemtes derefter om selve indstillingen.

Indstillingens 1. at-punkt blev godkendt med 39 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingens 2. at-punkt blev godkendt med 54 stemmer.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Indstillingens 3. at-punkt blev godkendt med 54 stemmer.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Indstillingens 4. at-punkt blev godkendt med 39 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingens 5. at-punkt blev godkendt med 39 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingens 6. at-punkt blev godkendt med 41 stemmer imod 13.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O og V.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Indstillingens 7. at-punkt, 1. at, blev godkendt med 54 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Indstillingens 7. at-punkt, 2. at, blev godkendt med 50 stemmer imod 4.

For stemte: A, B, C, F, Wallait Khan (løsgænger), V, Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.
Imod stemte: O og Winnie Berndtson (løsgænger).

Indstillingens 7. at-punkt, 3. at, blev godkendt med 54 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Indstillingens 7. at-punkt, 4. at, blev godkendt med 39 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.
Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingens 7. at-punkt, 5. at, blev godkendt med 39 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.
Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingens 7. at-punkt, 6. at, blev godkendt med 51 stemmer imod 0. 3 undlod.

For stemte: A, B, C, F, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Følgende undlod at stemme: O.

Indstillingen blev herefter godkendt med 39 stemmer imod 13. 2 undlod at stemme.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O og V.

Følgende undlod at stemme: Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

=====

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg skal gøre opmærksom på, at vi er nået til punkt 10, og vi har brugt 4½ time, så vi må se, hvordan det går.

=====

10) BR 386/06. Sammenlignende undersøgelse af havnetunnelforslag

Indstilling om,

at redegørelsen "Sammenlignende undersøgelse af havnetunnelforslag" tages til efterretning, at der til enhver analyse af "havnetunneller" modstilles en analyse, der bygger på "ingen tunnel", at Økonomiforvaltningen og Teknik- og Miljøforvaltningen pålægges i forbindelse med kommuneplanstrategien allerede inden sommeren 2007 og inden for en samlet økonomisk ramme på 2 mio. kr. at udarbejde en nærmere redegørelse for byudviklingsmulighederne i Nordhavnsområdet set i sammenhæng med den nødvendige udbygning af infrastrukturen i forbindelse hermed, at der gives en tillægsbevilling på 2 mio. kr. til Økonomiforvaltningens bevilling Økonomisk forvaltning, anlæg, funktion 6.51.3. til dækning af udgifter i forbindelse med udarbejdelsen af ovennævnte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

redegørelse, der anvises kassemessig dækning på Økonomiforvaltningens bevilling Kassen funktion 8.05.5.,

at beløbet på 2 mio. kr. tilbageføres til kassen (Økonomiforvaltningen, funktion 8.05.5) i forbindelse med udmøntningen af midlerne fra salget af eldelen af KE, samt

at der på baggrund af resultatet af arbejdet med Kommuneplanstrategi 2007 og planlægningen af byudviklingen langs Øresundskysten inden sommeren 2007 tages stilling til, om forvaltningerne skal pålægges at arbejde videre med en nærmere belysning af de i rapporten nævnte forslag til linjeføringer: en langsgående tunnel under havnens bund og en kombination af en havnetunnel fra Nordhavnen til Refshaleøen med en løsning på Amager via tunnel.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Karin Storgaard (O): Hvis der nu er nogen, der tror, vi skal have en lang debat om denne redegørelse, så skal vi ikke det, fordi efter at redegørelsen er udsendt til Borgerrepræsentationen, så er der kommet svar på 11 spørgsmål, som jeg har stillet til forvaltningen, og som ikke har været behandlet i Teknik- og Miljøudvalget. Det vil sige, de ligger heller ikke på bordene til jer, der ligger heller ikke et notat fra Teknik & Miljø til økonomiforvaltningen.

Så derfor vil jeg bede om, at vi tager sagen tilbage i Teknik- og Miljøudvalget og behandler det der. Jeg har ligesom forstået på forhånd, at der er stemning for, at det gør vi. Så jeg vil bede om, at vi ikke bruger tiden på at debattere her, men lader den gå i udvalg.

Jesper Schou Hansen (V): Det vil Venstre også gerne tilslutte sig. Skulle der mod forventning ikke være opbakning til det, så har vi stillet et ændringsforslag som er det, der også kan læses fra udvalgsbehandlingen, der blot handler om, at man på side 7 i sidste afsnit i undersøgelsen vælger at skrive, at man skal gå videre med det af Københavnertunnelgruppens foreslåede forslag omkring en city-terminal, at man ikke tager rapportens afsnit på lige netop det område til efterretning.

Såfremt ændringsforslaget ikke måtte blive vedtaget i øvrigt, så har vi så en protokolbemærkning, der er afleveret.

Borgmester **Klaus Bondam:** Jeg skal meddele, at Det Radikale Venstre vil stemme for det af Dansk Folkeparti stillede ændringsforslag. Nu er det i denne sag sådan, at vi hverken i dag eller i morgen eller i overmorgen. endsige i næste uge. skal beslutte os til, om vi skal have havnetunnel eller ikke have havnetunnel. Det er afgørende for Det Radikale Venstre, at så store beslutninger bliver debatteret grundigt både blandt politikerne og i udvalget. Så vi ser frem til at behandle det her igen i udvalg.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg kan forstå, at Dansk Folkepartis ordfører ønskede en hvad, en direkte henvisning? Det fremgik ikke helt af Dansk Folkepartis ordførers tale.

Karin Storgaard (O): Jeg vil bare bede om en direkte udvalgshenvisning, så vi får sluttet af her.

Et forslag fra Dansk Folkeparti om direkte at tilbagevise sagen til Teknik- og Miljøudvalget blev godkendt uden afstemning.

=====

11) BR 397/06. Aftale med KE Afløb A/S for at muliggøre anlæg af Nordhavnsvejen på tværs af Lersøgrøften
Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

at aftale mellem Københavns Kommune KE Afløb A/S om tilpasninger af KE Afløb A/S' projekt for rørlægning af Lersøgrøften m.h.p. fysisk at sikre muligheden for efterfølgende at kunne etablere en ny overordnet vejforbindelse mellem Lyngbyvej og Nordhavnen godkendes, at der af kassen (Økonomiudvalget, funktion 8.05) gives en kapitalbevilling på kr. 8.425.000 som kompensation til KE Afløb A/S for at gennemføre de nødvendige tilpasninger som beskrevet i aftalen, samt

at beløbet på kr. 8.425.000 tilbageføres til kassen (Økonomiudvalget, funktion 8.05) i forbindelse med udmøntningen af midlerne fra salget af eldelen af KE, idet vejprojektet er en del af den politiske aftale om metro cityring.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Søren Pind (V) deltog ikke ved behandling af sagen på grund af inhabilitet.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

12) BR 384/06. Retningslinier for udlejning af støttede kollegie- og ungdomsboliger i Københavns Kommune i forbindelse med studiestart i efterårssemestret

Indstilling om,

at de midlertidige retningslinier for udlejning af støttede kollegie- og ungdomsboliger i Københavns Kommune fra efterårssemestret 2005 videreføres indtil videre.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

13) BR 376/06. Lokalplanforslag "Fuglsang Allé" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om,

at forslag til lokalplan "Fuglsang Allé" med tilhørende forslag til tillæg til Kommuneplan 2005 vedtages med henblik på fælles offentliggørelse,

at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder (eksklusive juli måned),

at offentliggørelsen annonceres i områdets lokalpresse, samt

at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, en lokal udstilling samt et borgermøde i form af et orienteringsmøde vedtages.

(Teknik- og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

14) BR 374/06. Lokalplan "Runddel-karreen" med tilhørende kommuneplantillæg

Indstilling om,

at lokalplan "Runddel-karreen" med tilhørende tillæg til Kommuneplan 2005 vedtages endeligt.

(Teknik og Miljøudvalget og Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

15) BR 373/06. Byfornyelse Runddel-karreen

Indstilling om,

at det af Byfornyelse København udarbejdede byfornyelsesforslag for Runddel-karreen vedtages endeligt med den under sagsbeskrivelsen foreslåede ændring om, at ejendommen Prinsesse Charlottes Gade 59 ikke indgår i det fælles gårdanlæg,

at Teknik- og Miljøudvalget bemyndiges til at godkende gennemførelsesprojektet for friarealforbedringerne,

at Teknik- og Miljøudvalget bemyndiges til at forlange eventuelle rettigheder, som det er nødvendigt at råde over til gennemførelse af byfornyelsen, afstået mod erstatning, samt

at Teknik- og Miljøudvalget bemyndiges til at afholde de med friarealforbedringerne forbundne udgifter

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes inden for Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

16) BR 341/06. Endelig vedtagelse af lokalplan "Bisiddervej"

Indstilling om,

at lokalplan "Bisiddervej" vedtages endeligt uden ændringer i forhold til det offentliggjorte forslag samt med de i indstillingen foreslåede redaktionelle ændringer.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

17) BR 357/06. Lokalplanforslag "Hf. Våren"

Indstilling om,

at forslag til lokalplan "Hf. Våren" vedtages med henblik på offentliggørelse,

at indsigelsesfristen fastsættes til 2 måneder, samt

at den foreslåede dialogstrategi bestående af en hjemmeside for planen, indkaldelse af beboerne i Hf. Våren til et orienteringsmøde samt offentliggørelse i områdets lokalaviser vedtages.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

18) BR 359/06. Vedtægtsændringer i KE-aktieselskaberne

Indstilling om,

at vedtægterne for KE-aktieselskaberne ændres som beskrevet i nærværende indstilling på efterfølgende, ekstraordinære generalforsamlinger i selskaberne, samt

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

at Borgerrepræsentationen tiltræder, at kompetencen til, som generalforsamling, at foretage ændringer i moder- og komplementarselskabernes vedtægter er delegeret til Teknik- og Miljøudvalget, når vedtægtsændringerne ikke er af overordnet principiell og økonomisk betydning for kommunen. (Teknik- og Miljøudvalget)

Jette Gottlieb (Ø): Det er jo ikke nogen hemmelighed, at Enhedslisten kunne ønske sig noget helt andet end det, der er tilfældet. Vi kunne nemlig ønske os, at al forsyning var offentlig, uanset om det drejede sig om vand eller gas eller luft, som nogle sikkert også gerne i fremtiden vil privatisere. Men det er jo ikke tilfældet, og der er blevet lavet nogle selskaber.

Det, vi kan sige om de her vedtægtsændringer, det er, at de i hvert fald bidrager til, at kommunen kan beholde sin politiske retningslinjeudstikelse i forhold til selskaberne, når man nu har opgivet den egentlige kontrol med dem. Det er selvfølgelig positivt.

Vi vil dog gerne bede om, at vores protokolbemærkninger bliver videreført.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Enhedslisten ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:
"Enhedslisten ønsker at tilkendegive, at forsyningsområdet bør være offentligt. Enhedslisten opfatter derfor ikke vedtægtsændringerne som omfattende nok i henseende til sikring af den politiske kontrol med selskabernes politik og drift."

=====

19) BR 383/06. Garanti for realkreditlån til 7 almene afdelinger i Tingbjerg samt anvendelse af byfornyelsesmidler til kommunale pladser og belysning af kommunale vejstykker i Tingbjergs Gavpladser

Indstilling om,

at Teknik- og Miljøudvalget bemyndiges til at godkende, at der gennemføres byggeskadearbejder, miljøarbejder samt renoverings- og forbedringsarbejder for 322.419.000 kr. i afdelingerne Tingbjerg 1-2 under FSB bolig (FSB) og afdelingerne Tingbjerg 1-5 under Samvirkende Boligselskaber (SAB), at Teknik- og Miljøudvalget bemyndiges til at godkende de endelige projekter og udgifterne hertil, under forudsætning af, at de endelige projekter ikke afviger væsentlig fra de foreliggende, at Teknik- og Miljøudvalget bemyndiges til at afgive kommunal garanti på op til 100 % af 30-årige realkreditlån på tilsammen 322.419.000 kr. i forbindelse med renovering og ombygningsarbejder i afdelingerne Tingbjerg 1-2 under FSB og afdelingerne Tingbjerg 1-5 under SAB. Landsbyggefonden regaranterer kommunen for 50 pct. af et evt. tab på lån på tilsammen 242.951.000 kr. vedrørende byggeskadearbejder, miljøarbejder samt arbejder vedrørende tilgængelighed, at projekt til renovering af kommunale pladser og belysning af resterende dele af kommunale vejstykker i Tingbjerg, kaldet "Tingbjergs Gavpladser" og Belysning af "Ringvejen" godkendes, at bemyndige Teknik- og Miljøforvaltningen til at meddele tilsagn om anvendelse 7.600.000 kr. (eksklusive moms) af byfornyelsesmidler til pladser og veje, samt at der anvises kasse-mæssig dækning for de 7.600.000 kr. til finansiering af pladser og veje på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling, Vej og Park, konto 2.22.3, i 2007. Der henvises til vedlagte notat. Det forudsættes, at tildelingen af anlægsbevillingen i 2007 sker med forbehold for Borgerrepræsentationens bevilling af rådighedsbeløb til Teknik- og Miljøudvalget i 2007. (Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

20) BR 380/06. Busfremkommelighed på Store Kongensgade

Indstilling om,

at der etableres forbedret busfremkommelighed på Store Kongensgade ved:

- øgede parkeringsrestriktioner
- etablering af kombinerede cykel-/højresvingsspor
- prioritering af bustrafikken i Store Kongensgade i signalanlæggene ved Dronningens Tværgade og Gothersgade
- tilpasning af kapaciteten for den øvrige trafik til fordel for busserne i signalanlægget ved Esplanaden, at det foreslås Københavns Politi, at der i kryds males opmarchfelter for cyklister foran højresvingsbane for biler, samt

at der gives en anlægsbevilling på 0,6 mio. kr. under Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, Vejanlæg) i form af en udgiftsbevilling på 1,2 mio.kr. og en indtægtsbevilling på 0,6 mio. kr. til forbedring af busfremkommeligheden på Store Kongensgade.

Det forudsættes, at de provenumæssige konsekvenser af indførelsen af parkeringsrestriktioner fra 2006 og fremefter som følge af busfremkommelighed Store Kongensgade finansieres indenfor Teknik- og Miljøudvalgets budgetramme.

Mindreindtægten på 100.000 kr. i 2006 er på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Parkering København, konto 2.11.1. Der anvises kasse-mæssig dækning for kompensationen på Teknik- og Miljøudvalgets bevilling Vej og Park, konto 6.51.1.

Det forudsættes endvidere, at provenutabet for 2007 og fremefter indgår i budgetforhandlingerne for 2007.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Borgmester **Klaus Bondam**: Der er forskellige holdninger i denne sag, det er nok ikke nogen hemmelighed. Men det er nu ikke det, der bringer mig herop.

Det, der bringer mig herop, er at gøre forsamlingen opmærksom på, at den protokolbemærkning, som Dansk Folkeparti afgav ved udvalgsbehandlingen, hvoraf det fremgår, at Dansk Folkeparti ikke kan acceptere, der nedlægges 193 p-pladser, ikke er korrekt. Der nedlægges ikke 193 p-pladser, men 72 i dagtimerne, som dog kan anvendes til halvtimesparkering i tidsrummet mellem kl. 12 og kl. 15, og 23 af de 72 pladser kan også anvendes imellem kl. 15 og kl. 18.

De 173 pladser, som nævnes i protokolbemærkningen, er altså opstået ved at lægge tallene lidt for mange gange sammen.

Jeg håber, at jeg med det her har rettet den misforståelse.

Jesper Schou Hansen (V): Venstre har en protokolbemærkning til sagen, hvor vi har skrevet, at Venstre er ikke tilhænger af nedlæggelsen af et stort antal parkeringspladser. Jeg tror ikke så meget, det er det konkrete antal i sagen, det kommer an på, om det er over eller under 100, men at man her igen tager et område i byen, hvor antallet af parkeringspladser er stærkt begrænset. Der vælger man at gøre indhug i det antal parkeringspladser, som borgerne i byen har til rådighed. Det er der, hvor det begynder at gøre ondt.

Jeg synes, at venstre-fløjen med Klaus Bondam i spidsen laver kannibalisme på parkeringspladserne i København ud over de rammer, vi aftalte i forbindelse med parkeringsforliget. Det synes jeg ikke, der er nogen rimelighed i.

Jeg er enig i, at vi godt kan have en diskussion om, hvornår vi starter med at tælle det antal parkeringspladser, vi skal nedlægge, men jeg synes da godt, at der er nogle, der har fundet speederpedalen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

frem her og har fået skruet voldsomt op for tempoet på nedlæggelse af parkeringspladser, før det er, vi begynder at tale om, hvor mange vi skal nedlægge, og hvor mange vi skal oprette i forbindelse med, at vi skal have skabt parkeringspladser i konstruktion.

Derfor har jeg i udvalget løftet pegefingern, og det gør jeg her i Borgerrepræsentationssalen igen og siger, at vi ikke er tilhængere af det tempo, som man i øjeblikket har med nedlæggelsen af parkeringspladser. Derfor vores protokolbemærkning.

Hamid El Mousti (A): Jeg vil gerne sige til det ærede medlem Jesper Schou Hansen, at grunden til, at der er så korte parkeringstider, er, at de er reserveret til de handlende, de skal også kunne bruge det. Det er ikke til parkering, det bliver aflastning af varer osv.

Karin Storgaard (O): Nu siger borgmester Klaus Bondam, at tallet er 72. Jeg vil bare sige til borgmesteren, at jeg spurgte netop forvaltningen, om det var rigtigt, at det var 193, og det blev så sagt, at det var det. At der så er sket en tællefejl, det er jeg så ked af, så det vil så sige, jeg skal have rettet min protokolbemærkning til, at der skal stå 72 ifølge forvaltningen.

Men så vil jeg sige, at jeg faktisk ligesom Venstre er meget enig i, at der sker alt for mange nedlæggelser af parkeringspladser. For det første er der nedlagt 5.830 parkeringspladser fra 1995 til 2003. Derudover er der jo efter 2003 yderligere nedlagt parkeringspladser.

Så vil jeg gøre opmærksom på parkeringsforliget, fordi i aftalen om parkeringsforliget, som jo er tiltrådt, ja, jeg vil næsten tro, det er alle, der har tiltrådt det. Der var noget med, at Venstre ikke var med i første omgang, men de er kommet med senere. Men der står udtrykkeligt, at parterne er enige om at etablere 4.000 nye pladser i konstruktion i de indre brokvarterer inden for anlægsrammen på 1,2 mia. I takt hermed nedlægges 1.000 eksisterende pladser i gadeplan.

Så jeg vil godt vide, hvordan man kommer til, at man skal nedlægge massevis af parkeringspladser, før man overhovedet bygger noget af det nye. Jeg ved godt, vi har vedtaget, at der skal være parkeringshuse bl.a. i Gothersgade og andre steder, men de er jo stadig væk ikke kommet de parkeringspladser. Det er så den ene ting, jeg anker over, det er nedlæggelse af parkeringspladser.

Det andet, som jeg synes er meget mere alvorligt, det er, at man ikke har lyst til at fortælle borgerne om det, man vil ikke høre borgerne, fordi man mener ikke, det er nødvendigt at høre borgerne. Der er jo rigtig mange borgere, der bor der, måske ikke lige i selve Store Kongensgade, de bor oppe i etagerne så i hvert fald, men de bor i sidegaderne.

Der er en masse forretninger, der er en masse restauranter og cafeer, og ingen synes man, det er nødvendigt at spørge, om de synes, det er en god ide. Jeg troede, at vi var enige om her i Borgerrepræsentationen anført af overborgmester Ritt Bjerregaard, at vi skulle have en åben by og en åben dialog. Men der er altså nogle ting, der ikke skal ud til folk.

Det er jeg meget ked af, jeg håber, det må være en eller anden fejl, at man ikke synes, at man skal fortælle borgerne om det, før det er vedtaget i Borgerrepræsentationen. Det synes jeg ligesom er den forkerte vej at gå. Så det vil jeg gerne bede om, at man også tager stilling til.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg vil gerne henlede gruppeformændenes opmærksomhed på, at forsamlingen ikke er beslutningsdygtig.

Abderrahman Ben Haddou (C): Med de ændrede tal, der er fremkommet med hensyn til nedlæggelse af antal parkeringspladser, så vil jeg blot sige, at Det Konservative Folkeparti tilslutter sig Dansk Folkepartis protokolbemærkning, idet vi heller ikke er så glade for, at der nedlægges så mange p-pladser, inden der er blevet bygget nogle.

Så vil jeg gerne appellere til den nye eller for mig nye, fordi jeg har jo ikke været her så længe i den nye forsamling, nye teknik- og byggeborgmester Klaus Bondam, jeg håber, at man er opmærksom

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

på i sin forhåbende plan for at gøre det renere miljømæssigt i København, også bruger forvaltningen til at undersøge konsekvenserne af indsnævringen af kørebaner i København med det resultat, at vi i dag oplever tusindvis af biler, der dagligt holder stille og damper.

Hvorfor jeg siger det? Det er ikke engang undersøgelser, det er helt klart bevist, at netop en bil, der kører i tomgang, er den farligste køremiddel mod mennesker og mod miljøet. Når jeg taler om mennesket, så er det selvfølgelig sundhed, jeg tænker på. Der er faktisk tyske byer, hvor man, jeg ved godt, vi har tomgangsregulativ, men hvem overholder det, det er der ingen, der gør. Vi har med vores flippede miljøplaner været årsag til, at der er flere og flere biler i dag i København, som står i rad og række kilometervis og damper og oser.

Vi kan godt være enige om, at det er et problem, det tror jeg vi også er enige om i Det Konservative Folkeparti, at der er så mange biler, der skal ind imod København, men man må også spørge sig selv, om det nu er klogt at indsnævre banerne, således at man gør det besværligt, for de kommer jo alligevel ind, de kommer jo alligevel ind. Så vær lige opmærksom på det problem.

Vi har et klart eksempel, man kan jo bare tage Dalgas Boulevard, hvor jeg i øvrigt har boet i 17 år, der er desværre den konservative borgmester blevet påvirket af De Radikale, så lige pludselig har man fundet ud af, at man skal indsnævre under Lindevangsbroen. Hvad betyder det, der holder biler kilometervis i dag? Vi har haft 4 kørebaner igennem årtier, pludselig er der kun 2 kørebaner, og så damper bilisterne hele dagen. Er det den måde, man skal løse miljøproblemer på?

Så kommer vi så i slutningen af året bagefter og begynder at hykle om, at vejens beskaffenhed er farlig for bilister, for cyklister. Det er den altså også på visse strækninger.

Det er derfor, jeg siger, hvis man skal prioritere, når man skal købe noget tøj, så skal man i hvert fald købe noget, der holder på varmen, når det er en kold tid, og noget, der er sådan kort, når det er sommer.

Kære venner, det nytter ikke noget at skønmale vejene, hvis vi har nogle veje, der er livsfarlige at færdes på. Lad os reparere hullerne for både bilister og cyklister, sådan så de kan komme trygt igennem København, før vi begynder med alle mulige miljøflip rundt omkring. Det gavner ikke noget, oven i købet gavner det ikke noget, når der opstår lange køer, der damper i løbet af myldretiden.

Winnie Berndtson (U): Nu må vi da se at komme tilbage til Store Kongensgade og busserne. Jeg er helt sikker på, at den nuværende miljøborgmester vil lave lige så flippede miljøpolitik som den tidligere, og det er kun godt for byen og dens borgere. Det er jeg fuld af fortrøstning i forhold til.

Den her sag handler faktisk om busfremkommelighed, den har på intet tidspunkt handlet om, at vi har forhandlet, hvor mange parkeringspladser, vi nu kunne slippe af med. Men vi har en gadestrækning i Store Kongensgade, hvor bussen ganske enkelt ikke kan komme igennem, så det her handler om at prioritere den kollektive trafik.

Når man nu klynker så meget over de der parkeringspladser, der bliver nedlagt, fint for det, man må jo godt mene, at de skal bibeholdes alle sammen. Men det er sådan lidt ærgerligt, at man ikke også lige gider kigge på kortene og se, at det faktisk ikke kun er bilisterne, der betaler en pris, det er faktisk også cyklisterne, der betaler en pris, fordi 2 steder på den her strækning skal cyklerne i stedet for at have deres egen cykelsti ud og dele højresvingsbane med bilisterne. Så både cyklisterne og bilisterne betaler en pris for det formål, vi har valgt at fremme med det her, nemlig at bussen, den kollektive trafik skal kunne komme frem.

Jesper Schou Hansen (V): Faktisk var det egentlig Hamid El Mousti, der fik mig op på talerstolen i 2. omgang. Det var faktisk, fordi han kom med noget værre vrøvl, hvor han begyndte at ævlebevle om, at det her forslag var bl.a. for erhvervslivets skyld, at nu skulle der være plads til, at man kunne stoppe ud for de her butikker i en kortere periode, og derfor skulle man ikke have den her langstrakte parkeringstid.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Dette forslag er lavet på grund af busfremkommeligheden og har absolut intet at gøre med en borgmester eller andres ønske om at gøre noget godt for erhvervslivet. Det ville måske være ønskeligt og fremmeligt for dialogen og debatten, om Hamid El Mousti nu havde læst sagen anden gang, da han fik den præsenteret.

Karin Storgaard (O): Jeg vil bare gøre opmærksom på, at Dansk Folkeparti intet har imod forbedret busfremkommelighed, tværtimod. Men jeg er ikke helt enig med Winnie Berndtson, der siger, at det har ikke noget med nedlæggelse af parkeringspladser eller noget i den retning at gøre, det har det jo, det står jo omtalt i indstillingen. Derfor er man altså nødt til at gøre opmærksom på det, og specielt når man ikke har lyst til at orientere nogen som helst om, hvad det er, der foregår.

Så vil jeg bare lige gøre opmærksom på, at min protokolbemærkning kommer til at lyde, som den har gjort hidtil, indtil vi når ned til "kan ikke acceptere, at der nedlægges 72 p-pladser, oplyst på BR-mødet den 14.6.2006."

Borgmester **Klaus Bondam:** Jeg vil starte med at kvittere over for den tidligere miljøborgmester, den del af miljøflippet skal jeg nok fortsætte, og det glæder jeg mig til, at vi kan arbejde sammen om.

Så vil jeg sige, at enhver vælger, der har sat deres kryds ved Det Radikale Venstre ved kommunevalget den 15. november, har været helt bevidste om, at de har sat deres kryds ved et parti, som har ønsket at styrke fremkommeligheden for den kollektive trafik, som har ønsket at styrke den kollektive trafik, som har ønsket at styrke og øge fremkommeligheden for cyklisterne.

Jeg tror heller ikke, at der i hvert fald for Det Radikale Venstres vælgere er en eneste, som er i tvivl om, at vi er et parti, som er stor tilhænger af kørselsafgifter, fordi vi mener, det er den effektive måde at begrænse biltrafikken i København.

Med andre ord, vi ønsker at adfærdsregulere, vi ønsker at sikre, at færrest mulige bruger bilen i byområderne.

Vi vedgår naturligvis den p-aftale, den parkeringsstrategi, som vi er en del af, og vi glæder os til at evaluere, som vi har været inde på et tidligere punkt her i aften. Men lad mig lige slå fast, hvad det er, der fremgår der. Det fremgår, at i Indre By skal taksten op, og så fremgår det også af aftalen, at der i brokvartererne, altså i brokvartererne skal anlægges 4.000 nye p-pladser i konstruktion, og der skal nedlægges 1.000 p-pladser på gadeplan i brokvartererne. Med andre ord indeholder aftalen altså intet om nedlæggelse af p-pladser i Indre By.

Hvis man vil øge busfremkommeligheden i Indre By, hvis man vil øge fremkommeligheden for cyklister, ja, så er vi der, jeg tror, jeg har sagt det tidligere i denne sag, nu er vi der, hvor det begynder at gøre ondt for nogle grupper. Men vi vil gerne være med til at bidrage til at lave disse omdisponeringer.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Jeg skal ikke begynde at spå om, hvad de radikale vælgere har tænkt eller troet, da de satte krydset på valgdagen. Men jeg kan bare konstatere, hvad beboerne i København bliver udsat for, og det er, at deres parkeringspladser forsvinder. Hvis man gerne vil starte en negativ økonomisk spiral i København, hvor man siger til beboere med bil, at der er der ikke plads til, så skal man bare fortsætte med at nedlægge parkeringspladser i Indre By.

Jeg vil bare gøre opmærksom på, at Indre By er altså et af de steder, der har den højeste kvadratmeterpris for boliger, og det betyder altså også, at de borgere, der har råd til at bo i Indre By, er resourcestærke borgere, der typisk har jobs, måske begge i familien har jobs, og det kræver typisk, at de har bil. Den der konsekvente jagten af beboere, der har bil, er altså ikke noget, der er sundt for den økonomiske politik i København, tværtimod. Det synes jeg godt nok, at borgmesteren og venstrefløjens i København glemmer.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

(Kort bemærkning).

Lotte Thiim Bertelsen (F): Altså nu skal Jesper Schou Hansen jo også lige bemærke, at i Københavns Kommune er det faktisk kun omkring 20 pct., der har bil, hvilket vil sige, at der er 80 pct. af befolkningen, som ikke har bil. Så derfor hvor meget negativ spiral vi lige får startet ved at nedlægge et par parkeringspladser, skal man nok lige passe lidt på med.

(Kort bemærkning).

Jesper Schou Hansen (V): Det har vi sådan set et ganske godt billede af, hvilken negativ spiral det vil give, fordi det har vi sådan set været ude for i København.

Jeg synes, at Lotte Thiim Bertelsen og andre måske skal notere sig, hvilken stigning i biltrafikken, der rent faktisk har været, og af bilejerskabet, der har været i København over de sidste 7 år, hvor det er, man kommer op på de her omkring 40 pct.s stigning i bilejerskabet. Hvis det er, man gerne vil vende den positive udvikling, som København har været inde i omkring skatteborgere, der giver et godt skatteprovenu, så skal man bare fortsætte med at jage beboere, der har bil, jage dem ud af byen.

Men jeg tvivler på, at selv Lotte Thiim Bertelsen, hvis hun får kigget ordentlig på sagerne, vil stå inde for, at det er den vej, København skal.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mogens Lønborg:** Det var bare en kort bemærkning til Lotte Thiims bemærkninger omkring 20 pct., hvorfra har Lotte Thiim det tal. 20 pct. er det, når man tager og siger antallet af biler i København ejet af københavnere sat i forhold til den samlede københavnske befolkning altså inkl. nyfødte osv., 20 pct. det vil jeg egentlig godt bare vide, fordi det er vi nogle, der er sådan lidt forbløffede over, at det vitterligt skulle være rigtigt. Jeg benægter det ikke, men jeg synes bare til sagens almindelige opklaring, ville det være meget rart at få at vide, om det vitterligt er sådan det tal.

Jette Gottlieb (Ø): Det er nogle gange lidt anstrengende, at man skal starte ved nul, når man er så langt henne i et møde som det her.

Men der er jo altså en sammenhængende logik i at sige, at det vi ønsker det er at fremme busfremkommeligheden, det er i øvrigt det, forslaget her handler om.

En af grundene til, at vi ønsker det, det er for at give nogle muligheder for, at kollektiv trafik er i stand til at betjene borgerne på en bedre måde end den private trafik er. Grunden til, at vi ønsker det, det er af mange sundheds- og miljømæssige grunde. I det øjeblik vi fremmer muligheden for den kollektive trafik, er der også færre, der har brug for at parkere deres bil, idet man kan forestille sig, at den beboer, som bor i det nordlige Gentofte, når han nu opdager, at der går en vældig hurtig bus fra Østerport og ind til hans arbejdsplads inde på Slotsholmen, ja så kan han opdage, at han faktisk kan komme hurtigere frem, hvis han tager S-toget til Østerport og derefter tager bussen, end hvis han tager sin dyt hele vejen.

Så selve det at vi fremmer busfremkommeligheden, selve det at vi styrker den kollektive trafik skulle gøre, at vi opnåede den vældig behagelige ting, at den kollektive trafik bliver at foretrække frem for bilen. Det har rigtig, rigtig mange positive effekter. Det er derfor, vi går ind for det og ikke af alle de andre grunde.

Hamid El Mousti (A): Jeg vil bare svare Jesper, at jeg har faktisk læst forslaget både forfra og bagfra. Jeg synes, det er et fantastisk godt forslag, der kombinerer smidighed i trafikken, der kører virkelig godt, i alt fald den offentlige trafik, og de handlende skal også have mulighed for at læsse deres varer af og på. Så jeg synes, Venstre burde stemme for det, hvis I elsker erhvervslivet.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg vil gerne gøre Hamid El Mousti opmærksom på, at man siger "Jesper Schou Hansen" heroppe fra talerstolen.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (C): Det er bare til Jette Gottlieb. Jeg ved ikke, hvad det er for en vision, man har, når man tænker på, at fordi man øger busfremkommeligheden, at så strømmer folk over til busserne. Altså realiteten er den, at vi har oplevet de seneste år en forringelse af den kollektive trafik. Jeg kan ikke sige, hvad det skyldes, det har været HUR-budgettet osv. osv. eksakt. Men det afgørende er, at københavnernes har oplevet en forringelse af den kollektive trafik. Derfor vil man netop for nogle af dem, som kører med bil og er nødt til at køre med bil til og fra arbejdet, der vil det betyde en straf, hvis man tvang dem til at køre i kollektiv trafik, der i øvrigt ikke fungerer.

Jeg har lige hørt om, at skinnerne ikke kan tåle varmen, så lige pludselig så kan man bare tage med S-tog. Der er nogle problemer med den kollektive trafik.

Så kan vi være enige om, at om nogle år, når vi har fået metrocityringen og alt det andet til at fungere, så kigger vi på alle mulige restriktioner, men ikke før. Gør man noget inden da, så straffer man hovedparten af København, også den enlige mor, der skal rende frem og tilbage mellem daginstitution og arbejde osv. osv.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (Ø): Jeg er da rigtig rigtig glad for det sidste tilsagn fra den konservative ordfører, fordi det betyder jo, at vi faktisk er enige om målsætningen, nemlig at det er en rigtig rigtig klog og samfundsmæssig god ting, hvis man sikrer, at den kollektive trafik bliver styrket, og at bilkørsel går ned i den indre del af København.

Hvis det er det, vi er enige om, så kan man være uenig om detaljerne, så kan man være uenig om enkelte midler og sådan nogle ting, men hvis vi er enige om hovedmålet, så gælder det da bare at køre ud af for fuld skrue.

En af de ting, vi gør, det er f.eks. at sikre, at busserne bliver et bedre alternativ, end de var før. Tidligere holdt busserne i kø efter biler, der ikke kunne komme frem på grund af alle mulige forskellige hindringer i trafikken. Nu prøver vi at sikre, at bussen kan komme frem, og så prøver vi at sikre, at de, der mod al rationel fornuft har taget bilen ind til byen, vil se, at bussen dundrer forbi, mens de selv sidder i kø. Det tror jeg er en god situation, det tror jeg også, De Konservative bliver glade for, så det er et rigtig godt forslag, vi har her.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 3. runde.

Karin Storgaard (O): Det var vel pendlertrafikken, man ville ramme, det er vel ikke københavnernes. Altså der findes jo, som jeg også har nævnt i et indlæg i JP i dag, altså københavnere, der har en bil. Vil det sige, at københavnernes ikke skal have lov at køre, de skal helst tage bussen. Det kunne være, de skulle uden for byen, så de var nødt til, da vi ikke har andet i øjeblikket, at køre igennem byen.

Det som er min opfattelse er, at det er pendlertrafikken, vi vil have formindsket, det er alle de biler, som kommer uden for København, som kører ind hver morgen og forpuster byen og kører hjem til deres lidt renere område. Det er dem, i hvert fald efter min opfattelse, vi vil ramme, det er søreme ikke en klapjagt på københavnernes. Det er jo det, det nærmest er blevet til.

Hvor hurtigt kan vi få nedlagt nogle parkeringspladser, det er lige meget, hvor i byen vi bevæger os, så ønsker man at nedlægge parkeringspladser. Det er vi absolut ikke enige i i Dansk Folkeparti. Vi vil gerne regulere trafikken, men vi vil søreme ikke have, at det skal gå ud over københavnernes, det vil sige, de skal ikke have bil mere, der er masser af københavnernes, der har bil. Jeg tror ikke, det holder med de 20 pct., som der blev nævnt heroppe fra.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Så synes jeg, det er meget sødt af Klaus Bondam, der fortæller om valgkampen og måske også lidt fremtidig valgkamp allerede og alle dem, der har stemt på De Radikale, de ved, hvad de står for De Radikale altså. Men der er jo andre københavnere i København, som ikke har stemt på De Radikale, og det er ikke helt sikkert, at de er enige med De Radikale. Så det er nok en postgang for tidligt.

Det her med kørselsafgifter, jamen hvis vi nu skal være helt ærlige, så er det jo heller ikke det, der står i denne sag, fordi der står noget om busfremkommelighed, og der står noget med parkeringsrestriktioner, det er så det, man er inde på.

Men da der er nogle, der åbenbart ikke rigtig kan huske præcis, hvad det er, der står i den parkeringsaftale, så er jeg altså nødt til at nævne den, fordi det indgår altså heri, når man vil nedlægge nogle parkeringspladser, uden at man har sørget for, at der er nogen erstatning i nogle af de underjordiske parkeringshuse eller over jorden, eller hvad man nu kan få bygget sådan rimelig hurtigt.

Der står i den aftale om parkering, "parterne er enige om at stemme for de 2 indstillinger om henholdsvis udvidelse af parkomatordningen og justering af takster og licenser. Og forbedring af parkeringsforholdene i Københavns boligområder samt sikre gennemførelsen af de efterfølgende konkrete anlægsprojekter."

"Parterne er enige om", nu gentager jeg det, jeg sagde før, "at etablere 4.000 nye pladser i konstruktion i de indre brokvarterer inden for en anlægsramme på 1,2 mia. kr., og det er i 2005-pris og -løn" osv. "Og i takt hermed nedlægges 1.000 eksisterende pladser i gadeplan samt over tid fastholde den forudsatte økonomiske balance, således at kommunekassen ikke belastes i løbet af projektperioden."

Det er det, aftalen præcis lyder på. Der står jo både nævnt, altså man skal forbedre parkeringsforholdene, men det gør man vel ikke ved bare at nedlægge dem. Jeg kan godt forstå, at busserne skal have fremkommelighed, men dermed ikke sagt at vi skal nedlægge alt, hvad der er af pladser.

Og så stadig væk en gang, at man ikke gider fortælle borgerne eller de forretningsdrivende om, hvad det er, der foregår, før det er sket. Fordi det er jo også lidt mere vanskeligt at gøre vrøvl, når tingene er besluttet af Borgerrepræsentationen.

Så jeg ser gerne en anden fremgangsmåde fremover.

(Kort bemærkning).

Jette Gottlieb (Ø): Jeg vil bare i al stilfærdighed sige, at det store flertal af københavnske husstande har ikke bil, så når man abstrakt forsvarer hver eneste parkeringsplads, så forsvarer man også pendlernes ret til at tage deres dyt hele vejen ind til byen og parkere den. Fordi hvis man ikke kan parkere den, så er der jo ingen grund til at tage den med ind.

Det, der generer trafikken, det er jo muligheden for at komme af med dytten. Det er det, man kan, når der er nogle parkeringspladser, og som er vanskeligt, hvis der ikke er nogen parkeringspladser.

Det der bliver forsvaret nu, det er også pendlernes ret til at køre ind med deres bil, og det var det, det lød, som om at der var en stor enighed om, at det vil vi egentlig gerne lave om på, det vil vi gerne have begrænset.

Så jeg tror, vi skal være en lille smule mere specifikke end den der helt abstrakte diskussion om parkeringspladser.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Klaus Bondam:** P-aftalen indeholder intet om p-nedlæggelser i Indre By, bliver jeg nødt til at slå fast over for Karin Storgaard. Jeg vil også her gentage min tidligere kvittering til borgmester Mogens Lønborg om at invitere dem til en drøftelse, når vi går i gang med den her evaluering, da de ikke er repræsenteret i Teknik- og Miljøudvalget.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Jesper Schou Hansen (V): Jeg har ikke bil, men jeg vil stadig væk kraftigt frabede mig at blive taget til indtægt af Jette Gottlieb og andre, der måtte mene, at netop fordi man ikke har bil, så skal man være tilhænger af busfremkommelighed på bekostning af de beboere, der har bil.

Jeg tror altså på, at vi skal have en afbalanceret by, hvor der også er plads til beboere med bil. Det har mildest talt været stærkt besværligt at være beboer med bil i København, og det vidner det meget lave antal af beboere med bil jo alt andet lige også om.

(Kort bemærkning).

Abderrahman Ben Haddou (C): Det er også til Jette Gottlieb. Altså det lyder, som om vi er tilhængere, det er ligesom at høre en vis person, der sagde på et tidspunkt, enten er du med os, eller også er du mod os.

Det er ikke det, det handler om i denne sag, fordi vi er jo ikke specielt tilhængere af bilejere i København, vi er tilhængere af, at byen København fungerer. Vores holdning er den, at man kan ikke bare sige, at fordi flere københavnere cykler, end de kører bil, så afskaffer vi bilisme, når man også ved, og det er en kendsgerning, at netop de 4 hjul har været grundlaget for vores velstand. Uden 4 hjul ingen velstand.

Det kan godt være, at vi så har nogle problemer i dag, det erkender vi, men uden 4 hjul ingen velstand i den industrielle verden, det er 100 procent.

Men den har skabt nogle problemer, og der er det, vi bare siger i Det Konservative Folkeparti, man løser det ikke bare ved at lade 2 busser køre lidt hurtigere, så små er problemerne i København ikke. De er langt større, de er langt større, og de løses kun ved, at vi får metrocityringen osv. Men indtil da skal vi sikre, at også de københavnere, der ønsker og har brug for at køre med bil, og jeg siger brug for, og det er nødvendigt for dem, også den enlige mor der skal drøne fra Nørrebro og over til et arbejde på Nørrebro og tilbage igen og daginstitution, ikke bliver stresset halvt ihjel.

Nej, det er vi garant for i Det Konservative Folkeparti.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Ben Haddou, jeg vil erindre om, at når man beder om en kort bemærkning, så er taletiden også 2 minutter.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jeg vil sige til Jette Gottlieb, at det er altså ikke nok, at vi får busfremkommelighed i Indre By, hvis man vil mindske pendlertrafikken. Det hænger altså også sammen med S-tog og regionaltog, så det er et meget større projekt end bare sige, bare vi får busfremkommelighed, så klarer vi alle problemerne.

Det gør vi altså ikke, vil jeg bare lige gøre opmærksom på, vi skal altså videre ud for at klare det.

Så siger borgmester Klaus Bondam, at der ikke står noget om, at der skal nedlægges i Indre By, nej men der skal jo nedlægges nogle i takt med, at man opretter nogle andre. Der står desværre ikke i forliget, hvorhenne det er. Der står et sted brokvartererne, men længere nede står der ikke noget om det, så det kan faktisk taget være hvor som helst.

Man skal ikke tro, at den p-aftale eller andre aftaler, man har indgået her eller der, kan føre til, at man bare bevidstløs kan nedlægge parkeringspladser. Jeg synes, vi må have en meget bedre dialog om det fremover.

Og stadig husk at spørge borgerne, er det ikke det, vi gerne vil i denne her by, det giver vi i hvert fald udtryk for. Så synes jeg også, vi skal følge op på det.

Winnie Berndtson (U): Jeg tager lige tilbage til Store Kongensgade igen, fordi det er faktisk det, det handler om. Det handler ikke om en diskussion om, hvorvidt vi skal nedlægge parkeringspladser eller ej, det handler om, at den bus kan ikke komme igennem Store Kongensgade.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Hvis man endelig skal citere noget meget lidt flatterende for bilisterne, så står der også i indstillingen, at det er de ulovlige parkeringer, der giver busserne problemer. Så de der dydsmønstre af nogle bilister er åbenbart ikke altid så meget dydsmønstre.

Denne sag handler om, at der simpelt hen ikke er plads til det hele i den gade, den handler om at prioritere. Man kan ikke have buspassagererne hurtigt igennem Store Kongensgade, have den parkering, der er i dag, og have cykelsti igennem gaden, det kan simpelt hen ikke lade sig gøre.

Så der bliver færre parkeringspladser, men der er også den omkostning, at cyklisterne 2 steder skal ud i nogle højresvingsbaner. Selv om vi gerne vil gøre alt det gode også for cyklisterne og ikke synes, de skal rode rundt sammen med de der højresvingende bilister, så er det faktisk det kompromis, vi har været nødt til at indgå her, for ellers kan det ikke lade sig gøre. Så var der kun en anden mulighed, og den hed, at der slet ikke kørte biler i Store Kongensgade, at der kun var busser og cyklister, for det ville der være plads til.

Nu er der lavet et kompromis om, at cyklisterne må ofre lidt i forhold til, at de skal ind og lege med bilerne i højresvingsbanerne, der må nedlægges noget parkering, til gengæld kan bussen komme igennem.

Så hvis man synes, det er så forfærdeligt med nedlæggelse af parkeringspladser, men man gerne vil busfremkommeligheden, så kom dog og fortæl, hvordan man sikrer busfremkommeligheden i den her gade uden at nedlægge parkeringen.

Lotte Thiim Bertelsen (F): Nu har jeg pligttopfyldende, som jeg er, siddet og ledt lidt efter, hvor det er, jeg nu lige har de 20 pct. fra, og der er jo forskellige opgørelser, bl.a. pr. husstande, og så er der pr. indbygger. I de oplysninger, som Vej & Park angiver i deres publikation, der hedder "Trafikken i København" fra sidste år, der regner man med 170 biler pr. 1.000 indbyggere, og det vil altså sige 17 pct., så det er lidt lavere end de 20 pct., så det er endda bedre, hvis man skal sige det for mine øjne.

Så vil jeg gerne understrege, at i SF er vi ikke principielt imod biler, eller vi er for bare at nedlægge så mange parkeringspladser som muligt, men vi er klart tilhængere af den kollektive trafik og cykeltrafikken i Københavns Kommune, så når vi kommer til prioriterings spørgsmål, så vil det i 9 ud af 10 tilfælde være den kollektive trafik eller cykeltrafikken, der vinder hos os, måske endda 10 ud af 10 tilfælde.

Det er derfor, at den her sag er meget dejlig, altså busfremkommelighed er fantastisk. I sidste BR-møde vedtog vi en stor pulje til, at vi gerne ville sikre busfremkommeligheden. Jeg kan da godt forudsæ, at der allerede med de ting, som ligger, så kommer det til at gå ud over nogle bilister. Det er jo sådan, at når byrummet skal bruges af alle, så må man prioritere, og der er bare nogle, f.eks. bilister, som fylder uforholdsmæssigt meget i byrummet i forhold til cyklister eller folk i den kollektive trafik. Foruden at de også forurener en del mere end 30 mennesker i en bus, så forurener 30 personbiler jo en del mere.

Så derfor går vi til enhver tid ind for kollektiv trafik og cykeltrafikken.

(Kort bemærkning).

Peter Schlüter (C): Winnie Berndtson, du er jo helt inde på det centrale forløsende spørgsmål, hvordan sikrer vi busfremkommeligheden. Det svar burde jo være så logisk og enkelt, men har medført så meget polemik og ballade. Fordi det gør vi selvfølgelig ved i en hulens fart at få etableret den forbindelse fra Lyngbyvejen i nord og til Sydmotorvejen, hvor den starter, dvs. vi skal have lavet den langsgående havnetunnel, det er der slet ingen tvivl om, så får vi taget al presset af trafikken tværs igennem Indre By. Den vil simpelt hen blive decimeret til ingenting, i forhold til hvad det er i dag.

Vi får løst alle de problemer ved, at alle københavnere og dem, der kommer ude fra, de er nødt til at køre midt ind igennem Københavns centrum for at komme ud på den anden side, selv om de intet ærinde har i byens centrum.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Så vil vi selvfølgelig også afhjælpe problemerne ved, når vi får mere plads i gadebilledet på grund af, at bilerne ikke længere holder og kører i sneglefart gennem byen, så har vi meget mere plads til at lave busfremkommelighed, så har vi meget mere plads til at tilgodese cyklisterne med ordentlige og sikre cykelstier. Når vi får løst de her problemer i det store billede, så har vi jo ingen biltrafik tilbage i forhold til, hvad der er i dag, og så er der også plads til parkeringskældre. Ih hvor bliver det dog en dejlig by.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jamen det er til Lotte Thiim Bertelsen. Jeg vil kvittere for den pligtopfyldelse, der er udvist ved at finde frem til tallene. Så vil jeg sådan mere rettet til Vej & Park sige, at det er måske ikke den statistisk set mest informative måde at gøre op bilernes udbredelse. Vi har jo her en brøk, hvor nævneren indbefatter rigtig mange, der ikke har kørekort, rigtig mange, der potentielt ikke kan anskaffe sig et kørekort, nemlig alle børnene under 18 år. Så det er måske ikke det allermest sigende mål at sige, vi har 17 pct., der har bil.

Det der kunne være interessant, det er måske gjort, så er jeg bare ikke bekendt med det, det er, om man fandt ud af, hvem er det, der har bil. Altså de der 170 biler ud af, ja, så kan vi hurtigt regne ud ved, hvor mange biler så i alt det er, er det singlerne, eller er det børnefamilierne.

Jeg er ret overbevist om, at hvis man lavede den opgørelse, så ville man finde ud af, at nuvel selv om der er mange singler i København, så er der altså også mange børnefamilier. Formentlig er det børnefamilierne, der har en bil, og det er der jo en god grund til sådan. Jf. det, Jette Gottlieb tidligere var inde på, så fik man næsten indtryk af, at hvis der er en parkeringsplads, så kører man sandelig derind for at sætte sin bil, som om målet egentlig er at komme ind for at få sat sin bil inde i byen. Det er vel transportbehovet, der begrunder, at man kører ind til byen, og ikke bare fordi der er en plads derinde, så vil man køre derind.

Men jeg synes, man skal dykke lidt mere ned i, hvem det er, der har bil, for hvis det er børnefamilierne, hvor begge er udearbejdende, og man skal hente unger ved institution og sådan noget, jamen så er der jo altså virkelig brug for, at man har den bil. Så er der altså ingen grund til at genere unødigt meget.

Så siger Jette Gottlieb omkring den kollektive trafik, jamen vi er, og det ved Jette Gottlieb også, Det Konservative Folkeparti er det mest metrovenlige parti, man næsten kan forestille sig, jo mere metro jo bedre, det har vi sagt hele vejen igennem, det bliver vi ved med at sige.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Nu bliver jeg altså nødt til at sige, at det her det drejer sig om busfremkommelighed. Jeg synes, man skal prøve på at holde sig til denne dagsorden og dette punkt på dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Karin Storgaard (O): Jamen er det ikke sådan, at alle de spørgsmål på en eller anden led har forbindelse med selve forslaget, det vil jeg tro.

Når man taler om, hvor mange der har bil i København, er det så ikke sådan, at der ikke er nogen præcis, der ved, hvor mange biler det er, man har. Jeg synes, man på et tidspunkt hørte forvaltningen sige, at det kan man ikke sige helt nøjagtigt.

Så jeg vil foreslå, man måske undersøgte det hos motorkontoret, hvor mange det er, der har bil i København, og det har bestemt noget at gøre med denne sag også.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Lige på falderebet nåede Peter Schlüter lige at få en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Peter Schlüter (C): Vi kan dog konstatere, at trods problemer med busser og alt det trafikhelvede, vi har inde i byen eller måske netop derfor, så mister vi faktisk skatteindtægter i kommunen hvert år. Til næste år tyder det på, at vi mister et milliardbeløb i tabte skatteindtægter på grund af familier med bil, som vælger at flytte ud af byen. Det er jo rigtig trist. Når de studerende endelig bliver færdiguddannet og får sig et job og bliver gode, velbetalende skatteydere og altså også gerne vil have sig en bil, fordi det er fuldstændig umuligt at komme frem med de offentlige transportmidler, så tvinger vi dem ud af byen.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg kan forstå på Venstres ordfører, at man ønsker at videreføre protokolbemærkningerne.

Jeg kan forstå på Dansk Folkeparti, at man ønsker, at rettelsen fra 193 til 72 p-pladser bliver videreført.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Dansk Folkeparti afgav følgende protokolbemærkning:

"Dansk Folkeparti kan ikke acceptere, at der nedlægges 72 p-pladser, idet vi er af den opfattelse, at de besluttede p-anlæg skal være oprettet, før vi nedlægger yderligere p-pladser. Vi har allerede nedlagt mange p-pladser."

Venstre ønskede at videreføre følgende protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Venstre er ikke tilhænger af nedlæggelsen af et stort antal p-pladser."

=====

21) BR 379/06. Bryggebroen

Indstilling om,

at der gives en tillægsbevilling indenfor Vej & Parks Anlægsramme konto 2.22.3 vejanlæg på 7,9 mio. kr. til at gennemføre midlertidige forbindelser på Havneholm, samt færdiggørelse af Bryggebroen. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets rammer.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

22) BR 377/06. Ansøgninger til Landsbyggefondens 600 mio. kr. pulje

Indstilling om,

at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til overfor Landsbyggefonden at anbefale de modtagne ansøgninger om støtte til problemramte områder (600 mio. kr. puljen) med de generelle bemærkninger, der fremgår af nærværende indstilling og de bemærkninger til de enkelte ansøgninger, der fremgår af bilag 1, samt

at Teknik- og Miljøforvaltningen bemyndiges til at foretage de evt. justeringer og tilføjelser i anbefalingerne overfor Landsbyggefonden, som det videre arbejde med ansøgningerne op til fristen den 1. juni 2006 måtte give anledning til, idet de berørte forvaltninger også efterfølgende vil blive inddraget i den bearbejdning Landsbyggefondens behandling giver anledning til, herunder i forhold til nye bevillingmæssige spørgsmål.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

23) BR 367/06. Tillægsbevilling - Nørrebro Cykelrute og bro over Ågade

Indstilling om,

at der gives en tillægsbevilling på 6,8 mio. kr. til finansiering af broen over Ågade samt anlæg af Nørrebro Cykelrute på strækningen Ågade-Jagtvej (BR630/05). Tillægsbevillingen finansieres af Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, Vejanlæg) i 2007, samt

at der gives en tillægsbevilling på 2,3 mio. kr. til finansiering af projektets mindre pladsanlæg, således at det samlede projekt kan realiseres som oprindeligt planlagt. Tillægsbevillingen finansieres af Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3, Vejanlæg) i 2007.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets rammer.

Det forudsættes endvidere, at tildelingen af en anlægsbevilling i 2007 sker med forbehold for Borgerrepræsentationens bevilling af rådighedsbeløb til Teknik- og Miljøudvalget i 2007.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

24) BR 366/06. Krydset Otto Baches Allé/Kongelundsvej/Løjtegårdsvej - tillægsbevilling

Indstilling om,

at der gives en tillægsbevilling på kr. 4,15 mio. til etablering af krydset Otto Baches Allé/Kongelundsvej/Løjtegårdsvej, der finansieres over Vej & Parks anlægsramme (konto 2.22.3 Vejanlæg).

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets rammer.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

25) BR 365/06. Renovering af bolværker i Nyhavn

Indstilling om,

at der gives en anlægsbevilling på 6,4 mio. kr. på Vej & Parks anlægsramme konto 2.22.3 (Vejanlæg) til brug for renovering af Nyhavns bolværker i sydsiden vest for Nyhavnsbroen, samt i såvel nord- som sydsiden under Nyhavnsbroen.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets rammer.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

26) BR 363/06. Nedlæggelse af dækningsgrave 2006

Indstilling om,

at der gives en anlægsbevilling på 750.000 kr. på Vej & Parks anlægsramme under funktion 0.21.3, Parker og legepladser til nedlæggelse af dækningsgrave i Amagerbro, Sundbyvester – Majporten / Svinget nr. 750-752, og i Indre By, Nyboder – Delfingade og Suensonsgade, nr. 15 og 7. I det omfang der er overskydende midler, fjernes også 1 betontårn på legeplads Rosenvængets Alle/Næstvedgade. Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets rammer.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

27) BR 364/06. Legepladsrenovering 2006

Indstilling om,

at den eksisterende legeplads på Pilesvinget 65 renoveres som beskrevet i denne indstilling, at den eksisterende legeplads på Sjælør Boulevard renoveres som beskrevet i denne indstilling, samt at der gives en samlet anlægsbevilling på 1 mio. kr. til gennemførelse af projekt for renovering af legepladserne på Sjælør Boulevard og Pilesvinget 65 på Vej & Parks Anlægsramme, konto 0.21.1, parker og legepladser.

Det forudsættes, at eventuelle merudgifter som følge af sagen afholdes indenfor Teknik- og Miljøudvalgets rammer.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

28) BR 362/06. Tillægsbevilling til netværksbygningen på kvartermiljøstationen i Møllegade

Indstilling om,

at Miljøkontrollen tildeles en tillægsbevilling på 400.000 kr. på funktion 1.55.3 (Genanvendelses anlæg og forsoring), til anlægsbevillingen, der blev givet til etableringen af en kombineret mandskabs- og netværksbygning på kvartermiljøstationen i Møllegade (BR 339/05). Tillægsbevillingen finansieres af en modsvarende, negativ tillægsbevilling på funktion 1.53.1 (Lossepladser).

(Teknik- og Miljøudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

29) BR 361/06. Københavnerne grønne regnskab 2005

Indstilling om,

at Københavnerne grønne regnskab 2005 godkendes.

(Teknik- og Miljøudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

30) BR 358/06. Styregruppen for "Dogme 2000 for kommuner og miljø"

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen udpeger Teknik- og Miljøborgmesteren som repræsentant for Københavns Kommune i styregruppen for "Dogme 2000 for kommuner og miljø" og et medlem af Teknik- og Miljøudvalget som suppleant for borgmesteren.

(Teknik- og Miljøforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage det manglende navn.

=====

31) BR 390/06. Indstilling til formandskab for Eurocities Mobility Forum

Indstilling om,

at København repræsenteret af Teknik- og Miljøborgmester Klaus Bondam indstilles til ny formand for Eurocities Mobility Forum.

(Teknik- og Miljøforvaltningen)

Jette Gottlieb (Ø): Jeg vil da gerne bifalde, at vi følger den indstilling, der er lavet med, at borgmester Klaus Bondam skal indstilles til den post.

Jeg har det dog sådan, at jeg ikke kan undgå at grine en lille smule ironisk over, at det finder sted lige netop på det tidspunkt, hvor det lykkedes at afskaffe miljøtrafikugen.

Derfor vil jeg gerne benytte lejligheden til at få en forsikring om, at sådan en skal vi have igen, og det skal vi netop have for at fremme det her europæiske bilfri trafiksam arbejde, som er med til at lave alle de gunstige miljøforbedringer, som ligger i selve det internationale arbejde her. Så jeg vil meget gerne have sådan en forsikring om, at sådan en ting skal vi have igen.

Winnie Berndtson (U): Sjovt nok er det det samme, jeg vil drille borgmester Klaus Bondam her i denne tid, hvor vi netop har modtaget European Mobility Award med den helt særlige begrundelse, at det var, fordi vi i København har lavet et helt enestående arbejde omkring miljøtrafikugen, ikke mindst den metode, vi har haft med at lade de lokale lave trafikforsøg, som vi så senere har gjort til permanente ordninger, har været begrundelsen for, at lige præcis vi modtog den pris.

Så jeg vil også bare vide, hvilken politik formanden så, hvis det er Klaus Bondam, vi indstiller, det gør jeg såmænd gerne, undskyld borgmester Klaus Bondam, hvad det er for en politik, man vil føre for dagen. Vil man overbevise de andre europæiske byer om, at de heller ikke skal holde miljøtrafikuger længere, fordi det bare er noget pjat, de skal hellere holde nogle konferencer. Eller vil borgmester Klaus Bondam videreføre det gode arbejde, der har været i det her Mobility Forum om netop at lave de her fælles aktiviteter som f.eks. Mobility Week, det vi hos os kalder miljøtrafikugen.

Borgmester **Klaus Bondam:** Det er jo rart, når der er nogle ting, man kan forudse i denne verden, og jeg var helt forberedt på, at jeg ville blive skoset. Hvis nu ikke Winnie Berndtson havde bragt det på tale, så ville jeg også have omtalt den meget fine pris, som Københavns Kommune blev tildelt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

Hvad der var knap så fint i den anledning var, at vi fik også en statuette, som jeg ved vil gøre stor fyldest oppe i vores rædselskabinet på 4. sal. Nej, det må man ikke sige højt.

Nå altså, jeg vil ikke give Jette Gottlieb de forsikringer, som hun efterlyser her, men jeg vil til gengæld gerne her gentage den forsikring, som jeg har givet over for Jette Gottlieb og i øvrigt også resten af udvalget, at vi fra næste år får afsat en pulje, som kan bruges til lokale trafikforsøg, og som skal udmøntes af de lokaludvalg, som forhåbentlig går en rigtig succesfuld tid i møde med masser af lokale ideer og lokalt demokrati. Så jeg ser det i virkeligheden som en videre udvikling af miljøtrafikugen.

Som initiativtager til et medlemsforslag i den sidste samling, det var så et af de medlemsforslag fra Det Radikale Venstre, der rent faktisk blev til noget og vandt opbakning, nemlig forslaget om en international strategi for Københavns Kommune, så er det med stor glæde, at jeg vil se frem til at gå ind i det her arbejde.

Mobility Forum tæller adskillige byer med en pionerstatus på udvikling af bæredygtig trafik og mobilitetsløsninger. Det er klart, at vi som formandsby vil kunne få førstehåndslæring fra sammenlignelige byer, der typisk står over for nogle af de samme udfordringer som København.

Der er jo andre ting end bilfri dage og uger. Der er løsninger på trængsel, luftkvalitet, trafikstøj, fremme af forholdene for den kollektive trafik.

Noget, som vi i hvert fald er rigtig gode til her i København, og jeg er sikker på, at de to tidligere talere vil give mig ret, noget af det, som vi er rigtig gode til, og som vi kan eksportere ud til vores europæiske venner, det er den meget aktive cykelpolitik, vi har i København. Så hvis vi nu lader drillerierne ligge, så er jeg sikker på, at et formandskab for Eurocities Mobility Forum vil medvirke til at markedsføre København som en frontløberby med international profil.

Lad os så glæde os over, at nogle af de her ting, som blev gennemført i miljøtrafikugen, nu lader til at blive omsat til permanente ting. Jeg tænker selvfølgelig på nogle af de forslag, som vi skal diskutere i udvalget om Indre By.

Så ser jeg i øvrigt frem til, at lokaludvalgene får mere indflydelse på dette område.

Anette Holst Christensen (A): Fra Socialdemokraternes side vil vi heller ikke, selv om vi gerne vil deltage i, hvad der har med miljø og miljø og trafik at gøre, bl.a. de konferencer, der har været i forbindelse med den nyligt afholdte trafikuge, hvor undertegnede og borgmesteren bl.a. deltog i en meget god debat om miljøzoner, bl.a. sammen med nogle af regeringens repræsentanter, og der kunne se det hykleri, der bliver udstillet i forhold til at ville indføre miljøzoner. Så jeg synes faktisk, at vi fik en fin videreudbygning af de hidtidige tiltag.

Jeg synes i den forbindelse, at det er rigtig godt, at vi går ud og markerer os internationalt, vi tager vores del af slæbet med at udvikle miljø og trafik i Europa, både lader os inspirere og også går ud og inspirerer. Ikke mindst i en tid, hvor der måske er mangel på visioner fra regeringens side, så synes jeg, det er ekstra vigtigt, at København som hovedstad går ud og markerer sig og viser, at der er også et andet Danmark.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg kan forstå, at der er stor enighed om at indstille borgmester Klaus Bondam til dette formandskab. Det er jo godt.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

32) BR 403/06. Socialforvaltningens samarbejde med Dugnad Vesterbro om ansøgning til Vesterbropuljen

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Indstilling om,

at oplæg til samarbejde med Dugnad Vesterbro vedr. foreningens ansøgning til Vesterbropuljen om finansiering af åbent værested på Vesterbro godkendes under betingelse af, at forvaltningen kan etablere en samarbejdsaftale med Dugnad som Socialudvalget kan godkende, samt at det tages til efterretning, at Socialforvaltningen til Socialudvalgets møde den 16. august 2006 udarbejder indstilling om tillægsbevilling på mellem 6 og 8 mio. kr. til drift af et sundhedsrum. Hertil kommer evt. et beløb til deponering for lejemål, hvilket også vil kræve tillægsbevilling. (Socialudvalget) (Standsningsret)

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg giver ordet til en repræsentant for Venstre, der har ønsket sagen standset og indbragt for Borgerrepræsentationen.

Leslie Arentoft (V): Denne sag er standset på grund af indstillingens 1. "at"-punkt, og 1. "at"-punkt alene. Når det siges eksplicit sådan, er det, fordi jeg håber – et ret forfængeligt håb – at jeg kan bidrage til at fokusere denne diskussion, så den ikke karter ud i misforståede uenigheder. Men jeg ved jo aldrig rigtig helt med denne forsamling.

1. "at"-punkt sigter på at etablere et samarbejdsaftale med en bevægelse, der kalder sig Dugnad med henblik på et fremtidigt sundhedsrum for narkomaner.

Socialforvaltningen beskriver meget fyldestgørende, hvordan de forestiller sig dette samarbejde i forhold til organisering, koordinering og andre funktionelle teknikaliteter. Det er alt sammen meget fint. Specielt er det selvfølgelig fint, at forvaltningen konstaterer, at det er ulovligt at indtage indkøbte stoffer i værestedet. Det er lækkert at høre, at socialforvaltningen også i denne sag står på lovlige grund.

Men den helt afgørende mangel eller mangler i sagsfremstillingen er dels indholdet af Dugnads ansøgning til Vesterbropuljen. Hvad er konditionerne for deres ansøgning, det fremgår ikke tydeligt. Dels mangler der en beskrivelse af Dugnad. Hvem er de, og hvad står de for? Det er der ikke yret en dyt om.

Det er helt afgørende for en samarbejdsaftale, at man har kendskab og tillid til den partner, man indgår samarbejde med, og der står som sagt ikke et ord om, hvem de her Dugnadfolk er. Spørger man ind til det, så kunne vi ikke engang få svar på, hvem der var den juridiske enhed, man forhandlede med, var det en forening, eller var det ikke en forening. Jamen af og til var de en forening, når det tjente dem, så havde de både talsmand og formand, men når man spørger konkret til det, jamen så var der ikke nogen forening.

Så vidt jeg har forstået, så er det en del af det her netværk, der omdannede sig i sidste uge til en forening, det er noget, jeg har hørt, det er ikke noget, jeg ved konkret endnu, og vi har ikke fået navnene bag den her juridiske enhed. Det er selvfølgelig ganske utilfredsstillende, når man skal finde en samarbejdspartner, at man ikke får oplyst de her ting. Så må man undersøge sagen på egen hånd, og det har jeg gjort, skulle jeg hilse og sige.

Man kan slå op på deres hjemmeside, Dugnad, der har de et manifest, 101 teser om, hvad de vil gøre for narkomaner, og nu citerer jeg tese 16: "Civil ulydighed, opret ulovlige fixerum". Det er altså vores samarbejdspartner.

Tese 17 hedder også civil ulydighed, bare gør noget. Hvis jeg lige skal tage en anden med, der måske kunne interessere os som politikere: Tese 70, "Politikerne ud af fastlæggelsen af narkoindsatsen." Velbekomme, det er altså vores samarbejdspartnere.

Nu tabte jeg mit citat på gulvet, men det er et citat, som jeg tror, jeg måske kan huske, det var fra fredagens avis, hvor Lars Rasmussen er citeret for – nej jeg bliver nødt til at hente det. Ja, hvad er det, du er citeret for? "Der er en rigtig god stemning omkring Dugnad lige nu, men det kan sagtens vende."

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Altså for nogle af os er det vendt. Jeg har fået en meget, meget uheldig indgangsvinkel til de her mennesker, og det er faktisk gået så langt, så de i offentligheden beskylder mig for at have truet personer af det her Dugnadnetværk. Det har jeg ikke, det er en lodret løgn.

Hvad værre er, de bliver ved med at grave, hvad de kan få frem af ting. Det er ganske ubehageligt, når de stiller spørgsmål som: "Kan det be- eller afkræftes" – og det er til Venstres organisationsbagland – "om jeg har voldsdomme bag mig". Det er den type mennesker, jeg er oppe imod, og det synes jeg ikke er specielt befordrende for et samarbejde med den slags mennesker.

Jeg vil sige om indstillingen i sin helhed, at sundhedsrum, den er Venstre faktisk med på. Hvis det bliver Full Monty, og det vil sige en totalt integreret indsats, der indebærer den lægelige del, indebærer den sociale del, så vil vi godt være med til at lave et 3-årigt forsøg. Vi mener bare ikke, det er de rigtige mennesker at gøre det med.

De her mennesker tager til indtægt snart sagt hvem som helst. De tager til indtægt vores indenrigs- og sundhedsminister, Lars Løkke Rasmussen. Det er ikke tilfældet, der ligger ikke nogen aftale. De har taget Mikkel Warming til indtægt for, at der lå en aftale, det er ikke tilfældet. Jeg har ikke spurgt Ritt Bjerregaard, men hvis det er tilfældet, hun har lavet en aftale, så mener jeg godt, hun kunne have sagt det til os i Socialudvalget. Det ville være meget rart at vide, at der lå den aftale.

Jeg mener ikke, at de her mennesker er værdige til at indgå som samarbejdspartnere med København. Vi har lige vedtaget en forhøjelse af vores ambitioner, når det angår leverandører og folk, vi har noget at gøre med. Det er sociale klausuler, vores mål ligger heroppe, men når det kommer til en konkret samarbejdspartner, så undersøger man ikke engang de helt basale forhold omkring den her forning eller hvad de nu er.

Så blot for at sige, at Venstre ikke kan støtte det 1. "at"-punkt, og det er det, der har standset sagen.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jeg vil bede hr. Leslie Arentoft om at skille tingene ad fra den private person og til kommunens forhold med denne organisation. Det er vigtigt i denne sag.

Leslie Arentoft har brugt 50 sekunder af runde nr. 2.

Lars Rasmussen (A): Jeg skal se, om jeg kan gøre det kortere.

Jeg vil bare sige, at da jeg udtalte mig om, at der var en positiv stemning omkring Dugnad, så var det, fordi alle partier på sidste udvalgsrunde, inklusive Venstre, gerne ville se positivt på mulighederne for at etablere et sundhedsrum nu her til august-september, hvis vi har mulighed for det, men i hvert fald kigge positivt på de Dugnadfolk, som vi havde foretræde af på sidste udvalgsrunde.

Så kan jeg høre, den er vendt ret meget, og det bunder, som jeg selv har sagt, i et dårligt forhold mellem visse personer i Dugnad og Venstre. Det synes jeg bare er ærgerligt. For selve sagen, at hjælpe de her narkomaner ude på gaden, er jeg ked af, at Venstre ikke er med på det. Mit indtryk er, at man er gået fra at være ligeglade til at være imod det her af personlige grunde.

Jeg skal sige kort, at jeg synes også, det er ærgerligt, at man hiver nogle enkelte pinde ud omkring civil ulydighed og så mener, at så skal hele projektet som sådan falde. Der er efter vores opfattelse brug for nogle nye kræfter på dette område, og der er brug for at tænke anderledes. Der mener vi, Dugnad repræsenterer et godt alternativ til den måde, man hidtil har ført politik på, som er gået ud på at stresser narkomaner og jagte dem rundt omkring i København.

Jeg synes, vi skal prøve alle sammen at se, hvordan kan vi få en ordentlig sundhedsreform op at stå. Det er i øvrigt regeringens egen skyld jo, at vi ikke kan komme i kontakt med alle narkomaner, i og med at man ikke tillader et fixerum for euforiserende stoffer.

Frank Hedegaard (F): Jeg fik et trælår på vej herop, jeg mistede luften – jo, jeg gjorde sgu, jeg skal lige sunde mig, din albue ramte mig lige i siden nemlig på vejen herop. Ja, så er flødekagen nede.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

SF kan godt støtte dette forslag, og det kan vi selvfølgelig, fordi vi i mange år har kæmpet for fixerummene. Jeg synes også, som næstformanden her påpegede, at vi må prøve at adskille det, der er opstået omkring sagen, der hedder private karakterer og så det, der er substansen i det. Hvis vi ser på substansen i det her forslag, der har man sikret sig, at opgaven, der hedder sundhedsrum/fixerum, hvad vi nu vil kalde det, ligger hos kommunen. Det er altså vores personale, det læge- og sundhedsfaglige personale, der kommer fra kommunen, og det er den del af projektet.

At ville udvikle, hvad det frivillige og civilsamfundet kan lave i et lokalt miljø omkring at støtte udsatte grupper, det er sådan set det, Dugnad i det her forslag tager sig af. Det er der absolut ræson i at gå ind og arbejde med.

Med hensyn til de teser, der refereres til, kan jeg være enig i Leslie Arentofts udlægning og vil høre dem enkeltvis heroppe, jeg er også dyb modstander af dem, men når jeg ser på hvordan de teser er indsamlet fra en aften, der var åbent rum for alle i København, hvor enhver kunne komme og udtale sig, så kan man ikke sige, det er Dugnad alene, også selv om det står. Det er det civile, det er noget af det, Venstre i hvert fald selv ønsker at være med til at fremme. Derfor må man også anerkende, at det optræder i den her form.

Men SF ser også meget gerne kontrol omkring forsøget og selvfølgelig også sundhedsrummet, der ligger ansvarstilsynet altså stadig væk i kommunen.

Personligt var jeg ude sidste år, da Socialdemokraterne sammen med visse talsmænd for den her gruppe ønskede at lave et sundhedsrum imod et Folketings regler, og så kan vi altid diskutere, om det var regler, som vi skulle følge, om de eksisterede eller ikke, men vi anerkendte dem i kommunen, fordi vi én gang havde spurgt Folketinget her fra Borgerrepræsentationssalen, om vi kunne oprette det. Folketinget svarede tilbage, at det var deres ansvarsområde. Det kan vi som kommunalbestyrelse ikke sidde overhørig.

Når nogle så går ud sammen med Socialdemokraterne og siger, vi skal lave civil ulydighed på det her, det mener jeg ikke, man som politisk organisation kan eller som Borgerrepræsentation, og det vil jeg gerne afholde mig fra at involvere mig i.

Det mener jeg, man har gjort med det her forslag, altså at man får adskilt de her to ting. Derfor så støtter vi det fremover, og hvad der ellers kan opstå af personlige konflikter imellem politikere og personer, vil vi ikke involvere i det her.

Modsat så siger vi også, andre forslag, som samme organisation vil gå ud og lave fra nu af, indtil det her forslag sættes op, det er ikke noget, SF vil gå ud og støtte.

Borgmester Mikkel Warming: Et meget stort flertal i Socialudvalget og Økonomiudvalget har støttet denne indstilling, fordi vi, det meget store flertal, ønsker et 3-årigt forsøg med et lovligt sundhedsrum på Vesterbro. Tingene hænger sammen både 1. og 2. "at" i denne sag, et lovligt sundhedsrum, som skal fungere i tæt samarbejde med et værested, som lokale kræfter skal stå for.

Indenrigs- og sundhedsministeren, Lars Løkke Rasmussen, meldte i april måned ud, at i forbindelse med Vesterbropuljen til lokale initiativer på Vesterbro i forhold til narkoproblemerne, ville han være meget interesseret i et samarbejde mellem lokale og Københavns Kommune om et 3-årigt projekt med et lovligt sundhedsrum, et projekt, som i forhold til Vesterbropuljen var noget, lokale kræfter skulle søge om.

Det arbejde, der så selvfølgelig har været igangsat, har ført til det resultat, der ligger i denne indstilling, et åbent værested drevet af lokale kræfter, kombineret med et sundhedsrum drevet af socialforvaltningen.

Kommunen vil i givet fald, at Lars Løkke godkender ansøgningerne, skulle samarbejde med foreningen Dugnad, Center Vesterbro, en forening med bestyrelse og formand, som har indsendt ansøgningen til Indenrigs- og Sundhedsministeriet. Jeg afslører jo næppe nogen hemmelighed ved at sige, at

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

foreningens formand, den underskriftsansvarlige, også er formand for Vesterbro Lokalråd og hedder Niels Vestergaard.

Det 3-årige projekt, der her er beskrevet, er spændende, fordi vi for det første kombinerer sundhedsfaglige, socialfaglige tilbud med et åbent værested og frivillig rådgivning. For det andet for på den måde at få afprøvet, hvor meget et sundhedsrum i forhold til lovlige stoffer kan give af støtte til narkomanerne på Vesterbro. For det tredje, fordi det er en ny form for samarbejde mellem lokale kræfter og kommunen. Som sagt et meget stort flertal har bakket op om, at dette projekt ser spændende ud.

Jeg har fuld tillid til, at et 3-årigt projekt, hvor der også er klare ansvarsfordelinger mellem kommune og lokale kræfter, kan gennemføres på en god og fornuftig måde.

Når Lars Løkke Rasmussen forhåbentlig har godkendt ansøgningen fra Dugnad om værested m.m., hvis Socialudvalget og Borgerrepræsentationen får forelagt en indstilling om etablering af et lovligt sundhedsrum på Vesterbro, det vil ske i Socialudvalget den 16. august.

Denne indstilling, som også er her, hvor man skal indgå en partnerskabsaftale, vil selvfølgelig indeholde en beskrivelse af partneren.

Jeg håber meget på en bred opbakning til indstillingen fra flertallet i Socialudvalget og Økonomiudvalget.

Margrethe Wivel (B): Jeg skal også gøre det kort.

Det Radikale Venstre går for det første ikke ind for civil ulydighed, men vi går ind for at hjælpe narkomaner, og her taler vi om de allerallersvageste på Vesterbro. Vi går også ind for at give beboerne på Vesterbro en mere tålelig tilværelse hvad angår kanyler og støj og larm fra narkomaner, der ikke har andre tilbud.

Det skal siges, som det blev sagt før, det her er et projekt, hvor Lars Løkke, Venstreministeren, har opfordret Dugnad til at indsende en ansøgning. Vi synes, det er rigtig spændende som kommune at indgå i det her partnerskab mellem en frivillig organisation og kommune og ser, at vi kan få et frugtbart samarbejde ud af det.

Vi har tilføjet et 3. "at", der hedder, at vi skal godkende oplægget til samarbejdet i Socialudvalget, så vi har hånd i hanke med tingene. Så jeg synes, vi kan være helt rolige ved at stemme for denne her indstilling og forslaget.

Peter Schlüter (C): Pudsigt nok var det midt under Socialudvalgets ellers glimrende studierejse til Amsterdam, hvor vi jo netop var nede for at undersøge tingenes tilstand og hvordan de gør der og deres erfaringer, at der pludselig opstod nogle kurrer på tråden og nogle problemer, som mange nok har undret sig over, i forhold til Dugnad. Lad nu det ligge.

Vi er nødt til at forholde os alene til, hvad denne indstilling går ud på. De Konservative har en forpligtelse til at hjælpe vesterbroborgerne med at skaffe nogle løsninger på problemerne, som hober sig op.

Hvorfor håber de sig så op, det kan man altid diskutere, er det måske de sidste 30 års narkoindsats, som har slået fuldstændig fejl, som gør, at der i dag er nøjagtigt lige så mange narkomaner på Vesterbro, som der altid har været? Det er så et andet spørgsmål.

Derfor er vi også nødt til at gå nye veje, vi er nødt til at eksperimentere, vi er nødt til at være en lille smule mere modige i erkendelsen af, der skal nye boller på suppen, hvis vi skal løse problemerne.

Her er der alene tale om et oplæg til et samarbejde og ganske rigtigt, som Margrethe Wivel var inde på, så ligger der en forsikring, der ligger en garanti i og med, at Socialudvalget har muligheden for at slå bremsen i, hvis det skulle vise sig, at Dugnad for sin del ikke overholder de forpligtelser og de retningslinjer, som der er sagt.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Det frivillige initiativ er helt fuldstændig vitalt for, at vi kan løse denne opgave som forvaltning i forhold til det arbejde, der forestår på Vesterbro i samarbejde, meget tæt samarbejde med frivillige vesterbroborgere.

Men rammerne skal være i orden, fuldstændig i orden, vi skal arbejde inden for lovens rammer til enhver tid. Og så skal vi prøve noget nyt, vi skal nemlig til at arbejde ethundrede procent evidensbaseret med det her projekt. Det er en forudsætning for, at Det Konservative Folkeparti er med.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er en rigtig spændende debat, vi har her. Det, der bringer mig på talerstolen, er faktisk et tvivlsspørgsmål, fordi jeg synes, jeg hørte Lars Rasmussen sige, at Socialdemokratiet mener, at der skal være et fixerum, altså et sted, hvor narkomanerne kan komme og sprøjte sig selv, og at det skal være en del af kommunens tilbud. Jeg vil bare have bekræftet, at det er Socialdemokratiets politik, at det er det mål, man går efter.

Martin Hirsch (V): At arbejde med tanken om et sundhedsrum på Vesterbro er ikke noget, som Venstre vil afvise, det har Leslie Arentoft også sagt fra talerstolen. Vi vil gerne spille med, vi vil gerne gå ind i en dialog og en tanke om at arbejde videre med det her. Vi kan godt se, at der er ting og sager også i den narkopolitik, som er blevet kørt i Københavns Kommune, der ikke har fungeret, som ikke har slået til igennem mange år. Der er meget store problemer. Vi vil gerne gå positivt ind i det her.

Men når man taler om de mennesker, eller man prøver at finde de mennesker, man skal indgå et samarbejde med, så skal det altså være nogle, som man har en fuld tillid til kan være i pingpong og kan overholde de spilleregler, der bliver sat op for et samarbejde.

Teknik- og miljøforvaltningen, kultur- og fritidsforvaltningen, socialforvaltningen har på intet tidspunkt på nuværende tidspunkt sagt ja og givet nogen tilladelser til Dugnad. Ikke desto mindre der hører man i presse, avis og andre steder, at der skulle være givet tilladelse til det ene og det andet. Jeg har sågar et eksempel på, at der er en musikorganisation på Vesterbro, der i forbindelse med en festival fik at vide af en Dugnadperson, at nu skulle de i øvrigt flytte sig, fordi nu kom der nogle containere, der skulle stilles op til brug for sundhedsrum. Det er useriøsitet, så det batter noget.

Så derfor, hvordan kan jeg sikre mig, at Dugnadfolkene, hvis det er dem, man samarbejder med fremover, overholder de spilleregler, der fastlægges, for at etablere et sundhedsrum? Jeg har meget stor skepsis over for de mennesker. Vi ser gerne, vi går ind og arbejder med det her, men lad os have nogle partnere, vi kan stole på, nogle, der er værd at indgå et samarbejde med.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Vi går til 2. runde.

Lars Rasmussen (A): Jeg kan fuldt ud bekræfte, at Socialdemokraterne går ind for, at man indfører sundhedsrum eller fixerum med euforiserende stoffer. Men det er jo bare ikke det, det her handler om. Vi laver det selvfølgelig ikke i København, så længe det er ulovligt, men der kunne jo komme en anden regering på et tidspunkt, det er der jo mange meningsmålinger, der begynder at tyde på, og så bliver det gennemført, og så kan vi åbne det i København. Men så længe det er ulovligt, så gør vi det selvfølgelig ikke, og vi går selvfølgelig heller ikke ind for civil ulydighed.

Men lad os lige prøve at snakke om, hvad det her handler om. Det handler om et 3-årigt forsøg med et sundhedsrum på Vesterbro.

(Kort bemærkning).

Frank Hedegaard (F): Kun en kort bemærkning til Carl Christian Ebbesen. Jeg vil bare meddele Carl Christian Ebbesen, at i sidste periode var han selv med til at behandle forslaget her i Borgerrepræsentationen om, at Borgerrepræsentationen, selvfølgelig minus Dansk Folkeparti, ønskede et fixerum i København. I den anledning bad man borgmester Bo Asmus Kjeldgaard om engang at skrive til

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

sundhedsministeren om, at København ville have fixerum. Så det er en borgerrepræsentationsvedtagelse, der bare efterfølges i øjeblikket, og ikke et enkelt partis politik.

(Kort bemærkning).

Borgmester **Mikkel Warming**: Ud over at det, vi så snakker om, er det lovlige sundhedsrum, som Lars Løkke Rasmussen har lagt op til, man kan søge om, og som er det, der ligger i denne sag, at et flertal gerne vil være med til at etablere sammen med lokale kræfter.

Derfor, det skal så også være min bemærkning til Martin Hirsch, det denne sag handler om er et forløb med en ansøgning, som er indgivet af en forening, hvor, hvis den ansøgning bliver imødekommet af Lars Løkke Rasmussen, vil der komme en indstilling til Socialudvalg, Økonomiudvalg og Borgerrepræsentation om etablering af et sundhedsrum. Det er en pakke, der ligger beskrevet i indstillingen.

Hvad der er foregået af midlertidige ting på Vesterbro har sådan set ikke noget med denne sag at gøre. Derfor vil jeg godt gentage, hvad jeg sagde før, jeg har fuld tillid til, at et samarbejde som det skitserede i indstillingen også med klare ansvarsfordelinger mellem lokale kræfter og kommunen, tror jeg kan blive godt og spændende, for projektet er godt og spændende.

(Kort bemærkning).

Martin Hirsch (V): Borgmester Mikkel Warming, det kan godt være, der er indgivet en ansøgning osv. osv., men der er folk ude på Vesterbro, Dugnadfolk, som har tilkendegivet, at man har nogle tilladelser, man ikke har haft. Der er åbenbart noget i deres rækkefølge af, hvordan de melder ud, hvordan de fortæller offentligheden, at de har lov til det her. Jamen som jeg sagde i min tale for et øjeblik siden, har de været fremme og sagt til nogle folk, der skulle afholde en musikfestival, at de i øvrigt skulle flytte sig, fordi nu kom der nogle containere, der skulle bruges til sundhedsrum.

Der er et eller andet der, hvor kæden er røget af, og derfor mangler seriøsiteten, utroværdigheden er her, og den ligger og svæver ganske voldsomt i forhold til Dugnad.

Der ønskedes særskilt afstemning om indstillingens 1. at-punkt.

Indstillingens 1. at blev godkendt med 43 stemmer imod 8.

For stemte: A, B, C, F, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: O og V.

Den samlede indstilling blev herefter godkendt med 48 stemmer imod 3.

For stemte: A, B, C, F, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: O.

=====

33) BR 400/06. Udpegning af medlemmer til Københavns Kommunes Handicapråd

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen godkender DSI's liste over udpegede medlemmer og stedfortrædere til handicaprådet, således at Inger Munck, Janne Sander Knudsen, Jørgen Eckmann, Karsten Kristiansen, Lisbeth Jørgensen, Mette Faber og Sven A. Knudsen godkendes som medlemmer samt at Michael Madsen, Jette Bay, Christian Gylche, Noomi Aida Mortensen, Benthe Winckler, Susan Johannesen og Hans Jørgen Møller godkendes som stedfortrædere,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

at der for indeværende valgperiode udpeges 7 medlemmer af Borgerrepræsentationen som medlemmer af Handicaprådet samt 7 medlemmer af Borgerrepræsentationen som stedfortrædere - der skal være et medlem samt en stedfortræder fra henholdsvis Økonomiudvalget samt de seks stående udvalg, samt at overborgmesteren bemyndiges til at modtage navnene.
(Socialforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Overborgmesteren fik bemyndigelse til at modtage de manglende navne.

=====

34) BR 391/06. Borgerrådgiverens Beretning 2005

Indstilling om,

at Borgerrådgiverens Beretning 2005 tages til efterretning,

at den af Borgerrådgiveren foreslåede undersøgelse på tværs af forvaltningerne for så vidt angår uensartetheden i kommunens sagsbehandling og borgerbetjening skal fremmes mest muligt, idet forvaltningerne samtidig bedes overveje, hvordan der bedst kan gives en samlet tilbagemelding til Borgerrepræsentationen om analysens konklusioner, herunder i hvilket omfang Økonomiudvalget og de stående udvalg bør inddrages.

at Socialforvaltningen, Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen og Sundheds- og Omsorgsforvaltningen i anledning af Borgerrådgiverens anbefaling om fristfastsættelse i hjemvisningssager lader det indgå i deres overvejelser, dels om behandlingen af sådanne sager generelt bør opprioriteres, dels om det ved fastlæggelsen af frister bør tillægges betydning, at sagerne tidligere har været behandlet i kommunen, samt

at de stående udvalg i efteråret 2006 pålægges at drøfte beretningen, idet Borgerrådgiveren samtidig pålægges at stå til rådighed for en nærmere dialog med de stående udvalg i den henseende, såfremt de stående udvalg måtte ønske det

Det bemærkes, at Økonomiudvalget i medfør af lov om kommunernes styrelse § 18 stk. 2, har indseende med de økonomiske og almindelige administrative forhold inden for samtlige kommunens administrationsområder. Som opfølgning på Borgerrådgiverens Beretning 2005 vil Økonomiudvalget derfor pålægge kommunens forvaltninger under ledelse af Økonomiforvaltningen, at:

Gennemgå kritikpunkter og anbefalinger i Borgerrådgiverens beretning 2005, herunder spørgsmålet om uensartet sagsbehandlingspraksis og retssikkerhed med henblik på, at der udarbejdes en samlet handlingsplan indeholdende dels forslag til konkret opfølgning på beretningen, dels beskrivelse af initiativer som allerede måtte være iværksat i denne anledning. Handlingsplanen skal forelægges Økonomiudvalget senest 1. november 2006 med henblik på efterfølgende høring af de stående udvalg over handlingsplanen inden udgangen af 2006, herunder hvad drøftelsen af Borgerrådgiverens Beretning 2005 i øvrigt måtte give anledning til. På baggrund af de indkomne høringssvar udarbejder Økonomiforvaltningen indstilling til Økonomiudvalget og Borgerrepræsentationen med henblik på endelig behandling af handlingsplanen primo 2007.

(Borgerrådgiverudvalget)

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Er der nogen, der ønsker ordet? Det gør jeg.

Mona Heiberg (A): Det gør jeg, fordi jeg er formand for dette udvalg, og så vil jeg derfor give den sag et par ord med på vejen.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Vi etablerede Borgerrådgiveren i 2004, og det her er så den anden beretning. I beretningen for 2005 konstaterede Borgerrådgiveren, at der ikke er de store afgørende forbedringer at spore i denne sidste beretning. De samme ting går faktisk igen både i stort og i småt.

For at starte med de mere uskyldige noterer jeg med tilfredshed, at den uensartethed i kommunens behandling og betjening, som afdækkes i beretning, nu i hvert fald skal analyseres noget nærmere. Viser analysen, at der på et område er en best practice, som med fordel kan bredes ud til de øvrige områder, så skal vi ikke være sene til at følge dette op og også få rettet ind.

Borgerrådgiveren har bl.a. foreslået undersøgt, om der er uønskede forskelligheder vedrørende adgang til aktindsigt, sikker elektronisk kommunikation, sagsbehandlingstider og også åbningstiderne. Det sidste er også en orientering om sagsbehandlerskift.

Jeg er spændt på den analyse, og det tror jeg hele udvalget er og forventer, at der kommer en del ting, man skal tage fat på efter denne analyse. Men uanset hvad analysen viser, så må vi nok fortsat leve med, at der er forskelle i forvaltningerne og forskelle i forvaltningernes måde at indrette sig på. Det kan langt hen ad vejen forklares med kommunens størrelse og forskellene i de opgaver, der varetages.

Langt mere alvorligt ser jeg på de krænkelse af retssikkerheden, og det kan man så sige desværre bliver konstateret i en række sociale sager. De københavnere, som er afhængige af kommunens hjælp, f.eks. fordi de er syge eller ikke har tilknytning til arbejdsmarkedet, fortjener den bedst tænkelige behandling i systemet, så de oplever, at vi også tager dem alvorligt. Deres rettigheder skal vi værne særligt om.

Det er derfor nedslående at konstatere, at Borgerrådgiveren, og nu citerer jeg fra den trykte beretning, det står på s. 130:

"... har afdækket tilfælde af ukendskab til centrale forvaltningsregler eller betydelig uvidenhed om reglernes anvendelse."

Nu har forvaltningerne jo så mulighed for og sandelig også ansvar for at sætte ind med efteruddannelse og opkvalificering af medarbejderne, hvor det er nødvendigt, og sådan at vi kan få rettet dette op.

Jeg vil slutte med at knytte en bemærkning til de såkaldte hjemvisningssager, de sager, som hjemvises fra Det Sociale Nævn til kommunen, fordi sagen skal behandles igen, typisk fordi der har været begået alvorlige fejl i sagsbehandlingen. Borgerrådgiveren konstaterer, at der ikke gælder egentlige frister for behandlingen af disse sager, og Borgerrådgiveren anbefaler de 3 berørte forvaltninger at opstille nogle frister for hjemvisningssager ... det er ærgerligt, at man ikke kan bede om en formand om at få en lille smule ro i denne sal, men det kan ikke rigtigt lade sig gøre.

Men jeg har i hvert fald i dette udvalg sat trumf på med en tilkendegivelse af, at det bør overvejes, om disse sager generelt bør opprioriteres, at de bør overvejes, om der ved fristfastsættelse bør tillægges betydning, at sagerne tidligere har været behandlet i kommunen.

Jeg er sådan set meget glad for, at Økonomiudvalget har taget beretningen og udvalgets bemærkninger til efterretning og vil pålægge forvaltningerne at udarbejde en samlet handlingsplan.

Handlingsplanen skal indeholde forslag til konkret opfølgning på beretningen og en beskrivelse af de initiativer, som allerede måtte være iværksat i den anledning. Handlingsplanen skal efter høringen i efteråret behandles her i forsamlingen, og det skal gøres i starten af 2007.

Generelt vil jeg runde af med at sige, at jeg er glad for, at vi i 2004 besluttede at etablere Borgerrådgiveren, og vi har fået sat lys på en række alvorlige problemer, hvoraf nogle af dem var kendt i forvejen. Men jeg må også sige, der er nogle af dem, der er nye for os. Men vi har, og det er mindst lige så vigtigt, fået konkrete anbefalinger og dermed bud på, hvordan vi kan bruge klagerne konstruktivt.

For nylig stillede jeg op sammen med borgerrådgiver Johan Busse til et åbent telefonarrangement, og her kunne københavnere ringe ind og fortælle om deres syn på kommunen. Borgernes historier bekræfter her desværre det billede, som Borgerrådgiveren tegner i sin beretning. Det tydeliggjorde for alvor betydningen af, at vi har en uafhængig klageinstans i kommunen, en slags byombudsmand.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Lad os i forhold til budget 2007 se på, om vi kan gøre noget for at udbygge og konsolidere Borgerrådgiverens rolle i tilsynet og det i samarbejde med kommunens administration. Vi kan i den forbindelse også overveje, om vi skal afsætte en særlig pulje til forvaltningernes opfølgning på denne beretning. Så må vi se, om evalueringen af Borgerrådgiveren i efteråret giver analysen anledning til nogle yderligere justeringer.

Så jeg håber, at vi selvfølgelig tager vel imod denne beretning, og også at fejlene bliver rettet.

Indstillingens 1. at-punkt blev taget til efterretning, mens den øvrige del af indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

35) BR 332/06. Ny bydelsinddeling i København

Indstilling om,

at forslag med 10 bydele godkendes med følgende ændringer:

Kartoffelrækkerne m.v. (området afgrænset af Sortedamssøen, Classensgade, banelinien og Sølvgade) flyttes fra Østerbro til Indre By.

Den østlige del af Emdrup flyttes fra Østerbro til Bispebjerg.

Trekantsområdet mellem Tagensvej, Nørre Allé og Jagtvej flyttes fra Østerbro til Nørrebro.

Området mellem Hyrdevangen, Hareskovvej og kommunegrænsen flyttes fra Brønshøj-Husum til Bispebjerg.

at hensigtsmæssigheden i den foreslåede grænsedragning på Amager vurderes på et senere tidspunkt, når den vestlige del af Amager er ved at være udbygget.

at der som udgangspunkt i hver bydel etableres et lokaludvalg, som afgrænses i overensstemmelse med de foreslåede bydelsgrænser. Dog etableres der i de to nye bydele Indre By og Vesterbro/Kongens Enghave 2 lokaludvalg i hver bydel.

at der åbnes mulighed for, at nabo-lokaludvalg kan beslutte at etablere fælles sekretariat.

at den i tabel 2 viste udrulningsplan for etablering af lokaludvalg i denne valgperiode godkendes.

at der i hver bydel etableres et borgerservicecenter i løbet af denne valgperiode.

at den administrative inddeling i forbindelse med øvrige borgerbetjeningsenheder kan dække flere bydele, forudsat at bydelsgrænserne overholdes. De øvrige borgerbetjeningsenheder skal tilpasses de foreslåede grænseændringer i løbet af denne valgperiode.

at ældrerådene, fra og med næste valg til ældrerådene i november 2008, afgrænses i overensstemmelse med de foreslåede bydelsgrænser, samt

at der i forbindelse med kommuneplanen 2009 indarbejdes bydelsplaner i overensstemmelse med den nye bydelsinddeling.

(Økonomiudvalget)

Jesper Christensen (A): Nye bydele i København, en sag, der har en lang historie bag sig og vel også ganske kompliceret og vel nok mest kompliceret, fordi der er mange hensyn, der skal tilgodeses, de lokale ønsker, naturlige grænser i forhold til byens fysik, skiller en vej, samler en vej, en effektiv og bæredygtig borgerbetjening, som giver mulighed for en kvalitetsfyldt servicering af borgerne og evt. sammenfald med andre administrative grænser.

Der har vi jo været nogle, der har haft det synspunkt, at med ønsket om en ny bydelsinddeling, ville det være oplagt, at vi kunne få det til at passe sammen med Folketingets nye opstillingskredse.

En af grundene til det komplekse, kan man sige, er også, at det har været sendt i høring i 2 omgange, og vi selv har valgt at udsætte behandlingen. Men jeg synes, vi står med et forslag nu, som tilgodeser de mange forskellige hensyn.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Det imødekommer sikkert ikke alle ønsker, men jeg mener, det er et fornuftigt og absolut også langtidsholdbart forslag og en god ramme for det fremtidige arbejde i bydelene.

Med denne bydelsinddeling får vi en overordnet inddeling af byen i 10 bydele, som gælder alle kommunens opgaver. Den enkelte bydel vil komme til at danne rammen om et borgerservicecenter, et lokaludvalg og en bydelsplanlægning.

Så er der et par steder, hvor vi af hensyn til de lokale ønsker har med en bydel lavet 2 lokaludvalg, det gælder Indre By, Vesterbro og Kongens Enghave.

Den nye bydelsinddeling vil give klare grænser for borgerne, og det er vores opfattelse, at det vil betyde, at kommunen opleves mere overskuelig.

Et borgerservicecenter i hver bydel vil betyde én indgang til kommunen i langt de fleste sager. Og med oprettelse af lokaludvalg vil vi have et nærdemokratisk organ i bydelene, som kan fungere som bindeleddet mellem de lokale ønsker og de politiske beslutninger her i Borgerrepræsentationen.

Så det vil på sigt styrke sammenholdet og tilhørsforholdet i lokalområdet og også styrke koordinationen af aktiviteter i området.

Forslaget med en ny bydelsinddeling særligt på Østerbro, hvor 3 delområder flyttes, betyder, at det her forslag bliver i overensstemmelse med Folketingets nye opstillingskredse i København.

Dog er der en forskel, de opererer med 9 valgkredse, og vi har 10 bydele, det er Brønshøj-Husum og Vanløse, som er 2 bydele, men én valgkreds.

Så skal jeg sige i forhold til det forslag, der ligger nu, og som er behandlet i ØU, der har vi så af hensyn til den proces, der har været, et ændringsforslag om at den 4. bullet under det første "at"-punkt, som præcis handler om Brønshøj-Husum og Bispebjerg, at det bortfalder, sådan at bydelen fastholdes nu. Det vil så dermed følge Folketinget i den ændring, de også foretog, så der også her vil være overensstemmelse mellem valgkredsene.

Jeg er sikker på, at beboerne i området vil være tilfredse med det, og dermed har vi også kunnet opretholde det princip, som har været bærende for os. Hvis vi skal nå hjem, så må jeg hellere stoppe her.

Borgmester Martin Geertsen: Jeg vil gerne starte med noget for mig helt uvant, nemlig at rose en socialdemokrat. Jeg vil gerne rose den socialdemokratiske gruppeformand for et, har jeg kunnet se og følge med i, ganske slidsomt arbejde med at få enderne til at nå sammen blandt de politiske partier omkring det her spørgsmål. Det har ikke været nemt, så vidt jeg har kunnet lytte mig til.

Men vil også sige, at der er et par ting, som vi ønsker at få en afstemning om. Vi kan tilslutte os det socialdemokratiske ændringsforslag, og så ønsker vi at få en afstemning om den 2. bullet i det første "at"-punkt, nemlig at den østlige del af Emdrup flyttes fra Østerbro til Bispebjerg. Det ønsker vi en afstemning om, ganske enkelt fordi vi mener, at det ikke skal ske.

Så ønsker vi at få afstemning om det 3., det 4. og det 5. "at", som handler om etablering af lokaludvalg, og der er det ikke nogen hemmelighed for nogen, at vi synes, at det er en alt for omkostningsfyldt mission, man er ude på ved at etablere bydelsråd ad bagvejen. Derfor ønsker vi en afstemning om de 3 "at"-punkter.

Ninna Thomsen (F): Jeg vil også gerne sige tak til Jesper Christensen for den udmærkede gennemgang af de mere formelle ting omkring forslaget og de ændringer, der kommer til at være for Københavns borgere.

De her bydele og de her lokaludvalg er en del af en nærdemokratisk tanke. Der er ikke nogen tvivl om, at det her er hjerteblod for SF. Vi er glade for, at vi nu omsider kan vedtage det her forslag og få sat en ny dagsorden for nærdemokratiet i København med mere demokrati, mere plads til græs-rødderne og mere lokalt engagement.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Det skal jo ikke være nogen hemmelighed, at med nedlæggelsen af bydelsrådene var vi mange, der var lidt groggy. Jeg tror også, man kan sige, at der var mange københavnske ildsjæle, der fik et slag i maven med den afstemning, der var. Hvad skulle der nu ske, er der nu lukket for den demokratiske kagedåse. Det har der været et stykke tid i hvert fald her fra kommunens side.

Med lokaludvalgene får vi et nyt svar, vi får nogle nye muligheder for at knytte de lokale kræfter tættere på os her i Borgerrepræsentationen, bl.a. ved at lokaludvalgene kan rejse sager direkte i Borgerrepræsentationen.

Der er så også med forslaget trukket nogle grænser, og som Jesper sagde, så har det været ret svært. Der har været rigtig mange hensyn, der skulle tages. På den ene side har der været brug for en vis ensartethed i forhold til befolkningsgrundlaget. Der har været hensyn til de allerede eksisterende bydele, de naturlige bydelsgrænser, og så har der så været Folketinget, som oven i det hele var i gang med at ændre nogle valgkredse.

Vi ved godt i SF, at det ikke er alle østerbroere, der er lige glade for det her forslag. Vi ved, at der er mange lokale kræfter på Amager, som er utilfredse med deling af Amagerbrogade. Men vi håber også, at de her lokale kræfter vil få det bedste ud af det, vil bruge de nye indgange, der vil være til kommunalt demokrati.

På samme måde er vi også glade for, at vi kunne tage hensyn til nogle af de lokale ønsker, der har været på Vesterbro, Kongens Enghave, Christianshavn og Indre By.

Som jeg ser det, er det alt i alt et godt forslag, som vi i SF glæder os til at se blive ført ud i livet.

Jens Kjær Christensen (Ø): Egentlig burde bænkeraderne heroppe på tilhørerpladserne være fyldt med folk, der var begejstrede over denne mulighed, som nu gives københavnerne. Denne sag er opfølgning på den beslutning, der blev truffet i efteråret 2005 om beskrivelsen af, hvad et lokaludvalg skulle gøre og rive i.

Det er et fremskridt det her, det der sker nu med en ordning, der dækker hele byen. Det er selvfølgelig også et kompromis mellem de partier, der har indgået denne aftale. Nogle partier har lagt mere vægt på, at det var opstillingskredsene, der definerede, hvor bydelsgrænserne lå, eksempelvis, som også Ninna Thomsen var inde på, diskussionen om Amager, hvor naturligt er det at lægge en deling af Amager i Amagerbrogade. Vi har haft diskussionen, især når handelsstrøg etc. jo ofte er det, der binder en bydel sammen. Der går man så herind og laver en fiktiv grænse ned igennem Amagerbrogade.

Det er dog kommet med i papiret, som det fremgår, at det skal tages op senere, om inddelingen på Amager i virkeligheden er holdbar i takt med selvfølgelig, at hele Amager undergår den her store bebygningssforvandling, eller hvad man skal beskrive det som.

Vi er i Enhedslisten meget glade for, at det er lykkedes at få faktisk 12 lokaludvalg, og for os ligesom for SF er hele demokratiaspektet i dette forslag det allervæsentligste.

Der er vel ingen tvivl om, at uanset hvor kloge vi, der sidder herinde i Borgerrepræsentationen, er, vi 55 mænd og kvinder, uanset dette forhold så er der næppe nogen tvivl om, at de faglige, saglige beslutninger, der træffes herinde, faktisk kan kvalificeres ved lokalt med- og modspil. Det er det, der sker her med lokaludvalgene.

Samtidig er det også en forpligtelse for os at aktivere og give borgerne mulighed for at handle også mellem de 4-årige kommunevalg, det er faktisk det, der sker også, selv om det ikke er en ideel konstruktion lokaludvalgskonstruktionen, som alle husker, så er det udpegningen, der er tale om, når vi snakker om den politiske del og så en særlig facon for de lokale ildsjæle, for den måde de 14 personer kan komme ind.

Men alt i alt er vi meget glade for, at det er lykkedes også at få Christianshavn og Kongens Enghave/Sydhavnen med i det her projekt, som ikke blot er et projekt, men er en tilstand, vi i løbet af ganske få år skal gennemløbe.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Hvis nogen måske ikke skulle have opdaget det, og især de borgerlige, og jeg bliver nødt til at sige ikke noget surt eller vrissent, men bare ja, jeg har undret mig igennem flere år i denne forsamling over de borgerliges mangel på interesse for demokrati. Det ser vi nu her igen, der er et par spage venstreforslag om nogle ændringer, som grundlæggende handler om, at man er mod lokaludvalgsideen, man er imod demokratifasen, der ligger i det her forslag.

Jeg har selv personligt undervejs i hele processen prøvet at sige, var det ikke noget for jer borgerlige her, specielt i den fase af processen, hvor jeg vil sige, at Socialdemokraterne havde tyggegummi mellem tænderne og lim på bagdelen, og hvor der ikke skete en hujende fis, undskyld mig udtrykket. Socialdemokraterne er jo i enhver forstand blevet slæbt til truget i denne sag, det skal der ikke herske tvivl om, hjulpet af bevægelsen uden for dette hus.

Men de borgerlige har på intet tidspunkt grebet den chance, og derfor må man jo forstå det på den måde, at de egentlig slet ikke interesserer sig for slige sager som engagement, aktivitet og at prøve dog veje til at udvide demokratiet i denne rimeligt store by.

Til sidst vil jeg sige tak til dem, der har været med, det har været en fornøjelse at være med i det afsluttende arbejde de sidste par måneder her. Men det kræver jo utrolig meget af os herinde, for vi går ind i en fase med noget, ingen af os har prøvet før. Nu om et par år er der lokaludvalg, som kan ytre sig om alt, som kan stille forslag herind i forsamlingen. I alle sammen kan vel roligt forestille jer, hvad det kan medføre af interessante konflikter i det enkelte parti som sådan og mellem partierne herinde.

Der skal man bare gøre sig klart et forhold, at fordi der er kommet lokaludvalg, så dermed er problemet indholdsmæssigt jo ikke løst. Det er afgørende vigtigt, hvis det her skal blive en succes, at alle partier herinde i selve processerne, som kommer, går aktivt ind og diskuterer, tør diskutere med det lokale niveau.

Det vil også ske, at et flertal herinde, og det vil også ske, at Enhedslisten, det kan jeg godt annoncere, på visse punkter sandsynligvis vil være uenige i, hvad et lokaludvalg måtte mene, det er jo ikke en automatproces, vi går ind i. Det er en proces, der stiller krav til os og så sandelig også til dem ude i lokalområdet, hovedsagelig at prøve at finde et fodslag og have styrke i de synspunkter, de vil præsentere for os herinde, så tror jeg faktisk, at de kan få en stor gennemslagskraft.

Jeg sagde, det var det sidste, det må jeg godt tage af taletiden, jeg kommer ikke op igen.

Jeg vil lige nævne som nok det allerbedste, og det er der, Lønborg måske har sovet lidt i timen, at der er tale om den største gave til kulturaktiviteter i København. Vi får nu en mulighed for et liv, der vil boble i alle bydele, fordi det her har jo penge med sig, hvor de enkelte lokaludvalg får nogle rammer, som vi ikke engang i Kultur- og Fritidsudvalget har, for at sige det mildt.

Det er virkelig flot, at der er et flertal, der har turdet gå den vej og være så visionære at sige, der er kræfter derude, der er kræfter ud over os, de skal på banen, vi skal sammen have et saftigt og frodigt mod- og medspil.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Jens Kjær Christensen har brugt ca. halvandet minut af taletiden i 2. runde.

Carl Christian Ebbesen (O): Tusind tak for ordet.

Dansk Folkeparti ønsker lokaludvalg, og Dansk Folkeparti ønsker også mere nærdemokrati. Men jeg har opdaget, at en sag som denne er en af de sjoveste, jeg har oplevet som borgerrepræsentant. Tænke sig at gå ud og ville bruge 20 mio. kr. på et projekt, som næsten uanset hvordan man vender og drejer den her sag, uanset om man gør det ene eller det andet eller det tredje, så er der nogle, der bliver rigtig kede af det. Det er en underlig situation, synes jeg som borgerrepræsentant.

Men virkeligheden er, at Dansk Folkeparti støtter hovedparten af de elementer, der er i den her indstilling og den aftale, der er lavet her. Men vi tror alligevel, at når der nu er så stor modstand mod, at den østlige del af Emdrup flyttes fra Østerbro til Bispebjerg, så burde vi være kloge nok til at lytte

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

til de meget, meget massive protester, der er derude. Derfor ønsker Dansk Folkeparti at stemme mod den 2. dot. Jeg kan forstå, Venstre har stillet det som ændringsforslag, så det vil vi støtte.

Derudover vil jeg også sige, at Dansk Folkeparti har den holdning, at hvis man laver den bydelsinddeling, man så laver, det er også den, der skal tilknyttes et lokaludvalg til.

Så det her med at begynde at dele bydelene op i de nye bydele op i flere lokaludvalg, det er ikke en model, Dansk Folkeparti ønsker at tiltræde. Derfor ønsker vi også at stemme imod det 3. "at". Men derudover er vi meget tilfredse med, at der nu er fundet det kompromis, den løsning, som jeg tror, der trods alt kan gøre, at vi fremadrettet kan få noget mere nærdemokrati og også give lokaludvalgene den styrke, som de har behov for.

Så vi ønsker den her indstilling held og lykke med på vejen og ser frem til nogle gode og udfordrende debatter med lokaludvalgene for at få udviklet København.

1. næstformand (**Mona Heiberg**): Inden jeg giver borgmester Mogens Lønborg ordet, vil jeg gerne bede gruppeformandsforummet om at træde sammen for at finde ud af, hvornår man ønsker dette møde afsluttet, om det skal være i dag. Det vil jeg bede gruppeformandsforummet om at træde sammen om, så vi kan tage en beslutning herom.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Det må være varmen herinde, der har fået Jens Kjær Christensen til i den grad at misforstå meget af den her sag. Man kunne sådan fornemme, hvordan Jens Kjær Christensen sådan rullede sig ud og næsten nød at kunne tale om de borgerlige, der sådan var overhovedet ikke interesseret i demokrati. Det var flotte ord.

Men Jens Kjær Christensen har åbenbart ikke sådan sat sig ind i den her sag og slet ikke forløbet. Det bør være velkendt for Jens Kjær Christensen, dels at Det Konservative Folkeparti har bakket op om den aftale, der blev indgået i sin tid med hensyn til at få etableret lokaludvalg.

Vi er så i øvrigt af den opfattelse, at lokaludvalgene jo ikke flytter beslutningskompetence, og det synes jeg også, de partier, som har været meget, meget ivrige for de her lokaludvalg, i ærlighedens tjeneste skal sige til københavnerne, at der er jo ikke flyttet beslutningskompetence. Det var der med bydelsrådene, de blev stemt ned med et meget, meget stort flertal, det ønskede københavnerne ikke.

Men nu er der skabt nogle lokaludvalg, som får en anden og mere vidstrakt mulighed for at øve indflydelse på de beslutninger, det træffes herinde. Det er det, der er kernen i det. Jeg siger det, fordi der har været så mange af de mest ivrige partier bag lokaludvalgene, som har sagt, nu skal vi vise mod til at flytte kompetence ud til lokaludvalgene. Det er der jo ikke, og det synes jeg, københavnerne skal vide, at det er ikke tilfældet.

Men til gengæld bliver jeg nødt til at sige, at i det arbejde, der har været omkring det her, er der faktisk på et område lagt op til for alvor at flytte kompetence, og det er i al ubeskedenhed Det Konservative Folkepartis fortjeneste, Jens Kjær Christensen. Fordi, som det formentlig er Jens Kjær Christensen bekendt, så har det været en mærkesag for de konservative fra dag ét i Demokrati- og Serviceudvalget, at vi skulle styrke brugerdemokratiet.

Det er ikke lige Jens Kjær Christensen og Enhedslistens interesse at styrke det lokale demokrati ude på vores institutioner, det har aldrig været en mærkesag for Enhedslisten, fair nok. Vi kan jo ikke altid have de samme mærkesager.

Men vi har ønsket at styrke den form for demokrati, og forudsætningen for det er jo, at vi flytter kompetence ud til vores institutioner, rigtig meget kompetence endda. Derfor har det jo hele vejen igennem været en mærkesag for os konservative at styrke selvforvaltningsprincippet, gøre vores institutioner så frie af det her system, så frie så de heller ikke nødvendigvis behøver nøjagtigt at være styret af, hvordan man indrykker stillingsannoncer, bare til eksempel.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Der har den her sal, et flertal jo sagt, stillingsannoncerne, kære institutioner, skal skrives på den og den måde. Der er ikke meget selvforvaltning i det, man har ønsket institutionerne styret, værdigrundlaget skal gælde hele vejen rundt osv. osv.

Man ønsker, når det kommer til stykket, overhovedet ikke selvstyre, selvforvaltning ude på vores institutioner. Dermed er det jo også en narresut, når man så taler om, at brugerne skal sidde i de her brugerbestyrelsesråd og skolebestyrelser osv., det er jo derfor, der ikke er nogen, der gider sidde i de der råd, fordi der ingen indflydelse er lagt ud.

Det har været en konservativ mærkesag og var i øvrigt så en væsentlig forudsætning for, at vi gik med til lokaludvalgene, som vi da sådan set synes er udmærkede. Men vi har bare ikke den der forestilling om, at det reelt flytter så specielt mange kompetencer ud til de her bydele.

Jeg synes, Kjær Christensen skylder os konservative, fordi nu blev det så flot sagt de borgerlige, så vær en lille smule mere nuanceret og forholde sig til virkeligheden. Selvforvaltning i brugerdemokratiet, Jens Kjær Christensen, det er ikke Enhedslisten, det er Det Konservative Folkeparti, der har fået den kørt igennem.

Winnie Berndtson (U): Jeg vil gerne rose alle de politikere, der har siddet i Demokrati- og Serviceudvalget de sidste 4 år og sige, at jeg synes faktisk, alle har bidraget meget, meget konstruktivt til, at vi er nået her, hvor vi er nået til. Da vi startede, var vi i hver sin lejr, og det var ikke kun 2 lejre, det var adskillige lejre. Så jeg synes, det er fantastisk, at vi er nået så langt.

Inden den foregående samling sluttede, nåede vi jo at beslutte, at vi ville have lokaludvalg, vi ville have dem i alle bydele, og vi besluttede også konceptet for dem.

Nu får vi i dag vedtaget, kan man sige, det praktiske omkring det, hvordan ser bydelene ud, hvor mange lokaludvalg skal vi have, og i hvilken rækkefølge i den her valgperiode skal vi så have dem ude i de konkrete bydele.

Jeg kan også støtte den indstilling, der ligger, med den enkelte lille undtagelse, som Venstre allerede har været oppe og påpege, jeg mener også, at den østlige del af Emdrup skal blive i Østerbro, som de ønsker. Men det kan vi jo stemme om, når vi når dertil.

Det der ligger tilbage det er jo, at da vi besluttede at etablere lokaludvalg, besluttede vi at give lokaludvalgene ikke den kompetence, som Borgerrepræsentationen som kommunalbestyrelse har, fordi det kan vi ikke, medmindre vi skulle i gang med en stor runde med Indenrigsministeriet om at få lov til at lave noget, der lignede de gamle bydelsråd.

Men det vi besluttede det var jo, at lokaludvalgene i alle sager, for i den indstilling, vi behandlede, var der nævnt alle områder, ældreområdet, skoleområdet, kultur- og fritidsområdet, byplanområdet osv. osv., alle områder var nævnt som politiske områder, hvor forvaltningerne skal forberede indstillingerne i samarbejde med de lokaludvalg, det måtte være relevant for.

Det kan man jo stadig væk ikke lige se, hvordan skal komme til at give sig udslag. Valby Lokaludvalg, som er det eneste, vi har, har øvet sig, og Valby Lokaludvalg har jo også givet mange indspark til denne proces omkring besværlighederne i forhold til at kunne fungere som lokaludvalg, fordi man ikke altid var lige gode til at sørge for at inddrage dem og slet ikke var lige gode til at sørge for, at der var tid til, at man rent faktisk ude lokalt kunne blive hørt.

Men det vi har besluttet er faktisk ikke at høre lokaludvalgene, når vi synes, det måtte være betimeligt. Det vi har besluttet er faktisk, at når vi modtager indstillinger i fagudvalgene, så skal forvaltningerne have inddraget de lokaludvalg, der måtte være relevante i forhold til den sag, der skal behandles, enten det er ingen, et eller flere lokaludvalg.

Det ligger der ikke nogen procedurer på, men så skal jeg bare bede Økonomiudvalget om at være opmærksomme på, at vi ikke har 7 forvaltninger, der knolder rundt med, hvordan man tilrettelægger procedurer for det, men at man får tilrettelagt nogle procedurer for, hvordan gør man det, sådan så lokaludvalgene ikke skal forholde sig til 7 forskellige procedurer, alt efter hvilke udvalg det er, de nu

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

henvender sig til, men kan henvende sig samlet og regne med, at udvalgene på nogenlunde ens vis tager sig af de henvendelser, der så måtte komme.

Vi har jo også besluttet, at lokaludvalgene kan stille forslag til denne her forsamling og i udvalgene. Uanset at vi sådan rent formelt set jo ikke kan give dem den kompetence, så har vi besluttet, at vi vil formelt eller reelt set gøre det på den måde, at vi kan indsende forslag, som vi så har lovet i denne forsamling og ude i udvalgene, at vi rent faktisk vil tage os af og behandle.

Jeg husker stadig væk papirdyngerne fra denne sag, og en af de allerallerstørste dynger papir var den dyng af forvaltningshøringer, der sagde, hvorfor det her slet ikke kunne lade sig gøre. Men nu har vi besluttet, at det kan lade sig gøre, og det skal kunne lade sig gøre, at man både diskuterer demokratiet lokalt, men også at det lokale demokrati rent faktisk har indflydelse på de beslutninger, vi træffer her i Borgerrepræsentationen.

Så jeg vil meget, meget nødig ende der, når vi nu politisk er nået så langt, at der foregår benspænd på det, som en Borgerrepræsentation med undtagelse af Venstre, ikke fordi de ikke går ind for det, men fordi de synes, det er for dyrt, faktisk står bag, at vi mener faktisk det her som det demokratiske projekt. Vi mener faktisk det her som et projekt, hvor københavnernes ikke skal fjumre rundt mellem forskellige ind- og udgange til forvaltningerne, men hvor vi tager ansvaret for at tilrettelægge en struktur, der gør, at lokaludvalgene kan få indflydelse på de sager, vi behandler i fagudvalg og i Borgerrepræsentationen.

Så jeg synes, der er god grund til at rose den gamle Borgerrepræsentation, det gamle demokratiudvalg, men også den nye Borgerrepræsentation og det Økonomiudvalg, der har færdigbehandlet denne sag. Fordi det var ikke givet, at vi overhovedet kunne nå så langt, og det var slet ikke givet, at man kunne nå så langt med så stor politisk opbakning. Men det har vi nået, og det synes jeg først og fremmest er et meget klart signal til københavnernes om, at det her vil vi, og vi har tænkt os at tage det alvorligt.

Men det er også et hint til forvaltningerne om, at det her vil vi, uanset de mange, mange skrivelser, vi har fået på, at det her ikke kunne lade sig gøre.

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Jeg skal måske sige til jer nu, at gruppeformændene har holdt møde, og de skønnede, at der var mulighed for at nå det i aften. Men de skønnede også, at det var i hvert fald ikke noget med over midnat. Så nu ved I det til de efterfølgende sager. Vi er kun ved 35, og der er nogle og tres.

Jens Kjær Christensen (Ø): Hvor meget taletid har jeg så? Jeg ved, at Bjarne meget gerne vil være færdig i aften.

Nå, det er til Mogens Lønborg simpelt hen. Jamen det er da muligt, at jeg sagde det lidt for hårdt før, jeg ved, hvor følsomme igennem mange år, Det Konservative Folkeparti er herinde, og der er grund til, at de er følsomme.

Så o.k., det er rigtigt, at Det Konservative Folkeparti på et givet tidspunkt, da det ikke rigtigt kunne finde ud af det her med lokaludvalg, så udviklede, troede de altså i egen selvforståelse, en ide om noget med brugerne, der skulle inddrages, som om det ikke skete i forvejen. Det skal Mogens Lønborg have med sig hjem til partiet.

Ja, det er rigtigt, det blev sat på dagsordenen, det eksisterede før, og det eksisterer stadig væk siden hen. Der er grundlæggende ikke sket nogen forandringer, siden Mogens Lønborg begyndte at snakke om det. Vi andre har snakket om det hele tiden. Sagen er, at der er jo ingen modsætning mellem det, vi behandler her i denne sag om lokaludvalg og så det, at vi generelt prøver at aktivere alle vores brugere på den ene og den anden måde ude i vores institutioner. Så tak for det, Mogens Lønborg.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Overborgmesteren (**Ritt Bjerregaard**): Så har borgmester Mogens Lønborg også bedt om ordet, og jeg drister mig til at ringe samtidig.

Borgmester **Mogens Lønborg**: Jeg vil slet ikke kommentere Jens Kjær Christensens udtalelser, blot sige, at Det Konservative Folkeparti har jo lyttet meget til argumenterne og også til det foretræde, der var for Økonomiudvalget. Vi er nået frem til, at Emdrup Øst bør høre til Østerbro.

Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Enhedslisten stillede følgende ændringsforslag:

" at det fjerde bullit under 1. at-punkt bortfalder, så den eksisterende bydelsgrænse mellem Brønshøj-Husum og Bispebjerg fastholdes, således at der opnås overensstemmelse mellem opstillingskredse og bydelsinddeling"

Ændringsforslaget blev tiltrådt med 54 stemmer imod 0.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), V, Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Der ønskedes særskilt afstemning om 2. bullit til 1. at-punkt samt 3., 4. samt 5. at-punkt.

Indstillingens 2. bullit til 1. at blev godkendt med 39 stemmer imod 15.

For stemte: A, B, F, Wallait Khan (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: C, O, V, Winnie Berndtson (løsgænger) og Finn Rudaizky (løsgænger).

Indstillingens 3. at-punkt blev godkendt med 43 stemmer imod 10.

For stemte: A, B, C, F, Wallait Khan (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: O og V.

Indstillingens 4. at-punkt blev godkendt med 47 stemmer imod 7.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: V.

Indstillingens 5. at-punkt blev godkendt med 45 stemmer imod 7.

For stemte: A, B, C, F, O, Wallait Khan (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: V.

Den således ændrede indstilling blev herefter godkendt uden afstemning.

=====

36) BR 346/06. Københavns Borgerservice - ændring af Københavns Kommunes styrelsesvedtægt

Indstilling om,

at styrelsesvedtægten for Københavns Kommune ændres for den resterende valgperiode, som beskrevet i sagsfremstillingen, således at ansvaret for den øverste daglige ledelse af den del af kommunens

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

administration, som varetages i Københavns Borgerservice, fra den 15. juni 2006 varetages af overborgmesteren som formand for Økonomiudvalget, hvorunder Københavns Borgerservice er henlagt. (Økonomiudvalget) (2. behandling)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

37) BR 414/06. Afsked af tjenestemandsansat direktør i Økonomiforvaltningen

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen træffer beslutning om at afskedige tjenestemandsansat direktør Hans Simmelkjær i Økonomiforvaltningen med tre måneders varsel.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

38) BR 356/06. Redegørelse om Offentligt-Privat Partnerskab

Indstilling om,

at redegørelse om Offentligt-Privat Partnerskab tages til efterretning.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

39) BR 399/06. Kommunens ordinære overførsler 2005-2006

Indstilling om,

at der gives tillægsbevillinger til budget 2006 i form af overførsler fra 2005 på 212,1 mio. kr. jf. bilag 1. Tillægsbevillingerne gives med dækning på kassen, da de modsvares af et tilsvarende mindreforbrug i regnskabet for 2005,

at der gives tillægsbevilling på 24,5 mio. kr. til budget 2006 i form af reserverede overførsler fra 2005, som placeres i en pulje under Økonomiudvalget til udmøntning i budget 2007 jf. bilag 2. Tillægsbevillingerne modsvares af et tilsvarende mindreforbrug i regnskabet for 2005,

at der gives tillægsbevillinger til budget 2006 i form af diverse tekniske budgetomplaceringer på 69,3 mio. kr. uden kasse-mæssig virkning samt tillægsbevilling på 81,9 mio. kr. vedrørende afdrag på kommunens gæld, der i følge reglerne skal foretages med udgangspunkt i regnskab 2005, jf. bilag 2,

at der reserveres 12 mio. kr. fra mindreforbruget i 2005 i kassen med henblik på at blive indarbejdet i budget 2007 for Socialudvalget uden kasse-mæssig effekt i 2006, men med et kasetræk i 2007,

at der reserveres 19,5 mio. kr. fra budget 2006 i kassen med henblik på at blive indarbejdet i budget 2007 for Teknik- og Miljøudvalget, hvilket medfører en kasseopbygning i 2006 og en tilsvarende reduktion i 2007, samt

at der udmøntes 26 mio. kr. af resterende midler af lønpuljen 2005 og 177,4 mio. kr. af den udmøntede lønpulje 2006 til udvalgene uden kasse-mæssig effekt i 2006 efter Økonomiforvaltningens anbefaling jf. afsnittet om lønpulje og bilag 4.

(Økonomiudvalget)

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Borgmester **Mogens Lønborg**: I princippet er det en kæmpesag, vi her har til debat i aften, det er i hvert fald mange penge, som vi nu skal bevilge til kommunens aktiviteter.

Vi har jo indtil nu overført 1,6 mia. kr. af uforbrugte midler fra 2005, og det har der været god logik i, fordi aktiviteterne er ikke blevet gennemført i 2005, men er forudsat at skulle gennemføres efter årsskiftet. Når en aktivitet bevæger sig hen over årsskiftet, så bør pengene følge med. Det er et godt princip, og derfor går vi selvfølgelig ind for den slags overførsler.

Men når der er reelt skabt et overskud i kommunekassen, fordi der f.eks. ikke kom så mange kunder i butikken, ikke så mange børn i daginstitutioner, eller hvad der nu var grunden til, at vi sidder med et overskud, så er det naturligvis vigtigt, at vi sådan, ikke mindst i den tværgående prioriterings hellige navn, lige stopper op en gang og siger, hvad skal vi bruge de her penge til.

Altså 225 mio. kr. skal vi sådan set i aften beslutte, hvad skal bruges til eller burde egentlig have gjort det. Det er sådan set lidt mere end det her prioriteringsrum, som vi nu her under stor opstandelse og medier og alt muligt andet skal til at drøfte efter sommerferien.

Men her i aften tager vi altså stilling til 225 mio., som der ikke tidligere er blevet truffet beslutninger om i Borgerrepræsentationen. Det står også højt og tydeligt i indstillingen, der er ikke truffet beslutning om de her ting. Det er frie midler, vi drøner dem igennem.

Dog, der er et lille lyspunkt, vil jeg så sige, det holdt hårdt, men der er jo indstilling her, det er lykkedes at få indkapslet 25 mio. kr., 24,5 er det vist helt præcist, som vi ikke bare sådan forbruger os på her i 2006, nemlig nogle penge som reserveres til budgetforhandlingerne for 2007.

Det var sådan, at i socialforvaltningens indstilling til Socialudvalget der gjorde man boet op fra det gamle Familie- og Arbejdsmarkedsudvalg, og der skrev man jo meget præcis og tydeligt for enhver, der er tale om et reelt mindreforbrug på 100,3 mio. kr., et reelt mindreforbrug, altså overskud i kassen.

Der stillede vi konservative så i Økonomiudvalget et medlemsforslag om, at de penge bruges til budgetforhandlingerne for 2007. Ønskerne er jo kilometerlange, gøres op i milliarder af kroner, og derfor er det naturligt nok, når det nu var overskud i butikken, at vi så bragte dem ind i 2007, budgetforhandlingerne.

Vi får jo så den præmis til, at de skulle bruges først og fremmest til at fjerne de bebudede besparelser i forhold til de svageste medborgere, psykisk syge, handicappede, ældre.

Dette medlemsforslag blev håndteret på en sådan måde, at der blev stillet et ændringsforslag om, at man i forbindelse med den ordinære overførselssag, og det er den, vi har i dag, så skulle tage stilling til det af de konservative stillede medlemsforslag. Det der så er tilbage af de 100 mio., det er så 25 mio.

Nu skal man ikke være ked af, at der trods alt er 25 mio., og jeg er sikker på, at alle partier, når vi sætter os om forhandlingsbordet efter sommerferien, så vil man forhåbentlig alligevel sende en venlig tanke til Det Konservative Folkeparti, som skaffede 25 mio. ekstra på bordet. Det synes jeg i hvert fald lige, man bør erindre sig. Men der burde altså have været flere penge på bordet, når vi forhandler budget. Det er fuldstændig og aldeles vanvittigt, og det har det været, lige så længe jeg har været med i det her system, at man kører de her overførselssager igennem på den måde.

Vi må også konstatere, til trods for hele den diskussion vi havde sidste år, til trods for nye overførselsregler, så er alt, gentager alt, på nær de 25 mio. kr. blevet overført, alt er kørt igennem, uanset at der var store demografiske forskydninger i forhold til prognoserne. Det er sådan set lige meget, det hele er kørt igennem.

Det er så uskøn en måde at omgås skatteborgernes penge. Men vi vil da så samtidig glæde os over, at der trods alt er fundet nogle penge til det meget sparsomme bord, der hedder budgetforhandlingsbordet for 2007.

Jeg skal så bare gøre opmærksom på den protokolbemærkning, som vi har haft i Økonomiudvalget, den vil vi gerne have videreført.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Vi ønsker så i øvrigt ikke at begære en særskilt afstemning omkring de her ting, vi bakkede så under de præmisser selve indstillingen op, noterer os altså, at vi har skaffet 25 mio. til budgetforhandlingerne.

Carl Christian Ebbesen (O): Det er kort og blot af teknisk karakter, at da protokolbemærkningen bliver lavet fra De Konservative om, at der skal bruges mindst 100 mio. kr. til udsatte børn, handicappede, psykisk syge, ældre m.fl., at der tiltrådte Dansk Folkeparti faktisk den protokolbemærkning.

Nu vil jeg bare sige, at det har vi ikke gjort noget ved, men blot meddele her, at vi tiltræder C's protokolbemærkning fra Økonomiudvalget.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

Det Konservative Folkeparti og Dansk Folkeparti ønskede at videreføre deres protokolbemærkning fra udvalgsbehandlingen:

"Konservative og Dansk Folkeparti finder fortsat, at mindst 100 mio. kr. bør indgå i 2007 budgetdrøftelserne med henblik på blandt andet at sikre at planlagte nedskæringer for de svageste grupper (udsatte børn, handicappede, psykisk syge, ældre m.fl.) tages af bordet. Konservative og Dansk Folkeparti finder det i øvrigt uacceptabelt, at man ikke i forbindelse med overførselssagen gennemfører en samlet og tværgående prioriteringsdrøftelse. Der er med denne indstilling tale om alvorlig økonomisk uansvarlig omgang med skatteborgernes penge."

=====
40) BR 396/06. Aktivitetstilpasning af budget 2006 og budgetforslag 2007-2010

Indstilling om,

at redegørelsen om aktivitetstilpasning af budget 2006 tages til efterretning. Som følge heraf korrigeres udvalgenes budget 2006, som beskrevet i Økonomiforvaltningens indstilling, idet den samlede mindredrift tilføres kassen (bevilling finansposter, 8.05.5).

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====
41) BR 398/06. Fordeling af Familie- og Arbejdsmarkedsudvalgets lokalcentermidler på 60 mio. kr.

Indstilling om,

at de 59,7 mio. kr. (2006-P/L), som vedrører budget til Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningens lokalcentre, fordeles mellem Socialudvalget, Beskæftigelses- og Integrationsudvalget og Børne- og Ungdomsudvalget, som beskrevet i Økonomiforvaltningens indstilling.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====
42) BR 392/06. Regnskab 2005 for Metroselskaberne

Indstilling om,

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

at det meddeles Ørestadsselskabet I/S, at Københavns Kommune ikke har bemærkninger til årsregnskaberne 2005 for Ørestadsselskabet I/S, Frederiksbergbaneselskabet I/S og Østamagerbaneselskabet I/S.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

43) BR 389/06. Internetopkobling til medlemmer af lokaludvalgene

Indstilling om,

at lokaludvalgene i København – i medfør af reglen om "anden støtte" i § 16 a, stk. 7, 2.pkt. i lov om kommunernes styrelse - kan beslutte, at lokaludvalgsmedlemmerne får tilbud om installation af internetopkobling med tilhørende abonnement samt virusprogram på hjemmeadressen, samt at udgiften til etablering af internetopkobling, løbende abonnementsbetaling samt virusprogram kan finansieres af lokaludvalgenes midler til sekretariatsbetjening mv.

(Økonomiudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

44) BR 375/06. Aftale vedr. byggefelt 2D i Ørestad City

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen godkender, at det meddeles Ørestadsselskabet I/S, at byggeretten til idrætshal ønskes flyttet til byggefeltets sydlige del og ændret til andet offentligt formål (Borgerservice).

at Borgerrepræsentationen godkender den med Ørestadsselskabet I/S indgåede aftale vedr. byggefelt 2D i Ørestad City for så vidt angår de af kommunen erhvervede byggeretter til bibliotek og idrætshal, at der gives en anlægsbevilling til Økonomiudvalget i 2006 på 2,6 mio. kr. (2006 P/L) til dækning af kommunens andel af udgifter til anlæg af udearealer på byggefelt 2D, fordelt med 1,1 mio. kr. vedr. byggeret til bibliotek og 1,5 mio. kr. vedr. byggeret til offentligt formål (Borgerservice). Indtil byggeretterne i byggefelt 2D overgår til de respektive forvaltninger, mellemfinansieres anførte udgift på 2,6 mio. kr. via Økonomiudvalgets budget, bevillingen økonomisk forvaltning, anlæg, funktion 6.51.3 (Pulje til projektering ved etablering af offentlige servicefaciliteter i forbindelse med nye boligområder), samt

at de nævnte byggeretter overgår til administration i Københavns Ejendomme, i hvilken forbindelse skatter og afgifter m.v. mellemfinansieres via Økonomiudvalgets budget, bevillingen økonomisk forvaltning, drift, funktion 6.51.1), således at de respektive forvaltninger, som udnytter byggeretterne, skal godtgøre afholdte udgifter vedr. byggeretterne.

(Kultur- og Fritidsudvalget og Økonomiudvalget)

Jesper Christensen (A), Bjarne Fey (F) og Karin Storgaard (O) deltog ikke ved behandling af sagen på grund af inhabilitet.

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006****45) BR 378/06. Nyt Kulturcenter på Indre Nørrebro**

Indstilling om,

at etablering af kulturcenter på Skt. Josephs Hospital, subsidiært Blågården, indgår i budgetforhandlingerne for 2007, samt

at de berørte forvaltninger (SOF, BUF og ØF) inddrages i den videre proces.

(Kultur- og Fritidsudvalget)

Borgmester **Mikkel Warming**: I 2002 brugte Københavns Kommune 24 mio. på at bygge Skt. Josephs Hospital om, så det kunne bruges som lokalcenter for Indre Nørrebro. Det fungerer faktisk rigtig fint som bygning, og det er også her, at socialcentret for hele Nørrebro selvfølgelig skal være.

Nu er der så et forslag om måske at smide socialcentret ud for at give plads til en samling af de 3 kulturhuse på Indre Nørrebro. Enhedslisten støtter, at de 3 kulturhuse samles, det er meget perspektivrigt. Men vi kan ikke forstå, hvorfor det måske skal ske i Skt. Joseph, hvor socialcentret holder til.

Vi har bemærket, at indstillingen har ændret sig, vi takker Bjarne Fey for, at det hedder Skt. Joseph, subsidiært Blågården, der skal behandles i budgetforhandlingerne.

Jeg vil alligevel tidspunktet til trods argumentere for, hvorfor Skt. Joseph ikke bør være på tale som et forslag til nyt kulturhus. I den forbindelse skal jeg sige med det samme, genfremsætte ændringsforslaget fra Kultur- og Fritidsudvalget og Økonomiudvalget.

Vi skal samle socialcentret på Nørrebro i én adresse, Skt. Joseph. Der skal også for de mennesker, der har behov for støtte og hjælp fra socialforvaltningen, være én indgang. Det kan ikke lade sig gøre, hvis en del af socialcentret flyttes hen i Blågården, vi får altså så nærmest 2 halve socialcentre på Nørrebro. Det vil skabe forvirring og usikkerhed hos de mennesker, psykisk syge, hjemløse, udsatte børn og unge, der faktisk har behov for at henvende sig til socialcentret i en situation, hvor kommunen i forvejen flytter rundt.

På Skt. Joseph ønsker man faktisk også at kunne flytte sammen med børne- og ungdomsforvaltningens sundhedsplejersker for at få et bedre samarbejde omkring forebyggelse.

Der er meget berettiget fokus på sygefraværet blandt kommunens medarbejdere, hvordan tror man, den usikkerhed, man risikere at skabe, om hvor man skal være i fremtiden, vil påvirke sygefraværet hos de ansatte på Socialcenter Nørrebro.

Der er ikke kun socialcenter i Skt. Joseph, der er også bofællesskaber og hybler for voksne og unge med sociale problemer. Vil de mennesker få det bedre i en bygning, hvor der skal være kulturhus, og som der skrives i notatet, skal være kulturelle aktiviteter og udeservering i gården.

Vi anser Blågården som et realistisk og reelt bud på en ny placering. De midler, man regner med at skulle bruge til at bygge Skt. Joseph om, må rigeligt kunne dække en udbygning af Blågården, skulle man mene. Men nej, siger notatet af 27. april fra kultur- og fritidsforvaltningen, det er faktisk dyrere at udbygge Blågården, hvor i forvejen er kulturhus, end det er at ombygge Skt. Joseph.

Så lad os se lidt på beregningerne, som de er præsenteret i notatet af 27. april, bilaget til indstillingen. Blågården er nedslidt beton, skriver kultur- og fritidsforvaltningen, derfor koster det 40-50 mio. kr. at bygge det om til et større kulturhus, end det er i dag. Men det koster kun 6 mio. at bygge det om til et halvt socialcenter. Det er umiddelbart noget syret, skulle man mene.

Men en stor del af forskellen skyldes jo altså også, at den bygning, hvor der i dag er kulturhus, Blågården, skal der bruges 10-20 mio. på en ny facade, på at gøre bygningen spændende og attraktiv. Sådanne udskjelser mener man tydeligvis ikke, der er behov for, hvis det er socialforvaltningen, altså mennesker med sociale problemer, psykiske lidelser, udsatte børn, der skal bruge lokalerne. Det er et menneskesyn.

Endelig i kulturforvaltningens indstilling fremgår det, man betegner Skt. Joseph som en gammel bygning, som på grund af sin konstruktion er dyr at bygge om. Det kan godt være, det er derfor, kom-

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

munen for ganske få år siden brugte 24 mio. på at bygge den om til socialcenter. Det er rigtig kommunalt, hvis man i budgetforhandlingerne beslutter at inddrage Skt. Joseph til kulturhus.

Derfor ændringsforslaget i aften. Derfor denne appel, hvis man gør, ligesom man har gjort i udvalgene og stemmer det ned og dermed udsætter beslutningen til budgetforhandlingerne. Tænk jer godt om, før man inddrager Skt. Joseph. Vælg Blågården som en reel realistisk placering for kulturhusene på Nørrebro.

Til allersidst. Medarbejderne på Socialcenter Nørrebro har peget på, at kulturhuset kan placeres i Fensmarksgade, det skal jeg ikke gøre mig klog på, om det er klogt, men kultur- og fritidsforvaltningen mener ikke, at dette ligger på Indre Nørrebro og derfor ikke er noget reelt bud.

Ifølge Krak ligger Fensmarksgade inden for Jagtvejslinjen i området afgrænset af Jagtvej, Tagensvej, Nørrebrogade og Sjællandsgade. Medmindre kultur- og fritidsforvaltningen selv har flyttet de nu ophævede bydelsgrænser, så ligger det på Indre Nørrebro.

Enhedslisten genfremsatte følgende ændringsforslag fra behandlingen i Kultur- og Fritidsudvalget:

"at ordene "Skt. Joseph Hospital subsidiært" i indstillingens 1. at-punkt udgår."

Ændringsforslaget blev forkastet med 45 stemmer imod 9.

For stemte: Wallait Khan (løsgænger), Winnie Berndtson (løsgænger), Finn Rudaizky (løsgænger) og Ø.

Imod stemte: A, B, C, F, O og V.

Indstillingen blev herefter godkendt uden afstemning.

46) BR 387/06. Masterplan for lokalisering af centralforvaltningen og Plan for fremtidige lokaler til borgerindgange

Indstilling om,

at rammerne i masterplanen for lokalisering af de centrale forvaltninger tiltrædes, således at:

- Børne- og Ungdomsforvaltningen og Kultur- og Fritidsforvaltningen placeres i Hans Nansensgård.
- Socialforvaltningen og Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen placeres i Bernstorffsgade, Otteliavej og Tietgensgade, dog således at der findes en alternativ placering for borgerindgangen på Indre Nørrebro (som er foreslået placeret i Skt. Joseph), såfremt Borgerrepræsentationen inden sommerferien principbeslutter at etablere kulturcenter i Skt. Joseph.
- Sundheds- og Omsorgsforvaltningen og Økonomiforvaltningen bevarer de nuværende lokaler.
- Teknik- og Miljøforvaltningen som udgangspunkt samles i Njalsgade og at der arbejdes videre med at finde en samlet domicilejendom indtil 1. oktober,

at rammerne for lokaleplanen for Borgerindgange tiltrædes, således at Socialforvaltningens socialcentre og Børne- og Ungdomsforvaltningens decentrale enheder lokaliseres som foreslået i nærværende indstilling, samt

at Borgerrepræsentationen inden 1. oktober 2006 har modtaget specifikke indstillinger fra fagforvaltningerne vedrørende gennemførelsen af de konkrete planer.

Det bemærkes, at forudsætningen for en udgiftsneutral rokade indebærer, at der skal foretages følgende budgetreguleringer ved vedtagelse af sagen:

Forvaltningernes huslejebudgetter reguleres, således at de stemmer overens med de huslejeudgifter forvaltningerne vil oppebære med den nye lokaleløsning.

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

Samtidig vil indtægtskravet til Københavns Ejendomme blive justeret, således at der i udgangspunktet er overensstemmelse mellem forvaltningernes huslejudgifter og Københavns Ejendomes huslejeindtægter.

Herudover vil indtægtskravet til Københavns Ejendomme dog blive forøget med 2,2 mio. kr. årligt, svarende til den merleje som kan opnås i de frigjorte lejemål i kødbyen som forventes udlejet til 3. mand.

Vedrørende de konkrete ombygningsarbejder vil Kultur- og Fritidsforvaltningen fremlægge indstilling om anlægsbevillinger til ombygninger mv. af de ejendomme, som er omfattet af Masterplanen. I masterplanen er forudsat at det samlede provenu fra salg af frigjorte bygninger – skønnet til 266 mio. kr. – anvendes til ombygning af administrationslokaler i forbindelse med masterplanen. Det forudsættes at Kultur- og Fritidsforvaltningen i indstilling om anlægsbevillinger reserverer 25 mio. kr. af salgsprovenuet, til renoveringsarbejder på andre kommunale bygninger f.eks. skoler. Se vedlagte notat.

Det bemærkes endvidere, at Borgerrepræsentationen den 3. november 2005 (BR 604/05) har truffet beslutning vedr. engangsudgifter som følge af den ny forvaltningsstruktur. I den tiltrådte indstilling hedder det: "For at sikre, at de nye udvalg har de nødvendige ressourcer til at etablere velfungerende forvaltninger skal de nye udvalg have mulighed for at optage interne lån til finansiering af evt. engangsomkostninger i forbindelse med etablering af de nye forvaltninger.

Det betyder at udvalgenes eventuelle udgifter til finansiering af engangsomkostninger – f.eks. vedr. IT - kan ske i henhold til kommunens besluttede interne låne-regler.

Hermed sikres at udgifter i forbindelse med om flytninger holdes inden for de enkelte udvalgs rammer. (Kultur- og Fritidsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

47) BR 372/06. Anlægsbevilling til gennemførelse af etape 1 og 2 på Randersgades Skole

Indstilling om,

at der gives en anlægsbevilling på 15,5 mio. kr. til gennemførelse af etape 1 og 2 af udbygningen af Randersgades Skole i henhold til helhedsplanen. Udgiften afholdes med 10,3 mio. kr. i 2006 og 5,2 mio. kr. i 2007. Der anvises dækning for udgiften på 10,3 mio. kr. i 2006 på konto 3.01.3 rådighedsbeløb til folkeskoler på Børne- og Ungdomsudvalgets budget for 2006. For udgifterne i 2007 anvises dækning inden for udvalgets samlede anlægsramme.

Det præciseres, at der i 2006 overføres 10,0 mio. kr. af den samlede bevilling til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme, konto 3.01.3 Folkeskoler. I 2007 overføres 4,9 mio. kr. af den samlede bevilling til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme, konto 3.01.3 Folkeskoler.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

48) BR 371/06. Tillægsbevilling fra moderniseringspulje for skoler uden for udbygningsplanen i 2006

Indstilling om,

at der gives en anlægsbevilling på 2,72 mio. kr. til lokalemodernisering på Hanssted Skole, Grøndalsvængets Skole, Langelinieskolen, Sundbyøster Skole og Frederiksgård Skole. Udgiften afholdes i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger

Mødet 14. juni 2006

2006. Der anvises dækning for udgiften på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling, konto 3.01.3 – folkeskoler, anlæg.

Det bemærkes, at der ud af den samlede bevilling overføres 2,701 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme, konto 3.01.3.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

49) BR 370/06. Anlægsbevilling til Gammel Kalkbrænderivej 9 - etablering af fritidshjem

Indstilling om,

at der gives anlægsbevilling på 6,3 mio. kr. til etablering af et fritidshjem med 3 grupper og 70 pladser i den kommunale ejendom Gammel Kalkbrænderivej 9, matrikel 781 Udenbys Klædebo Kvarter. Der anvises dækning for udgiften på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling, konto 5.15.3, rådighedsbeløb til fritidshjem på anlægsbudget for 2006.

Det bemærkes, at af den samlede bevilling overføres 5,6 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme, konto 5.15.3.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

50) BR 360/06. Anlægsbevilling til afsluttende byggearbejder ved Sortedamskolen

Indstilling om,

at der gives en anlægsbevilling på 12,6 mio. kr. til den afsluttende etape af udbygningen på Sortedamskolen, som omfatter indskolingshus til børnehaveklasse til og med 3. klasse samt KKFO med 84 pladser. Der kan anvises dækning for udgiften i 2006 på 5,2 mio. kr. på Børne- og Ungdomsudvalgets bevilling for 2006, konto 3.01.3 rådighedsbeløb til folkeskoler.

Det bemærkes, at af den samlede anlægsbevilling på 12,6 mio. kr. afholdes 5,2 mio. kr. i 2006 og 7,4 mio. kr. i 2007.

Det præciseres, at der i 2006 overføres 5,164 mio. kr. af den samlede bevilling til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme, konto 3.01.3 Folkeskoler. I 2007 overføres 6,486 mio. kr. af den samlede bevilling til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme, konto 3.01.3 Folkeskoler.

Det præciseres endvidere, at udgiften i 2007 afholdes indenfor Børne- og Ungdomsudvalgets samlede anlægsramme.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

51) BR 369/06. Anlægsbevilling til Vesterbro Ny Skole

Indstilling om,

at der gives en tillægsbevilling på 3,8 mio. kr. til dækning af merudgifter i forbindelse med gennemførelsen af helhedsplanen for Vesterbro Ny Skole. Der anvises dækning for udgiften på 3,8 mio. kr. i

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

2006 på konto 3.01.3, rådighedsbeløb til folkeskoler på Børne- og Ungdomsudvalgets budget for 2006, samt at udgifterne på 1,3 mio. kr. til forstærkning af konstruktionerne i skolens mellembygning under den eksisterende tandklinik afholdes inden for Københavns Ejendommers vedligeholdelsesbudget 2006, konto 3.01.1.

Det bemærkes, at af den samlede bevilling overføres 3,77 mio. kr. til Kultur- og Fritidsudvalget, Københavns Ejendomme, konto 3.01.3.

Det forudsættes endvidere, at eventuelle merudgifter som følge af byggeriets standsning afholdes af Børne- og Ungdomsudvalget, eller at Børne- og Ungdomsudvalget alternativt anviser kompenserende besparelser i projektet.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

52) BR 368/06. Økonomiske konsekvenser af senere ibrugtagning af den nye bygning til Ørestad Gymnasium

Indstilling om,

at udgifterne til den senere ibrugtagning af den nye bygning til Ørestad Gymnasium på 2,0 mio. kr. afholdes af de mindreudgifter i Børne- og Ungdomsudvalget, der er tilført kassen (funktionsnummer 8.05.05) som følge af, at børnetallet er lavere end forudsat i budget 2006, jf. sagen vedr. aktivitetstilpasning af budget 2006.

(Børne- og Ungdomsudvalget)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

53) BR 401/06. Rådet for de Gymnasiale Uddannelser

Indstilling om,

at Københavns Kommune afstår fra at udpege en repræsentant til Rådet for de Gymnasiale Uddannelser.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.

=====

54) BR 402/06. Niels Brocks Handelsskole

Indstilling om,

at der udpeges et medlem til styrelsen for Niels Brocks Handelsskole.

(Børne- og Ungdomsforvaltningen)

Følgende blev valgt som medlem:

Niels Blomgren Hansen

=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

55) BR 413/06. Mødeplan for Borgerrepræsentationen i 2007

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen i henhold til § 8, stk. 1, i Lov om kommunernes styrelse tiltræder forslag til mødeplan for Borgerrepræsentationens ordinære møder i 2006,

at de i indstillingen nævnte ansatte eller disses stedfortrædere i henhold til § 1, stk. 7, i Forretningsordenen for Borgerrepræsentationen får adgang til at overvære forhandlingerne om en sag, der behandles for lukkede døre, samt

at overborgmesteren bemyndiges til at aflyse et ordinært møde, såfremt der ikke foreligger tilstrækkeligt mange sager til behandling.

(Overborgmesteren)

Indstillingen blev godkendt uden afstemning.
=====**56) BR 412/06. Bekendtgørelse af møder**

Indstilling om,

at Borgerrepræsentationen godkender, at mødeplanen offentliggøres ved starten af hvert regnskabsår, og at hvert møde desuden annonceres i den lokale presse, samt

at Borgerrepræsentationen godkender den i sagsfremstillingen optrykte liste over lokale medier, i hvilke man annoncerer Borgerrepræsentationens ordinære møder m.m.

(Overborgmesteren)

Det bemærkes, at det fremgår af indstillingen, at der i indeværende valgperiode skal ske annoncering bl.a. i Nørrebro Avis. Nørrebro Avis er imidlertid blevet lagt sammen med Nordvestavisen til Lokalavisen Nørrebro-Nordvest.**Indstillingen blev godkendt uden afstemning.**
_____**Disse sager blev behandlet for lukkede døre**
=====**57) BR 410/06. Besættelse af stilling**
=====**58) BR 411/06. Besættelse af stilling**
=====

Københavns Borgerrepræsentations forhandlinger**Mødet 14. juni 2006**

59) BR 388/06. Indstilling om salg

=====

60) BR 385/06. Salg af areal

=====

61) BR 382/06. Udkast til aftale

=====

62) BR 381/06. Tillægsbevilling

=====
